

Til Naturstyrelsen

02-10-2013

Vedrørende: Udkast til forslag til lov om vandplanlægning.

I det udsendte materiale er nævnt at Miljøministeren generelt ønsker at sikre en større inddragelse af lokale interesser og lokal sagkundskab i forbindelse med arbejdet med opfyldelse af miljømål (f.eks. gennem vandløbsforum og blåt fremdriftsforum). "For yderligere at styrke interessentinddragelsen foreslås det derfor som noget nyt, at kommunerne under eventuel inddragelse af lokale vandråd skal udarbejde forslag til hele eller dele af indsatsprogrammernes supplerende foranstaltninger" (s. 28).

Ifølge §25 består vandrådet primært af relevante landsdækkende organisationer, dog kan lokale foreninger være repræsenteret.

Jeg lægger mærke til, at vandrådene ikke er obligatoriske, og at den helt lokale forankring er meget svag. Der er indlagt høringer, men de giver primært mulighed for at kritisere foreslåede tiltag, og er ikke den bedste ramme for konstruktiv deltagelse.

Inddragelse af interessenter i vandforvaltning er beskrevet i en lang række publikationer på basis af erfaringer fra forskellige lande (videnskabelige publikationer, Global Water Partnership-dokumenter, osv.). Der arbejdes oftest med tre niveauer, nemlig på politikniveau (som natur- og landbrugskommissionen), et organisationsniveau, som ovenstående fora synes at repræsentere, og "aktionsgrupper", der får tingene til at ske lokalt. Sådanne aktionsgrupper kunne f.eks. være lokale vandløbslav. Det absolut eneste sted i teksten, sådanne grupperinger optræder, er eventuelt med et medlem i vandrådet. Det er helt omvendt af situationen i USA og Australien, hvor indsatserne bæres af sådanne lokale grupperinger, der modtager undervisning, teknisk støtte og finansiering fra lokale og statslige myndigheder. Alle tre komponenter er vigtige for gruppernes succes. Det er på dette helt lokale niveau man kunne forestille sig den største interesse for lokalt funderede løsninger (især hvis der dermed bliver basis for lidt mindre generel regulering i form af større gødningsfordelinger eller lign). Lokal monitoring af lokalt igangsatte projekter er en naturlig opfølgning, der medvirker til at holde interessen om et projekt og som dokumenterer, at projektet har den forventede effekt.

Erfaringen fra andre lande er, at det tager ca. 4 år for sådanne grupper at nå fra gruppedannelsen til den praktiske implementering af projekter. Det gælder derfor om at komme i gang, hvis sådanne grupper skal bidrage konstruktivt.

Natur- og landbrugskommissionen lagde op til, at der bør være mere fokus på "output"-regulering end på input-regulering, og til større ansvar på de enkelte landmænd med hensyn til valg af metoder og styr på udledninger. Så vidt jeg har forstået, arbejdes der i øjeblikket med mere individuelle normer, men i praksis vil det blive svært at monitorere på mindre enheder end et vandløb. Lokale

aktionsgrupper på vandløbsniveau, der monitorer deres vand- og stoftransport og bruger det som udgangspunkt for lokale tiltag, burde være helt på linje med deres anbefalinger.

Jeg vil derfor foreslå, at man overvejer om det er muligt i loven at lægge op til dannelse af sådanne grupper. De skal sikres plads i, eller i det mindste foretræde for, vandrådet/kommunen, når der arbejdes med deres lokalområde. På det mere praktiske plan bør man overveje hvorledes kommunerne/ vandrådene eller en anden passende instans (og vel ofte i samarbejde med landbrugets egne rådgivere) kan bidrage til grupperne med teknisk assistance ved udarbejdelse af projektforslag samt med træning, og hvordan sådanne grupper kan ansøge om midler til gennemførelse af deres projekt under "vandplans-paraplyen". I den forbindelse kan der også overvejes krav til medfinansiering eller krav til gruppens sammensætning for at sikre at de nødvendige interessenter og/eller ekspertise er repræsenteret. Det er imidlertid vigtigt, at rammerne er relativt fleksible, fordi man ønsker lokalt tilpassede løsninger, og ikke en ny slags generel regulering.

Hvis man for alvor ønsker interessentdeltagelse, så skal de have mulighed for at medvirke allerede i planlægningsfasen, og der skal gives plads og tid til, at virkemidler tilpasses lokalt. Dermed opnås der normalt også en større grad af accept.

Dette høringssvar er udarbejdet på egne vegne, og repræsenterer ikke en institution.

Med venlig hilsen

Merete Styczen (lic. Agro og Adj. Professor)

Institut for Plante- og Miljøvidenskab
Det Natur- og Biovidenskabelige Fakultet
Københavns Universitet
(styczen@life.ku.dk)

Høringsvar til Udkast til Forslag til lov om vandplanlægning – det nye plankoncept for vandplanlægning

Naturstyrelsen har med "det nye koncept for vandplanlægning" taget et prisværdigt initiativ til at nytænke gennemførelsen af vandrammedirektivet i Danmark. Det må imidlertid konstateres, at det foreliggende udkast til forslag til lov om vandplanlægning skitserer en ganske overordnet ramme og dermed indeholder en række uklarheder, der gør det vanskeligt at bedømme de mulige (retlige) konsekvenser af forslaget.

Henset til de hidtidige vanskeligheder med gennemførelse af direktivet, må der kraftigt opfordres til, at et nyt koncept gennemtænkes meget nøje. Et nyt koncept skal være både praktisk gennemførligt og juridisk holdbart. Det anbefales derfor, at Naturstyrelsen indkalder til et åbent møde, hvor forestillinger om den konkrete udmøntning præsenteres og diskuteres i lyset af bl.a. de praktiske og juridiske problemer, der kan være forbundet med det foreslåede koncept.

I det følgende skitseres nogle af de juridiske problemstillinger, der umiddelbart rejser sig ved gennemlæsning af udkast til lov om vandplanlægning.

- 1) Helt grundlæggende kan der stilles spørgsmål ved hensigtsmæssigheden af at udskille fastsættelse af miljømål og indsatsprogrammer til særskilte bekendtgørelser. Ifølge udkastet vil forslaget bl.a. "tydeliggøre, hvilke dele af vandplanlægningen der er juridisk bindende." En sådan tydeliggørelse af retsvirkning vil imidlertid også kunne ske ved en ændring af miljømålslovens § 3. Samtidig må det konstateres, at det ikke af det fremlagte udkast fremgår klart, hvilken retsvirkning der egentlig er tiltænkt miljømål og indsatsprogrammer. I forhold til vandrammedirektivet er det i relation til form og retsvirkning vigtigt at sondre mellem fastsættelse af miljømål og fastsættelse af indsatsprogrammer.
- 2) For så vidt angår miljømål fremgår det af vandrammedirektivet, at vandområdeplanen skal indeholde en liste over miljømålene samt at eventuel anvendelse af direktivets undtagelsesbestemmelser med tilhørende begrundelse udtrykkeligt skal angives i vandområdeplanen. Ifølge udkastet skal miljømålene (og evt. anvendelse af undtagelsesbestemmelser) fastsættes i bekendtgørelsesform og samtidig fremgå af de nye vandplaner. Det fremgår dog af udkastet, at ændringer af miljømål i en vandplanperiode skal kunne ske ved ændring af bekendtgørelsen uden samtidig at ændre vandplanen. Det må anses for tvivlsomt, om dette vil være i overensstemmelse med vandrammedirektivet. I øvrigt fremgår det ikke klart af udkastet, hvordan miljømålene (og den konkrete anvendelse af undtagelsesbestemmelser) tænkes at fremgå af bekendtgørelser eller vandplan. Med hensyn til miljømålenes retsvirkning fremgår det af udkastet, at miljømålene udgør den retlige ramme for myndighedernes vandforvaltning og ikke i sig selv indebærer "handlepligter" for myndigheder og borgere. Det er ikke klart, hvilken retsvirkning der hermed reelt er tiltænkt miljømålene, f.eks. om miljømålene skal være bindende for administration af lovgivningen generelt eller kun i det omfang, der er angivet i et indsatsprogram.

- 3) For så vidt angår indsatsprogrammerne fastsætter vandrammedirektivet ganske fleksible rammer. Vandområdeplanerne skal alene indeholde et resumé af indsatsprogrammet og der er ikke nærmere krav i direktivet mht. indsatsprogrammernes form eller retsvirkning. Derimod er der krav til indsatsprogrammernes indhold i vandrammedirektivets artikel 11. Indsatsprogrammerne skal omfatte de såkaldte grundlæggende foranstaltninger, der navnlig udgøres af en række lovgivningsmæssige krav, og om nødvendigt supplerende foranstaltninger, der kan omfatte en meget bred gruppe af foranstaltninger, herunder informationskampagner mv. Der stilles ikke krav til indsatsprogrammernes detaljeringsgrad. Naturstyrelsens udkast forstås således, at indsatsprogrammer i bekendtgørelsesform navnlig vil fastsætte både generelle og konkrete supplerende foranstaltninger samt regler for myndighedernes pligt til at gennemføre disse foranstaltninger. Endvidere vil indsatsprogrammet ifølge udkastet indeholde regler om myndighedernes administration. Det er imidlertid ikke klart, hvilken detaljeringsgrad der hermed forudsættes fastlagt i bekendtgørelsesform. Umiddelbart synes der lagt op til en ganske detaljeret angivelse af konkrete supplerende foranstaltninger, bl.a. baseret på indspil fra kommuner og vandråd. Der lægges herved op til en (fortsat) stærkt centraliseret detailstyring af den konkrete indsats, som ikke er påkrævet i henhold til vandrammedirektivet. Det er således ikke et krav i direktivet, at den konkrete indsats skal fastlægges præcist i et indsatsprogram. Derimod skal indsatsprogrammet fastlægge rammer for den indsats, der efterfølgende konkret kan udmøntes i vandområdeforvaltningen. Det er ikke nødvendigt og formentlig heller ikke hensigtsmæssigt at fastsætte sådanne rammer i bekendtgørelsesform, da der i vidt omfang vil være tale om rammer, som fremgår eller bør fremgå af anden lovgivning eller eventuelt slet ikke har en retlig karakter. Dertil kommer, at det vil være problematisk at fastlægge en meget detaljeret konkret indsats i bekendtgørelsesform uden klageadgang.
- 4) Den foreslåede fjernelse af klageadgang giver anledning til særlige overvejelser, navnlig i forhold til Århus-konventionens artikel 9, stk. 3. Der er ikke redegjort nærmere herfor i udkastet, hvor der blot henvises til klageadgang ved konkrete forvaltningsmæssige afgørelser og muligheden for domstolsprøvelse. Det må her påpeges, at domstolsprøvelse navnlig henset til de mulige sagsomkostninger ikke nødvendigvis opfylder kravene i Århus-konventionen. Endvidere må det påpeges, at en efterfølgende klageadgang ved konkrete forvaltningsmæssige afgørelser kan forekomme illusorisk, hvis myndigheden er forpligtet til at udmønte en konkret fastlagt indsats i et indsatsprogram. Det gælder ikke mindst, hvis der bliver tale om meget detaljerede indsatsprogrammer. Det må tillige påpeges, at det i forhold til Århus-konventionen ikke er afgørende, hvilken form en regulering fremtræder i, men derimod hvad den reelle retlige virkning og funktion er. Det forhold, at en regulering fastsættes i bekendtgørelsesform er således ikke ensbetydende med, at den falder uden for Århus-konventionens regler om adgang til efterprøvelse.
- 5) Som et yderligere punkt kan påpeges, at det ikke fremgår klart af forslaget, om der forudsættes udarbejdet én vandområdeplan, én miljømålsbekendtgørelse og én indsatsprogrambekendtgørelse for hvert vandområdedistrikt eller for hvert delvandopland. Desuden er det tvivlsomt, om vandområdeplanerne med den foreslåede opsplitning reelt vil få den med vandrammedirektivet tilsigtede betydning som det plandokument, der er indgangen til den samlede information om såvel miljømål som indsats. Desuden må der lægges vægt på, at direktivets krav om deltagelse og høring er snævert knyttet til udarbejdelsen af vandplaner.

- 6) Endelig kan der peges på manglende sammenhæng i forhold til anden lovgivning. Den foreslåede nye lov repræsenterer en særlig løsning for gennemførelse af vandrammedirektivet, der ikke umiddelbart hænger klart sammen med anden lovgivning. Det gælder ikke mindst i forhold til udarbejdelsen af Natura 2000-planer og de tilbageværende regler herom i miljømålsloven. Lovforslaget bidrager hermed til "lovjunglen" på miljøområdet og der savnes en begrundelse for, at gennemførelse af et nyt koncept ikke kan ske ved ændring af miljømålsloven.

11. oktober, 2013

Helle Tegner Anker
Professor, cand. jur., PhD

Det Natur- og Biovidenskabelige Fakultet
Rolighedsvej 25
1958 Frederiksberg C

hta@ifro.ku.dk

Naturstyrelsen
nst@nst.dk

Høringssvar vedrørende nyt koncept for vandplanlægning

11 OKTOBER 2013

Overordnet vurdering

Overordnet set kan jeg tilslutte mig det nye vandplanlægningskoncept, der vil lægge sig langt tættere op ad det direktivmæssige forlæg. Det er meget positivt, at ministeriet kaster sig ud i en revision af lovgrundlaget i lyset af de høstede erfaringer og påpegede mangler. Jeg har hertil nogle forslag som ministeriet kan overveje i forbindelse med det foreliggende udkast.

lb@ifro.ku.dk

Bemærkninger til den anvendte terminologi

REF: LB

River Basin Management Plans er i den danske version af direktivet oversat med vandområdeplaner. Det giver associationer i retning af områdeplaner, der styrer arealanvendelsen, som vi kender dem her i Danmark som f.eks. kommuneplaner, Natura 2000-planer og indsatsplaner for grundvandsbeskyttelse.

Det indholdsskabende ord i termen River Basin Management Plans er imidlertid *management*, og den rette danske oversættelse havde været vandforvaltningsplaner. Det synes også bedre at afspejle sig i den nye lovgivningsmæssige ramme, og jeg vil derfor anbefale, at det er ordet vandforvaltningsplaner, der bruges i den nye lov.

Direktivet har en hierarkisk inddeling af vandet i forvaltningsmæssige enheder med 4 niveauer:

SIDE 2 AF 5

	Dir 2000/60	<i>Direktivets geografiske enheder</i>	Direktivets engelske version	Direktivets danske version	Forslag til konsistent dansk sprogbrug
1	Art. 2(15)	De store områder der udarbejdes en samlet plan for forvaltningen af	River basin districts	Vandområde-distrikt	Vanddistrikt
2	Art. 2(13)	De mindre områder der er hydraulisk forbundne via et samlet nedbørs- og vandløbssystem	River basin	Vandløbsopland	Vandopland
3	Art. 2(14)	De delområder af 2 som er praktisk at behandle samlet	Sub river basin	Delopland	Vandløbsopland
4	Art. 2(10)	De små områder der fastsættes status og miljømål for	Body of surface-water	Overfladevand-område	Overfladevandforekomst
	Art. 2(12)		Body of groundwater	Grundvandsforekomst	Grundvandsforekomst

Direktivets River Basin Management Plans dækker i henhold til direktivets artikel 13 et vandområdedistrikt – på engelsk et River Basin District. Et vandområdedistrikt udgøres af et eller flere river basins, det der i den danske version af direktivet kaldes vandløbsoplande, svarende til definitionen i artikel 2, nr. 13. Disse vandområder kan underinddeles i deloplande, hvis det er hensigtsmæssigt, svarende til definitionen i art. 2, nr. 14. Deloplandene kan herefter opdeles i vandforekomster, der er direktivets mindste administrative enheder. (Der er herved set bort fra, at der indenfor vandforekomsterne omkring udledningpunkter kan udlægges og afgrænses blandingszoner, hvor miljømålet ikke kan kræves opfyldt, jf. artikel 4 i direktiv 2008/105, og man kan overveje om ikke også termen blandings- eller aktivitetszoner bør medtages blandt lovens definitioner.)

Direktivets engelske version er konsistent i sin sprogbrug med termerne *district*, *basin*, *sub basin* og *body of water*. Den danske version af direktivet sammenblender imidlertid de tre begreber *opland*, *område* og *forekomst*, idet det, der skulle hedde en *overfladevandforekomst*, fejlagtigt er blevet oversat til *overfladevandområde*. Ordet *område* refererer nemlig efter direktivet til den næstestørste geografiske enhed – men bruges her i den danske version noget misvisende på den mindste geografiske enhed.

Ordet vandområde er endvidere et almindeligt brugt dansk ord, der nu med den danske version af direktivet har fået en snæver legaldefinition og krav om en kon-

kret administrativ afgrænsning. Det vil være mere hensigtsmæssigt at knytte legaldefinitionen til den "nye" term vandforekomst.

SIDE 3 AF 5

Jeg vil derfor foreslå at man genovervejer definitionerne i loven og benytter anledningen til at etablere en ny konsistent dansk terminologi.

Vandforvaltningsplanerne skal udarbejdes af den kompetente myndighed for vandområdedistriktet, jf. artikel 3, stk. 2 og omfatte *hele* distriktet, jf. artikel 13, stk. 1. Såfremt der ikke er en planlægningsmæssig eller forvaltningsmæssig begrundelse for at inddele Danmark i 4 vanddistrikter som hidtil, foreslår jeg, at der kun opereres med et nationalt vanddistrikt ud over det internationale vanddistrikt langs grænsen til Tyskland.

Bemærkninger til retsvirkningen af miljømålene i det nye koncept

Den fremtidige retlige styring af myndighederne ligger ifølge udkastet til den nye lovgivning i de fastsatte miljømål og vedtagende indsatsprogrammer – ikke i vandplanerne. Miljømålene sætter forholdsvist snævre rammer for myndighedernes gøren og laden i forhold til vandforekomsternes tilstand, og indsatsprogrammerne anviser de retlige instrumenter, som myndighederne kan anvende i forsøget på at nå målene. Så langt så godt.

Problemet med de hidtidige vandplaner, der indeholder både indsatsprogrammer, retningslinjer og miljømål, er, at de tre dele konkurrerer retligt med hinanden. Det er nemlig uklart, om myndighederne blot skal administrere på baggrund af vandplanernes retningslinjer og gennemføre den relativt begrænsede indsats anført i indsatsprogrammet, eller om de i alle tilfælde skal foretage en selvstændig vurdering af mulighederne for at fastholde eller opnå et givent miljømål.

Det anføres i bemærkningerne til loven, at miljømålene udgør den retlige ramme for myndighedernes vandforvaltning og ikke i sig selv indebærer handlepligter for myndigheder og borgere. Det bemærkes også i den forbindelse, at det er miljøministeren, der har det overordnede ansvar for overholdelse af vandrammedirektivet, herunder direktivets bestemmelser om miljømål og opfyldelse heraf.

Der er efter min vurdering næppe tvivl om, at vandrammedirektivets artikel 4 indebærer, at given foranstaltning en aktivitet eller et projekt, der kan påvirke en vandforekomst, skal vurderes op imod mulighederne for at fastholde eller nå vandforekomstens miljømål. Det er også den opfattelse, der ligger til grund for miljømålslovens § 3.

Vurderingen af en aktivitets påvirkning af et miljømål må nødvendigvis indebære at man tager højde for indsatsprogrammets planlagte foranstaltninger, men indsatsprogrammerne vil næppe alene på grund af den nye planlægningsmæssige ramme få en kvalitet, så de med sikkerhed leder til opfyldelsen af de fastsatte mål. Det har i alt fald vist sig meget vanskeligt i de foreliggende indsatsprogrammer. Både for søer, vandløb, kystvande og grundvandsforekomster har en mængde naturfaglige usikkerheder og politiske tvivlspunkter betydet, at det trods den lange planlæg-

ningsperiode, ikke har været muligt at beslutte hvilken konkret indsats, der skulle foretages for at bringe vandforekomsternes tilstand op på de fastsatte miljømål.

SIDE 4 AF 5

I en lang række situationer vil det derfor også fremover være aktuelt at vurdere en aktivitet eller et projekt direkte op imod muligheden for at fastholde eller nå et miljømål – og ikke bare op imod indsatsprogrammet med dets foranstaltninger og eventuelle instruktioner eller administrationsgrundlag.

Jeg vil derfor gerne opfordre til, at man i det foreliggende lovforslag tager klart stilling til retsvirkningen af de fastsatte miljømål – ikke bare for udarbejdelsen af indsatsprogrammer men også direkte i relation til myndighedernes administration. Dette har afgørende betydning for reglernes efterfølgende anvendelse.

Bemærkninger til retsvirkningen af indsatsprogrammer og begrebet foranstaltninger

Vandrammedirektivet indeholder ikke krav om, at indsatsprogrammerne i sig selv skal tillægges en bestemt retsvirkning eller være bindende for de nationale myndigheder. De grundlæggende foranstaltninger, som indsatsprogrammet kræver etableret, kan f.eks. etableres via bindende lovgivning og de supplerende foranstaltninger via medlemsstaternes faktiske forvaltning. Indsatsprogrammerne i sig selv behøver ikke være retligt bindende for myndighederne, men kan dog være det. I det foreliggende forslag etableres indsatsprogrammerne i bekendtgørelsesform.

Det væsentligste problem ved, at indsatsprogrammerne er gjort til retligt bindende instrumenter i den danske vandforvaltning, er, at en meget stor del af de grundlæggende foranstaltninger, indsatsprogrammerne skal indeholde, jo allerede er retligt bindende i medfør af den lovgivning, de har afsat i. Indsatsprogrammerne bliver herved både et overlappende retligt instrument og et slags residual-instrument, der samler op på de reguleringsmæssige problemer, der ikke umiddelbart er løst eller taget højde for i anden lovgivning. Dette problem løses ikke ved at etablere indsatsprogrammerne som bekendtgørelser – i alt fald ikke hvad angår det der i direktivet kaldes grundlæggende foranstaltninger.

De nuværende danske indsatsprogrammer afspejler i den forbindelse en grundlæggende misforståelse af direktivets bestemmelser vedrørende grundlæggende og supplerende foranstaltninger. Direktivets sondring mellem grundlæggende og supplerende foranstaltninger bruges også i den danske vandplanlægning, men her nærmest i betydningen eksisterende og nye foranstaltninger. Opfattelsen er, som der står i planerne, at den eksisterende miljølovgivning og de tidligere aftaler om handlingsplaner for vandmiljøet udgør de grundlæggende foranstaltninger, mens de supplerende foranstaltninger udgøres af indsatsprogrammet.

I bemærkningerne til nærværende lovforslag står tilsvarende anført: "Generelle supplerende foranstaltninger kan f.eks. være generelle regler om krav til rensning af spildevand, mens konkrete supplerende foranstaltninger f.eks. kan være krav om genskabelse af fri kontinuitet (f.eks. nedlæggelse af stemmeværker) i nærmere be-

stemte overfladevandområder eller krav om en nærmere indsats i et overfladevand på baggrund af flere mulige virkemidler. Supplerende foranstaltninger kan være foranstaltninger, der allerede er fastsat i anden lovgivning. I så fald henvises blot hertil i indsatsprogrammet.

Vandrammedirektivets begreb foranstaltning er bredt og kan både dække en etableret retlig regulering, en faktisk forvaltning som eksempelvis drifts- og anlægsarbejder eller en informationskampagne. En foranstaltning kan også bestå i en samlet ”pakke” af aktiviteter, som f.eks. et naturgenopretningsprojekt, der indebærer både planlægning, regulering, anlæg, drift og information.

Først og fremmest kræver artikel 11 iværksættelse af en række grundlæggende foranstaltninger. Som det også fremgår af artikel 11, er det her indsatsprogrammernes tyngde ligger. Disse foranstaltninger kan enten iværksættes som en del af vandforvaltningen indenfor det konkrete vandområdedistrikt eller som en del af den generelle nationale regulering. Direktivet skelner ikke mellem foranstaltninger, der allerede er iværksat, og foranstaltninger, der planlægges iværksat. Det er en væsentlig pointe. Der er heller ikke grundlag for at antage, at artikel 11 gør indskrænkninger i, hvordan de forskellige retlige instrumenter, der betragtes som foranstaltninger, skal bruges. En ændret brug af kontrolordningen med indvinding af vand – f.eks. ved implementering af nye betingelser for meddelelse af indvindingstilladelse – er helt i overensstemmelse med direktivets opfattelse af grundlæggende foranstaltninger.

Direktivets supplerende foranstaltninger er de foranstaltninger, der er nødvendige for at nå miljømålene, hvis ikke de grundlæggende foranstaltninger er tilstrækkelige. Her overlades stor frihed til medlemsstaterne. Direktivets bilag VI, del B indeholder eksempler på sådanne foranstaltninger. Det kan være retlige instrumenter, men kan også være information, uddannelse m.v. Foranstaltninger bruges også her i bred forstand og dækker over både retlig regulering, information og faktisk forvaltning.

Jeg vil derfor gerne opfordre til, at man i nærværende lovforslag bruger vandrammedirektivets klare sondring hvad angår grundlæggende og supplerende foranstaltninger og nøje overvejer, hvordan indsatsprogrammerne i bekendtgørelsesform kan håndtere den problemstilling, at langt størstedelen af de grundlæggende foranstaltninger allerede er etableret som retligt bindende i medfør af anden lovgivning.

Med venlig hilsen

Lasse Baaner
Adjunkt
lb@ifro.ku.dk

Holst, Nynne-Maria Viborg

Fra: Jens Albert Hansen (Favrskov Kommune) [JAH@favrskov.dk]
Sendt: 3. oktober 2013 15:32
Til: NST - Naturstyrelsens hovedpostkasse
Cc: Jens Albert Hansen (Favrskov Kommune); Karin Hvidberg Nilsson (Favrskov Kommune); Ann Ammitzbo (Favrskov Kommune); Stine Rasmussen (Favrskov Kommune)
Emne: Teknisk høringssvar til udkast til forslag til lov om vandplanlægning - j.nr. NST-4200-00023.
Vedhæftede filer: 710_2013_228050_Teknisk_høringssvar_til__Udkast_til_forslag_til_Lo.pdf

Til Naturstyrelsen

Hermed fremsendes teknisk høringssvar til udkast til forslag til lov om vandplanlægning. Det skal bemærkes, at høringssvaret suppleres af et politisk høringssvar fra Favrskov Kommunes Byråd efter behandling af punktet på byrådsmøde den 31 .oktober 2013. Årsagen hertil er, at lovforslaget ændrer ved det arbejdsprogram for 2. generation af vandplaner, som Naturstyrelsen har i høring indtil 18. november 2013, hvorfor Favrskov Kommune har planlagt politisk behandling heraf i oktober. Favrskov Kommune forventer derfor, at kommunens politiske høringssvar vil indgå i behandlingen af lovforslaget.

Venlig hilsen

Jens Albert Hansen

Teamleder for Landbrug og Natur

Natur og Miljø

Direkte: 8964 5211 - Mobil: 3066 7204

Besøgsadresse: Torvegade 7, 8450 Hammel, DK

Postadresse: Skovvej 20, 8382 Hinnerup, DK

Hovednummer: 8964 1010

Fax: 8964 6399

EAN: 5798 0045 0524 3

Til Miljøministeriet, Naturstyrelsen

Postadresse:
Favrskov Kommune
Natur og Miljø
Skovvej 20
8382 Hinnerup

Tlf. 8964 1010

favrskov@favrskov.dk
www.favrskov.dk

Teknisk hørings svar til "Udkast til forslag til Lov om vandplanlægning"

Favrskov Kommune har med interesse modtaget statens høringsforslag til 'Udkast til Forslag til Lov om Vandplanlægning', der er i høring i perioden 13. september til 11. oktober 2013.

3. oktober 2013

Høringsmaterialet giver anledning til nedenstående tekniske bemærkninger fra Teknik og Kulturforvaltningen, Favrskov Kommune.

Sagsbehandler:
Jens Albert Hansen
Tlf. 8964 5211
jah@favrskov.dk

Det skal samtidig bemærkes, at nærværende hørings svar vil blive suppleret med et politisk behandlet hørings svar efter Favrskov Kommunes Byrådsmøde 31. oktober 2013. Favrskov Kommune forventer, at det politiske hørings svar vil indgå i behandlingen af lovforslaget.

Personlig henvendelse:
Favrskov Kommune
Natur og Miljø
Torvegade 7
8450 Hammel

Bemærkninger

Teknik og Kultur finder, at tidsplanen er meget ambitiøs, og at kommunerne gives meget stramme tidsmæssige rammer til at løse opgaven.

Sagsnr.
710-2013-37826

Dokument nr.
710-2013-228050

Det synes meget ambitiøst, at der allerede skal foreligge forslag til nye vandområdeplaner i december 2014, når arbejdet hermed først påbegyndes samme år og en ny interessentinddragelse i form af oprettelse og inddragelse af Vandråd skal implementeres samtidig.

Cpr.-/CVR-nr./Ejd.nr.

Som det fremgår af høringsmaterialet til Udkast til Forslag til Lov om vandplanlægning opnås den korte tidsramme blandt andet ved, at kommunerne kun får ½ år fra 1. april til 1. oktober 2014 til processen med udarbejdelse af forslag til indsatsprogram for vandløb i fælles samarbejde med alle kommunerne i vandoplandet (13 kommuner alene i opland Randers Fjord). Samtidig skal der ske oprettelse af Vandråd (interessenter) og inddragelse og høring af rådet i forbindelse med kommunernes udarbejdelse af forslag til indsatsprogrammet. Den lokale interessentinddragelse er et positivt tiltag, men den korte arbejdsperiode virker forhastet og kan komplicere kommunernes mulighed for at nå et godt resultat med en god borgerinddragelse. Dette skal også ses i lyset af, at arbejdsperioden desuden indeholder sommerferieperioden, og dermed at Favrskov Kommune som udgangspunkt allerede skal have dagsordenspunkter klar til politisk behandling i Byrådet i juni for at det kan opnå godkendelse inden 1. oktober.

Favrskov Kommune skal derfor i høj grad opfordre til at tidsplanen revideres, så kommunerne får længere tid til processen. Hvis fristen til oktober ikke kan udskydes, forventer Favrskov Kommune derfor, at staten udarbejder og udsender baggrundsmateri-

alet til kommunerne tidligere, således at kommunerne kan starte arbejdet allerede i januar 2013 i stedet for 1. april 2013.

Venlig hilsen

Jens Albert Hansen
teamleder for landbrug og natur

Holst, Nynne-Maria Viborg

Fra: Katrine Rogert Skovsgaard [katrs@slagelse.dk]

Sendt: 8. oktober 2013 13:48

Til: NST - Naturstyrelsens hovedpostkasse

Cc: Flemming Kortsen

Emne: Høringssvar til udkast til forslag til lov om vandplanlægning

Til Naturstyrelsen

Udkast til forslag til lov om vandplanlægning har i Slagelse Kommune været behandlet den 30. september 2013 på møde i Teknik- og Miljøudvalget, som har følgende høringssvar: Generelt set vurderer Slagelse Kommune, at det nye plankoncept vil gøre planprocessen enklere og mere effektiv. Det vurderes at være en styrkelse, at kommunerne med deres store lokalkendskab inddrages i udarbejdelsen af indsatsprogrammet.

Det er vores opfattelse, at inddragelse af lokale interessenter kan styrke processen, men vi ser også en vis udfordring i modellen med de frivillige vandråd på tværs af hele hovedvandoplande. Det kan blive vanskeligt at drøfte konkrete ønsker og behov i et vandråd, der for vores vedkommende dækker hele Sydsjælland og det meste af Lolland, som har meget forskellige udfordringer på vandløbsområdet. Der lægges desuden op til, at vandrådene skal nå en vis enighed om et indsatsprogram. Dette kan også være en udfordring.

Vi finder, at tidsplanen for arbejdet med anden generations vandplaner er urealistisk, når der i samme år skal udarbejdes kommunale vandhandleplaner for første planperiode samt igangsættes indsatser fra første generations vandplaner. Statens forsinkelse med de første vandplaner på snart 5 år lægger nu kommunerne til last, og der er ikke lagt op til, at kommunernes "bagkant" med første planperiode udskydes tilsvarende.

Medlem af Teknik- og Miljøudvalget, Johnny Persson (V), finder det betænkeligt – og i værste fald i strid med EU-reglerne – at forslaget lægger op til en yderligere indskrænkning af klageadgangen, i det borgere, miljøorganisationer og erhvervsliv med forslaget gennemførelse ikke længere kan klage over planernes tilblivelse eller politisk vedtagne mål.

Venlig hilsen

Katrine Rogert Skovsgaard
Miljøplanlægger

Center for Teknik og Miljø
Miljø og Natur
Dahlsvej 3
4220 Korsør

Dir. tlf: 58 57 46 93
Fax: 58 57 91 10
katrs@slagelse.dk
www.slagelse.dk

EAN: 5798007388331

14-10-2013

Holst, Nynne-Maria Viborg

Fra: Heidi Hinge Krogsgaard [hehkr@ikast-brande.dk]
Sendt: 9. oktober 2013 15:33
Til: NST - Naturstyrelsens hovedpostkasse
Emne: NST-4200-00023 - Hørings svar til Lov om vandplanlægning

Til NST

Hermed et hørings svar til Lov om vandplanlægning

§17

Hvad er "vandbehandlingsordning"? Er det blot "vandbehandling"?

§17 er i bedste fald overflødig og i værste fald vil den forvirre billedet af drikkevandskvalitet. Alt drikkevand skal i forvejen leve op til kvalitetskravene i "Bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg". Hvis drikkevandet ikke lever op til kvalitetskravene er der mulighed for en tidsbegrænset dispensation, mens man arbejder på at få vandet til at overholde kvalitetskriterierne. Bekendtgørelsen om vandkvalitet kræver i forvejen, at kommunerne arbejder for at forbedre grundvandskvaliteten frem for at give tilladelse til udvidet vandbehandling. Der er således taget hånd om §17 i en anden lovgivning, og dermed er der ikke noget formål med at have den med i dette lovforslag. Hele paragraffen, og især datoen, 22-12-2015, vil i stedet forvirre billedet for de dispensationer og projekter, der allerede er i gang, eller som udløber før og efter denne dato. §17, eller som minimum datoen, bør således tages ud af lovforslaget.

Datagrundlag og værktøjer

Med hensyn til grundvand er det altafgørende, at "baisanalysen" er fyldestgørende og veldokumenteret samt at den beror på rigtige målinger. Det er således helt afgørende, at overvågnings- og monitoringsprogrammer er gode og omfattende nok. Ligeledes er det nødvendigt med seriøse og pålidelige værktøjer til beregning af konsekvenser. Det vil givetvis kræve mere og bedre overvågning end i dag. Det er yderst vigtigt, at forstå, at der er meget store regionale forskelle - især mellem øst og vest - på både geologi, nedbør, infiltration, indvindingsmønster og mange flere ting. Dette skal indarbejdes på en seriøs måde i basianalysen.

Hvis man ønsker, at miljømålene for grundvand skal nås inden for en fastsat dato, så er det nødvendigt straks at opprioritere, at indsamle det nødvendige og pålidelige datagrundlag, der skal til. Det er en langvarig proces at ændre kvaliteten af en drikkevandsforekomst!

Høring af konkrete miljømål og basianalyser

Det er væsentligt, at kommunerne bliver hørt i forbindelse med basianalysen og om de konkrete miljømål, der bliver opstillet for de enkelte områder.

Tidsfrister

I lovforslaget fremgår der flere gange datoer for opfyldelse af miljømål fx 22-12-2015 og 22-12-2027. Det er muligt, at disse datoer er politiske besluttede mål, og at de skal med i lovforslaget pga. EU-lovgivning. Men set fra en "ikke-politisk" synsvinkel, så virker det useriøst at indskrive helt urealistiske tidsfrister. Det undergraver tilliden til at lovgivning har et seriøst og rimeligt formål.

Med venlig hilsen

Heidi Hinge
Cand. scient.
Ikast-Brande Kommune, Bygge- og Miljøafdelingen
Centerparken 1, 7330 Brande
Tlf.: 9960 3353

14-10-2013

e-mail: hehkr@ikast-brande.dk

TÆNK DIG
OM FØR DU
STEMMER

KOMMUNAL- OG REGIONSVALGET
19. NOVEMBER 2013

Holst, Nynne-Maria Viborg

Fra: Ellen Prip Bonnesen [ELLEBO@gladsaxe.dk]

Sendt: 10. oktober 2013 15:49

Til: NST - Naturstyrelsens hovedpostkasse

Emne: Høringssvar til udkast til lov om ændring af lov om vandforyning m.v., j.nr NST-4200-00023.

Gladsaxe Kommunes høringssvar til udkast til lov om ændring af lov om vandforyning m.v., og lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder

Med den foreslåede ændring af §13, stk. 1 i Vandforsyningsloven sker der en præcisering af indsatsområder, for hvilke der skal udarbejdes indsatsplaner, til kun at omfatte indsatsområder med hensyn til nitrat. Der tages således ikke hensyn til bykommuner, hvor grundvandet i OSD områder og indvindingsoplande til almene vandværker ofte er truet af mange andre forureninger end nitrat. Vi mener at OSD og indvindingsoplande bør være en del af indsatsområderne, for hvilke der skal udarbejdes indsatsplaner.

Naturstyrelsens Grundvandskortlægning i område 2bc Mølleåen lægger da også op til, at der skal laves indsatsplaner, selv om der ikke er udpeget nogen indsatsområder med hensyn til nitrat. I Formålet står "*Afslutningsvis gives en række anbefalinger til indsatser i de indsatsplaner, som kommunerne i området efterfølgende skal udarbejde*". Der er ikke udpeget nogen indsatsområder mht. nitrat i hele området, og de anbefalede indsatser omfatter andre forhold og stoffer end nitrat.

I indledningen til den vejledning om indsatsplaner, der for nyligt har været sendt i høringsstadiet, står i indledningen: *Indsatsplanerne sikrer et overblik over hvilke initiativer, der skal iværksættes for at opnå beskyttelse af den nuværende og fremtidige drikkevands- og grundvandsressource. Hensigten er, at man inden for områder med særlige drikkevandsinteresser og indvindingsoplande sikrer tilstrækkeligt uforurenet og beskyttet vandressource til dækning af det nuværende og fremtidige behov for vand af drikkevandskvalitet.*

Der er efter vores mening ikke overensstemmelse mellem dette mål for indsatsplaner og præciseringen af §13, stk. 1, der kan tolkes som, at der kun skal udarbejdes indsatsplaner for indsatsområder mht. nitrat.

Med venlig hilsen

Ellen Prip Bonnesen
Gladsaxe Kommune, Miljøafdelingen
Rådhus Allé 7
2860 Søborg

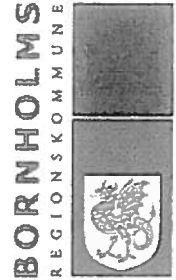
Direkte telefon: +45 39 57 59 26

Vores postkasse: miljo@gladsaxe.dk

Kommunens hjemmeside: www.gladsaxe.dk

Print ikke denne side ud, med mindre det er nødvendigt

Miljøministeriet
Naturstyrelsen
nst@nst.dk
Reference: j.nr NST-4200-00023

Bornholms Regionskommune
Teknik & Miljø
+45 56920000
TeknikogMiljoe@brk.dk
www.brk.dk
CVR: 26 69 63 48

11. oktober 2013

J. nr. 01.05.18K04-0003

Teknisk hørings svar til "udkast til forslag om Lov om vandplanlægning"

Bornholms Regionskommune har med interesse læst statens høringsforslag til "Udkast til Forslag til Lov om Vandplanlægning", der er i høringsfrist 11. oktober 2013.

Høringsmaterialet giver anledning til nedenstående tekniske bemærkninger fra Teknik & Miljø, Bornholms Regionskommune.

Det skal samtidig bemærkes, at nærværende hørings svar vil blive suppleret med et politisk behandlet hørings svar efter møde i Teknik & Miljøudvalget den 5. november 2013. Bornholms Regionskommune mener, at arbejdsprogram for 2. generations handleplaner (høringsfrist den 18. november, 2013) skal ses i forhold til udkastet til forslag til Lov om Vandplanlægning. Arbejdsprogrammets præsentation af tidsplan og hele vandplanskonceptet (og dermed også det nye udkast til lovforslag) bliver politisk behandlet i november. Derfor forventer vi at sende et politisk høringsbrev fra Bornholms Regionskommune midt november.

Regionkommunen forventer, at det politiske hørings svar på forslag til Lov om Vandplanlægning vil indgå i behandlingen af lovforslaget.

Tekniske bemærkninger

Teknik & Miljø finder, at tidsplanen angivet i "Udkast til Forslag til Lov om Vandplanlægning", er meget ambitiøs. Den giver kommunerne en meget stram tidsramme for at løse opgaven med at oprette vandråd, udarbejde forslag til indsatsprogrammernes vandløbsindsatser og virkemiddelkatalog.

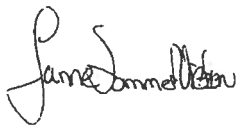
Det virker forhastet allerede at have et forslag til vandområdeplaner for perioden 2015-2021 færdigt på knap ni måneder, når man først påbegynder arbejdet samme år og dertil skal implementere oprettelse og inddragelse af vandråd.

Den lokale interessentinddragelse er et positivt tiltag, som Teknik & Miljø bakker op om, men den korte arbejdsperiode er presset og kan komplicere/forhindre kommunen i at opnå et godt resultat af arbejde i vandråd/ lokale interessenter. Det skal også ses i lyset af, at de seks måneders arbejdsperiode udlagt for kommunerne indeholder sommerferie. Det forkorter den reelle arbejdsperiode yderligere med nogle måneder,

hvis Regionskommunen skal have punkter klar til behandling og godkendelse i udvalg/kommunalbestyrelsen inden 1. oktober, 2014.

Derfor opfordrer Bornholms Regionskommune kraftigt til, at tidsplanen revideres, så kommunerne får mere tid til denne vigtige del af vandplanlægningen for 2. generations vandplaner. Hvis fristen 1. oktober 2014 ikke kan ændres, så forventer Bornholms Regionskommune, at staten udarbejder og udsender baggrundsmateriale tidligere, så kommunerne kan komme i gang med arbejdet allerede i januar 2014 i stedet for april 2014.

Venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Janne Sommer Nielsen'. The signature is written in a cursive style with a large initial 'J'.

Janne Sommer Nielsen
Biolog

4.3

Til Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

Dato: 11. oktober 2013
Sagsnr.: 018366-2013
Henv. til: Mads Nedergaard
Tlf.: 9611 7822

Holstebro kommunes Høringssvar til udkast om lov om Vandplanlægning og lov om Vandforsyning (J.nr. NST-4200-00023)

Udkast til Forslag til Lov om vandplanlægning

Holstebro Kommune har modtaget statens høringsforslag til 'Udkast til Forslag til Lov om Vandplanlægning', der er i høring i perioden 13. september til 11. oktober 2013.

Generelle bemærkninger

- Den hidtidige vandplanproces har haft et langt forløb, hvilket har været understøttet af en kompliceret proces med mange delforløb. I det lys hilser Holstebro kommune udspillet med store forenklinger velkomment.

Holstebro Kommune noterer sig, at idéfase, teknisk forhøring, supplerende høring og kommunale handleplaner afskaffes.

Den fremlagte tidsplan indebærer, at Miljøministeren den 1. april til brug for kommunernes udarbejdelse af forslag til indsatsprogrammernes vandløbsindsatser udmelder en ramme bestående af udkast til regler om konkrete miljømål, foreløbig økonomisk ramme samt en tidsfrist for arbejdet til kommunerne.

Herefter skal kommunerne så udarbejde de nævnte forslag til indsatsprogrammer. Forslagene skal så senest den 1. oktober 2014 sendes til Miljøministeriet. Det betyder for de fleste kommuner, at arbejdet skal være færdigt måske allerede før sommerferien, da den politiske behandling i teknisk udvalg, økonomiudvalg og til sidst byrådet skal ske fra august måned. Kommunerne har derfor de facto tre måneder til at udføre arbejdet. Holstebro Kommune finder, at denne tidsfrist er for kort.

- Givet det korte tidsrum der er for kommunernes arbejde, er det vigtigt at rammerne for arbejdet, herunder ikke mindst opdraget til drøftelserne i vandrådene beskrives rimeligt præcist. Det er fx vigtigt at beskrive det kommunale råderum. I princippet mener Holstebro Kommune ikke at kommunerne skal være bundet meget detaljeret på indsatsen, men tidsperspektivet bevirker, at der er behov for en relativ afklaret opgave. På længere sigt skal kommunerne have større indflydelse på indsats og valg af virkemidler.

NATUR OG MILJØ

Vand og Natur

Rådhuset - 7500 Holstebro - Tlf: 96 11 75 57 - Fax:

Hjemmeside: www.holstebro.dk - E-post: VandogNatur@holstebro.dk

CVR: 29189927

- Når nu vandråd er foreslået skal det være muligt for kommunerne at slå vandråd og VOS (vandoplandsstyregrupper) sammen. Endvidere bør vandrådene etableres før 1. april 2014. Det er for sent at "starte" inddragelsen.
- Overordnet set er Holstebro Kommune enig i at der skal være betydelig inddragelse af interessenter på et tidligt tidspunkt i vandplanlægningen. Dog så Holstebro Kommune gerne, at kommunerne fik større frihed til at forvalte inddragelsen af interessenterne, da kommunen allerede har for at hvor det vil være naturligt at behandle arbejdsopgaven med indsatsplanlægningen.
- Holstebro kommune mener det er vigtigt at der i indsatsprogrammet er mulighed for at tænke lokale/regionale løsninger ind i anvendelsen af virkemidler, og at disse kan opnå fuld finansiering, hvis effekten er dokumenteret og godkendt.

Miljømål jf. §7 stk 2

"1) forringelse af tilstanden af alle overfladevandområder og grundvandsforekomster forebygges"

- Det er uklart om der med lovttekstens ordlyd "forringelsen af tilstanden" menes i forhold til de enkelte kvalitetselementers gældende miljømål (eks nuværende miljømål mht. klorofylniveau) eller om der er tale om skifte fra en tilstandsklasse til en anden, eksempelvis at et givent vandområde skifter tilstand fra høj økologisk tilstand til god økologisk tilstand eller godt økologisk potentiale til moderat økologisk potentiale

Strengere miljømål, jf. §12 står der

"Miljøministeren kan ved fastlæggelse af konkrete miljømål i regler udstedt med hjemmel i § 7, stk. 1, med virkning for alle eller nærmere bestemte vandforekomster fastlægge strengere miljømål end god overfladevandtilstand, herunder for et eller flere kvalitetselementer."

- Det fremgår ikke tydeligt af lovforslaget om Miljøministeren påtænker, at der for enkelte vandforekomster vil optræde strengere miljømål end god tilstand i vandforekomster hvor et eller flere kvalitetselementer lever op til høj økologisk tilstand eller om Miljøministeren overvejer at en given vandforekomst kan optræde med et differentieret miljømål (høj/god) bestemt af de forskellige kvalitetselementers aktuelle tilstand.

Indsatsprogrammer, jf. §22

- For at kunne komme med realiserbare forslag til indsatsområderne er det vigtigt, at kommunerne kender den økonomiske rammer for alle godkendte virkemidler.

Vandråd, Jf. § 25.

- I forlængelse af overvejelserne om inddragelse skal der være et reelt råderum for kommunerne. Indflydelse på vandplanerne kræver at der er udmeldt et økonomisk råderum som ikke dikterer vandrådernes valg af virkemidler,

NATUR OG MILJØ

Vand og Natur

Rådhuset - 7500 Holstebro - Tlf: 96 11 75 57 - Fax:

Hjemmeside: www.holstebro.dk - E-post: VandogNatur@holstebro.dk

CVR: 29189927

hvis alle indsatser skal gennemføres, ellers vil der være stor risiko for at Miljøministerens intentioner med den 4. vandvej bortfalder.

Udkast til Forslag til Lov om ændring af lov om vandforsyning m.v., og lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder.

Til afsnittet "Bemærkninger til lovforslaget" har Holstebro Kommune to kommentarer.

Side 5, sidste afsnit i kapitel 2.1.1 står der

"Den statslige grundvandskortlægning forventes afsluttet ved udgangen af 2015, hvor alle drikkevandsforekomster, områder med særlige drikkevandsinteresser og indvindingsoplande uden for disse forventes kortlagt."

- Det er ikke drikkevandsforekomsterne der er færdigkortlagt i 2015, men kun OSD og indvindingsoplande udenfor OSD. OSD og indvindingsoplande udenfor OSD udgør kun en mindre del af drikkevandsforekomsterne.

Side 5, andet afsnit i kapitel 2.1.2 står der

"Miljøministeren ønsker at gøre administrationen af ordningen for drikkevands- og grundvandsbeskyttelsen hurtigere og enklere samtidig med, at retssikkerhedshensynet bliver tilgodeset. I forbindelse hermed ønsker ministeren, at den nyeste viden fra kortlægningen og udpegningen af drikkevandsressourcer, som er en objektiv, konstaterbar størrelse af rent faglig karakter, kan udnyttes tidligt som grundlag for myndigheder og andres administration."

- For at resultaterne kan benyttes mere effektivt og sikkert vil en afklaring af ansvaret for opdatering af indvindingsoplande til almene vandforsyninger være nødvendig. Der refereres i flere forskellige lovgivninger til indvindingsoplande til almene vandforsyninger, men disse fremgår ikke af Danmarks Miljøportalen eller anden offentlig database. Det betyder, at der er risiko for, at det grundlag der administreres efter ikke er det samme i de forskellige myndigheder samt øvrige interessenter.

Yderligere hørings svar

- Da høringsfristen for lovforslagene kun har været 4 uger har det ikke været muligt at få lovforslagene politiske behandlet. Holstebro Kommune forbeholder sig ret til at fremsende yderligere bemærkninger efter endt politisk behandling.

Med venlig hilsen

Mads Nedergaard
Biolog

NATUR OG MILJØ

Vand og Natur

Rådhuset - 7500 Holstebro - Tlf: 96 11 75 57 - Fax:

Hjemmeside: www.holstebro.dk - E-post: VandogNatur@holstebro.dk

CVR: 29189927

VESTHIMMERLANDS
KOMMUNE
- lysis til at gøre en forskel

Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø,

Mail nst@nst.dk

Høringssvar - Forslag til lov om vandplanlægning (j.nr NST-4200-00023.)

Naturstyrelsen har udsendt forslag til lov om vandplanlægning og udkast til forslag om lov og ændring af lov om vandforsyning mv....., og Vesthimmerlands Kommune har følgende bemærkninger til forslagene.

Bemærkningerne har ikke været forelagt til politisk behandling.

Helhedsindtryk

Det er vores umiddelbare indtryk, at der med lovforslagene forsøges at skabe mere lokal inddragelse i planemes gennemførelse, hvilket vi mener, er positivt og en fin anerkendelse af, at kommunerne anses for at være en ligeværdig og kompetent samarbejdspartner i denne proces.

Dog er vi meget bekymrede over den alt for korte tid, der gives til denne lokale inddragelse, og vi frygter, at intentionerne om den lokale forankring og indflydelse ikke kan opfyldes. For eksempel mener vi, at der simpelthen ikke vil være tid til først at skulle etablere et vandråd og sidenhen lade dette råd arbejde, indenfor den begrænsede tid, der er til rådighed.

Kommunale samarbejder

Der nævnes i § 22 stk. 4, at ministeren kan fastsætte regler om samarbejde mellem kommunerne i et vandopland.

Vesthimmerlands Kommune foreslår, at der tages udgangspunkt i de eksisterende VOS'er, der jo for længst er etableret.

Vandråd

Vandrådene skal være rådgivende (§ 25 stk. 1), og 'kan rådgive kommunalbestyrelserne...'. Denne formulering står i modstrid til bemærkninger til lovforslaget, hvor der på side 31 er nævnt at kommunerne vil være 'forpligtede til at inddrage vandrådene..'. Vi finder det meget uheldigt, at der er denne uoverensstemmelse, og det gør vandrådernes rolle meget diffus.

Postadresse:
Vesthimmerlands Kommune
Himmerlandsgade 27
9600 Aars

Tel.: +45 99 66 70 00
post@vesthimmerland.dk
www.vesthimmerland.dk

Dato: 11. oktober 2013

Teknik- og Miljøforvaltningen
Frederik IX's Plads 1
9640 Farsø

Sagsnr.:
820-2013-63362
Dokumentnr.:
820-2013-213910
Sagsbehandler:
Flemming Bach
Tel.: 9966 7110
Mail: fba@vesthimmerland.dk

Ifølge lovforslaget skal kommunerne sekretariatsbetjene vandrådene, mens der i bemærkninger til lovforslaget er nævnt at ' Det er kommunerne, der overordnet har ansvaret for udarbejdelsen af'.

Det bør derfor i lovforslaget præciseres, at det er kommunerne, der har formandsskabet i vandrådene.

Etablering af vandråd er en udmøntning af den 4. vandvej, og ønsket om større lokal engagement og forankring finder vi sympatisk. Men vi mener, at der allerede i dag er stor lokal inddragelse af interessenter i kraft af kommunernes Grønne Råd, hvori en lang række af de relevante interessenter har sæde.

Etablering af vandråd er derfor et overflødig og ressourcekrævende element, der bør fjernes fra lovforslaget. For at udmønte den 4. vandvej bør lovforslaget i stedet inddrage de allerede eksisterende Grønne Råd – og gerne supplere med de, der har særlig interesse i vandløb, f.eks. vandløbslag.

Kommunen synes godt om ministerens ide med vandråd, der er inspireret af de svenske vandråd. I Sverige er strukturen omkring vandrådene dog en anden end den foreslåede, idet de svenske vandråd udstikker rammer for indsatsen. Derefter samarbejder vandråd og myndighed omkring hvordan målene så nås – bedst muligt – og myndigheden stiller viden til rådighed. Projekterne udvikles løbende gennem vandplanperioden, hvilket giver mulighed for reel inddragelse og ejerskab hos borgerne.

Vesthimmerlands Kommune opfordrer ministeren til at skabe rammerne for reel inddragelse i Danmark – i stedet for den i udkastet beskrevne inddragelse, der er ensbetydende med ingen reel inddragelse og uden at bidrage med noget konstruktivt til processen omkring den kommende vandplan

Ressourcer

Vi finder det vanskeligt at se, at der med en vedtagelse af lovforslaget frigives ressourcer i den kommunale administration i det omfang, der er nævnt. Vi mener, at sekretariatsopgaverne i forbindelse med etablering af vandråd og de koordineringsopgaver, der kommer mellem vandråd, samt ikke mindst de opgaver kommunerne tillægges i §22, vil belaste den kommunale administration i et omfang, der væsentligt overstiger de nævnte ca 11 mio.kr.

I øvrigt

Vesthimmerlands Kommune finder det vanskeligt at udtale sig konkret om den kommende arbejdsbelastning, når vi endnu ikke kender de bekendtgørelser, der – forventer vi – i detaljer vil fastlægge vores indsats.

Kommunen finder, at dette bærer præg af at Naturstyrelsen med en bekendtgørelse i detaljer disponerer kommunens arbejdstid, hvilket må frarådes.

Endelig er vi bekymret over formuleringerne omkring ændringer i indsatsprogrammet: "Foresættes der ændringer i indsatsprogrammet i løbet af planperioden, er ministeren ikke forpligtet til at inddrage kommunerne og vandrådene i arbejdet".

Vesthimmerlands Kommune mener det er oplagt, relevant og en god ide at drøfte ændringer med dem (kommunerne), der har udarbejdet forslag til indsatsprogrammet, og lovforslagets tekst bør derfor sikre dette.

Med venlig hilsen

Flemming Bach
Afdelingschef
Natur, Miljø og Byg

Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København C

Plan- og
Teknikområdet
Toften 2
6818 Árre

Tlf. 7994 6800

www.vardekommune.dk
vardekommune@varde.dk

Administrativt høringsvar til "Udkast til forslag til Lov om vandplanlægning"

11. oktober 2013

Varde Kommune har med interesse læst statens høringsforslag til 'Udkast til Forslag til Lov om Vandplanlægning', der er i høring i perioden 13. september til 11. oktober 2013.

Jan Pedersen
Direkte tlf. 7994 7485

japb@varde.dk

Varde Kommune finder det tilfredsstillende at konstatere, at kommunerne og de lokale interesseorganisationer kommer til at spille en større rolle i forbindelse med realisering af indsatserne. Vi forventer samtidig, at kommunerne, som i første vandplanperiode, kompenseres for den øgede arbejdsindsats i forbindelse med planlægning og implementering af planerne.

Journalnr. 145382/13
Sagsnr. 13/13929

Varde Kommune finder dog, at tidsplanen er meget ambitiøs, og at kommunerne gives meget stramme tidsmæssige rammer til at løse opgaven. Det synes meget ambitiøst, at der allerede skal foreligge forslag til nye vandområdeplaner i december 2014, når arbejdet hermed først påbegyndes samme år og en ny interessentinddragelse i form af oprettelse og inddragelse af Vandråd skal implementeres samtidig.

Som det fremgår af høringsmaterialet til Udkast til Forslag til Lov om vandplanlægning får kommunerne kun 6 måneder fra 1. april til 1. oktober 2014 til processen med udarbejdelse af forslag til indsatsprogram for vandløb i fælles samarbejde med alle kommunerne i vandoplandet. Samtidig skal der ske oprettelse af Vandråd (interessenter) og inddragelse og høring af rådet i forbindelse med kommunernes udarbejdelse af forslag til indsatsprogrammet.

Den lokale interessentinddragelse er et positivt tiltag, men den korte arbejdsperiode virker forhastet og kan komplicere kommunernes mulighed for at nå et godt resultat med en god borgerinddragelse. Derudover er arbejdsperioden lagt henover en sommerferieperiode.

Varde Kommune skal derfor i høj grad opfordre til at tidsplanen revideres, så kommunerne får længere tid til processen. Hvis fristen til oktober ikke kan udskydes, forventer Varde Kommune derfor, at staten udarbejder og udsender baggrundsmaterialet til kommunerne tidligere, således at kommunerne kan

starte arbejdet allerede i januar 2013 i stedet for 1. april 2013. Varde Kommune ser dog helst at det er fristen d. 1. oktober der flyttes, da der i kommunerne tiltræder et nyt Byråd 1. januar og der må forventes en stor politisk interesse for Vandrådene.

Venlig hilsen

Jan Pedersen

Fagkoordinator - Vandmiljø

Holst, Nynne-Maria Viborg

Fra: Erik T. Nielsen [Erik.Nielsen@egekom.dk]

Sendt: 11. oktober 2013 11:51

Til: NST - Naturstyrelsens hovedpostkasse

Emne: NST-4200-00023. Egedal Kommune

Bilag til høringsbrevet

Overordnet tidsplan:

Egedal Kommune ser ikke at der er afsat 6 måneders høring efter 1. april 2013, jf. §§ 28 og 29, i tidsplanen på tabel side 2 i bilag til høringsbrev. Er det en fejl ?

Hørings svar af udkast til forslag til lov om vandplanlægning

§ 1 stk. 1 nr. 2:

Naturstyrelsens høring, vedr. udkast af HOFORs VVM redegørelse og kommuneplantillæg, er i modstrid med § 1 stk.1 nr. 2 om at fremme bæredygtig vand anvendelse, da der i VVM redegørelse lægges op til at øge overudnyttelse af allerede overbelastede grundvandsforekomster ifølge udkast til vandplanerne. Dette medfører en negativ spiral, idet udsivning af grundvand til disse vandløbssystemer mindskes, hvis der skal oppumpes mere grundvand som kompensation til vandløbssystemerne. Desuden vil den øgede grundvandsindvinding påvirke terrestriske økosystemer i negativ retning.

§ 7 stk. 2 nr. 2:

Det giver ikke mening at skrive "alle grundvandsforekomster senest den 22. december 2015 opnår god tilstand", da alle indsatser mht. grundvandsforekomster er udsendt til anden planperiode i vandplanerne, når der ikke er prioriteret indsatser. Problemet bliver ikke mindre af Naturstyrelsens udkast af HOFORs VVM redegørelse og kommuneplantillæg – se bemærkning under § 1 stk. 1 nr. 2.

§9 stk.1 nr. 1 c og d:

Formuleringen kan tolkes som, at dræning er en vigtig "bæredygtig" udviklingsaktivitet. Egedal Kommune frygter, at dette vil føre til, at for mange overfladevandområder klassificeres som kunstige eller stærkt modificerede, alene fordi der er dræningsinteresser tilknyttet.

§ 16 stk. 1 nr. 1:

Hvad ligger der i ordet "beskyttede". Ordet ikke er anvendt i denne sammenhæng i § 10 i forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v. Mener Naturstyrelsen at "beskyttede" kun gælder stofs specifikt ? og i så fald hvad med kvantiteten ?

§ 25:

Hvis der kun etableres et vandråd i hvert af de 23 hovedvandoplande, vil resultatet blive nogle meget store komplekse sammensatte vandråd som forventes at tage stilling til et indsatsprogram på 6 måneder. Egedal Kommune vil hermed give udtryk for sin bekymring for om det er muligt at nå til enighed om et forslag til indsatsprogram i vandrådet inden for 6 måneder. Egedal Kommune forventer endvidere en nærmere specifikation af, hvordan vandrådene skal sammensættes, og hvilke organisationer der er berettiget til en plads. Egedal Kommune forventer at arbejdet i Vandrådene vil være tidskrævende og at kommunen derfor kompenseres økonomisk

§27 stk. 2: Egedal Kommune mener ikke det er fornuftigt at vedtage en lov der allerede for 2

planperiode, ikke kan overholdes mht. 3 års fristen.

Høringssvar af udkast til forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v.

§ 1 punkt 3:

Det giver ikke mening kun at vedtage en indsatsplan for de små indsatsområder nævnt i § 11b stk. 1 nr. 4, da der kan være trusler andre steder fra. Egedal Kommune mener, at der skal udarbejdes indsatsplaner for hele OSD og ikke kun særlige indsatsområder.

I Egedal kommune er cirka 5 procent af kommunens samlede areal udpeget til ION. Kommunen finder ikke, at Staten sikrer en helhedsorienteret og costeffektiv beskyttelse af den fremtidige drikkevandsressource ved kun at give kommunerne pligt til at udarbejde indsatsplaner for de geografisk afgrænsede ION-områder. Et vandværk kan risikere at investere i grundvandsbeskyttelse i form af erstatninger til anden arealanvendelse i ION, for så at blive lukket af en forurening fra en forurenede lokalitet som geografisk er lokaliseret uden for ION og hvis grundvandstrussel derfor ikke medtages i indsatsplanen.

Med venlig hilsen

Erik T. Nielsen

Skov- og Landskabsingeniør

Ølstykke Rådhus

Rådhus Allé 1

3650 Ølstykke

Direkte Telefon: 7259 7304

E-mail: Erik.Nielsen@egekom.dk

**Egedal
Kommune**

Rådhusvej 2

3660 Stenløse

Telefon: 7259 6000

E-mail: kommune@egekom.dk

www.egedalkommune.dk

Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

DANSKE
REGIONER

10-10-2013
Sag nr. 13/1788
Dokument nr. 45234/13
Mortea Sørensen
Tel. 35 29 81 83
E-mail: mso@regioner.dk

J.nr. NST-4200-00023

Høringssvar til lov om vandforsyning m.v. og lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder og høringssvar til lov om vandplanlægning

Hermed fremsendes Danske Regioners høringssvar på ovennævnte 2 lovforslag.

Bemærkninger til lov om vandforsyning m.v. og lov om miljømål m.v. for vandforekomster og Internationale naturbeskyttelsesområder

Danske Regioner hilser det velkomment at Områder med Særlige drikkevandsinteresser (OSD) med loven nu kan ændres fortløbende og hurtigt, når der kommer nye data dertil.

Det bemærkes, at formålet nævnt i bemærkningerne til lovforslaget om ændring af vandforsyningsloven, om at sikre, "at nyeste viden fra kortlægning og udpegning af drikkevandsressourcer, ..., kan udnyttes tidligt som grundlag for myndigheder og andres administration", med fordel kan understøttes ved at definere ansvar og regler for inddatering af oplysninger, løbende opdatering og løbende publicering af denne nyeste viden.

Jf. bemærkningerne til lovforslaget foreslås det, at de fremtidige udpegninger af drikkevandsforekomster og drikkevandsressourcer sker i en bekendtgørelse, og at der fastsættes en høringsfrist på 4 uger for udkast til bekendtgørelse. Vi finder at denne høringsfrist kan være for kort, og med henblik på at gøre lovkomplekset ensartet, foreslår Danske Regioner, at høringsfristen fastsættes til 8 uger.

Dampfærgevej 22
Postboks 2593
2100 København Ø

T 35 29 81 00
F 35 29 83 00
E regioner@regioner.dk

Bemærkninger til lov om vandplanlægning

Danske Regioner har noteret sig, at det fremgår af lovforslaget, at regionernes koordinerende og mæglerrolle afskaffes i forbindelse med evt. uenighed om kommunale vandhandleplaner, men vi har i øvrigt ikke har bemærkninger hertil.

Det er positivt, at der i loven lægges op til en forenkling af proceduren omkring udarbejdelse og vedtagelse af vandplanerne samt en tydeliggørelse af, hvad der er henholdsvis lovpligtige tiltag og hensigtserklæringer.

Det ser imidlertid ud til, at der samtidig sker en centralisering af opgaverne, hvilket kan medføre, at lokale løsninger ikke får tilstrækkeligt spillerum. Det er derfor vigtigt, at de rammer der lægges efterfølgende ikke bliver for stramme. Kort sagt bør der sættes "resultatkrav" ikke "metodekrav".

Det fremgår af lovforslagets § 22, at kommunerne skal udarbejde forslag til indsatsprogrammet, og af § 25 fremgår det, at kommunerne kan oprette et vandråd inden for hvert hovedopland, som kan rådgive kommunerne ved udarbejdelse af forslag til indsatsprogram. Det er i loven specificeret, hvilke organisationer, der kan være medlem af vandrådet, og her er regionerne tilsyneladende ikke omfattet.

Vi gør opmærksom på, at regionerne har til opgave at prioritere, undersøge og afværge forureninger, der kan true grundvandsforekomster og efter 1. januar 2014 også overfladevand og natur. Det er derfor Danske Regioners opfattelse, at det bør sikres, at regionerne inddrages i arbejdet omkring forslaget til indsatsprogram, enten ved fast plads i vandrådet, eller ved at kommunerne har pligt til at inddrage regionerne i det omfang, der foreslås indsats vedrørende de forurenede grunde.

I øvrigt forudsætter Danske Regioner helt generelt, at regionerne inddrages i relevante fora som måtte nedsættes til forberedelse, planlægning og prioritering af indsatsen overfor grundvand, overfladevand og natur i relation til forurenede grunde, herunder når indsatsen skal indarbejdes i vandplanerne.

Naturstyrelsen,
Haraldsgade 53,
2100 København Ø
nst@nst.dk
j.nr NST-4200-00023

Vingsted, den 10. oktober 2013

Høringsvar til udkast til forslag om Lov om vandplanlægning.

Danmarks Sportsfiskerforbund vil indledningsvis takke for muligheden for at afgive et høringssvar.

Arbejdet med at forbedre vandmiljøet optager alle i Danmarks Sportsfiskerforbund. Mange af vore medlemmer bruger deres fritid for at deltage aktivt i processen med at forbedre forholdene i danske vandløb og søer.

Vi må desværre erkende at processen mod og arbejdet med 1. generations vandplaner har været nedslående, og resultaterne har været mangelfulde og direkte skuffende. Processen har været præget af mangel på åbenhed, inddragelse af interessenter og fravær af en konstruktiv tilgang fra mange sider.

Vi bifalder det fremlagte udkast til forslag der signalerer en forenkling af processen. Desuden sker en større inddragelse af kommunerne med deres lokalkendskab og faglige viden. Lokale interessenter får mulighed for at ønske nedsættelse af vandløbsråd i hvert af de 23 vandløbsoplande. Vi foreslår ministeren, at det skal være obligatorisk at nedsætte disse vandløbsråd, da det sender et stærkere signal om at bruge den faglige viden og det unikke lokalkendskab der eksisterer blandt lystfiskere, lodsejere og kommunale embedsmænd. Lykkes processen i de kommende vandråd, vil lokale interessenter bidrage til den lokale forankring af vandplanlægningen, samt medvirke til en form for kvalitetssikring af vandløbsindsatserne. Danmarks Sportsfiskerforbund finder det uforståeligt, at søer og kystvande ikke inddrages i processen og anmoder ministeren om at arbejdet med at skabe god økologisk tilstand af disse biotoper også må indgå i rådernes arbejde.

Vi oplevede ikke at mange af de forslag som tilgik i idéfasen, eller bemærkninger og forslag i den tekniske forhøring, blev brugt i første planperiodes vandplaner, og vi ser derfor ikke afskaffelsen af disse som et tab.

Samlet forekommer forslaget at gøre den danske vandplanlægning mere direktivnær og planlægningen mere enkel. Vi finder det positivt, at der nu sker en præcisering af at miljømål og indsatsprogrammer er juridisk bindende, mens vandområdeplanerne ikke er det.

Danmarks Sportsfiskerforbund ser hverken i lovforslaget eller i bemærkningerne, den forventede indarbejdelse af Natur- og Landbrugskommissionens anbefalinger. Vi vil derfor foreslå at der udarbejdes en vejledning, der sikrer sammenhæng og helhed i planlægning på vandområdet. Det vil være i alles interesse, og der kan opnås en positiv effekt og processen kan gøres omkostningseffektiv, hvis der tænkes i helheder og synergiløsninger på tværs af vandkredsløbet. Vi skal have helhedsløsninger, hvor grundvand, natur- og overfladevand, regnvand og afløb samtænkes med klimatilpasning og muligheder for ændret arealanvendelse hvor dette er muligt.

Lokale vandråd – en fantastisk mulighed for alle.

At inddrage lokale interessenter er en virkelig god idé og en unik mulighed for at udnytte den viden og erfaring, som findes rundt i hele landet.

Der er en gruppe af vore folk, der har travet langs vandløb og søer og lavet et utal af restaureringsprojekter, og som er blevet opklassificeret gennem uddannelse og ved at have haft gummistøvlerne på. Men det er udfordrende for Danmarks Sportsfiskerforbund at bemane 23 vandråd med folk med lokal og faglig indsigt. De skal desuden have en robusthed til et langvarigt, men også i perioder tidspresset arbejde i vandrådene, og det er væsentligt at deltagerne forberedes til opgaven. Vi opfordrer derfor ministeren til at finde resurser til uddannelse af de personer, der skal indgå i rådene – og det er vigtigt at alle rådsmedlemmer får samme indsigt.

Det er desuden vigtigt at deltagerne får den nødvendige viden og indsigt i hvilken rolle de skal udfylde. Det kræver faglige kompetencer, samt en meget stringent beskrivelse af kommissorium, forretningsorden samt f.eks. en vejledning med eksempler på gode løsninger.

Hvis vandløbsrådene "kommer godt fra start" med et fælles forståelsesgrundlag, vil der kunne skabes en basis for et fælles procesforløb med kompetenceudvikling af alle deltagerne. DSF anbefaler ministeren at der sættes navn på de organisationer som skal have en plads i rådene, ligesom det bør overvejes hvor mange deltagere der kan repræsentere et enkelt erhverv eller interessegruppe.

Vi forudsætter at ministeren med henvisning til § 25 stk. 5 kan sikre at rådene ikke får en størrelse, så de ikke er funktionsdygtige.

Hvis vi sammenligner med sammensætningen i arbejdsgrupperne under Vandløbsforum, er det ofte en stor flok uden fælles forståelsesgrundlag, og der opnås sjældent nogen form for konsensus. Vi har med dette arbejde in mente, stor ros til lovforslaget i forsøget på at

definere begreber og det er en rigtig god idé at § 2 bruges på at definere og det kan medvirke til at skabe en basis for et fælles forståelsesgrundlag.

Vandløbsrådene skal ifølge forslaget have en konsultatorisk funktion, og der lægges op til en dialog om indsatsprogrammernes indhold, før de sendes til ministerens beslutning. Hvis frivillige skal bruge ressourcer og indgå i rådernes arbejde, er det vigtigt at arbejdet primært består i faglige og praktiske vurderinger, samt at medlemmer kan se at deltagelsen giver en indflydelse på processen frem mod gode løsninger.

For kommunerne er der også udfordringer. De skal blandt andet varetage sekretariatsfunktionen, og håndtere en dialogbaseret og målrettet proces som helst skal ende med overvejen konsensus om de indsatser kommunerne skal indmelde til ministeren. Hvorledes anbefalinger sikres plads i kommunernes forslag til indsatsprogrammer, er der ikke retningslinjer for i forslaget.

For staten er udfordringen at bidrage med klare rammer, rådgivning og klare retningslinjer for at sikre ensartethed og fremdrift i arbejdet i vandrådene som omtalt ovenfor. Det gælder på det vandfaglige område med at inddrage den bedste viden og rådgivning fra relevante samarbejdspartnere, som DTU-Aqua og DCE med flere. Ligesom rammerne på det procesmæssige skal være helt klart for alle deltagere, ellers risikerer arbejdet i vandrådene at drukne i uenigheder om hvad det faglige grundlag er for at træffe beslutninger, samt hvad processen skal være og munde ud i. Hertil kommer naturligvis som anført i høringsbilagets, at ministeren sætter rammerne for udarbejdelse af kommunernes forslag til indsatsprogram i form af mål, virkemiddelkatalog, økonomisk ramme og tidsplan. Yderligere leverer ministeren basisanalyse, arbejdsprogram og oversigt over væsentlige vandforvaltningsmæssige opgaver, som krævet i vandrammedirektivet.

Det er en statslig forpligtelse at overholde vandrammedirektivet, og det er naturligvis ministeren der har det endelige ansvar til at sikre at dette sker, herunder at der faktisk vedtages indsatsprogrammer uanset indhold og relevans af de kommunale forslag. Omvendt er det særdeles farligt for det folkelige engagement i vandrådene, hvis indsatsprogrammerne vedtages eller ændres efterfølgende af ministeren uden synlig hensyntagen til kommunernes/vandrådernes forslag.

Danmarks Sportsfiskerforbund mener at det vil være at ligge begrænsninger i arbejdet hos kommuner og i rådene, hvis ministeren ikke sikrer at kommunernes og vandrådernes arbejde i 2. planperiode ikke udvides til andet en vandløbsindsatsen. Der skal reelt åbnes for input til hele indsatsprogrammet, også hvor der er overlapp til naturplanerne, hvor vand indgår. Flere vandløb og søer er omfattet af habitatbekendtgørelsen, og mange fiskearter er udpegningsgrundlag i flere habitatområder. Set i lyset af Natur- og landbrugskommissionens anbefalinger, er det af største vigtighed, at ministeren sikrer at også vandrådene kan tænke i helheder, når de bedste løsninger skal findes, og det skal være så omkostningseffektivt som muligt. Derfor skal ministerens intentioner for resten af indsatsprogrammet

samtidigt med at rammerne for vandløbsindsatsen udsendes til kommunerne/vandrådene tilgå kommuner og vandløbsråd.

Økonomi

I bemærkninger til forslaget er det ikke intentionen at ændre det økonomiske grundlag for indsatsprogrammernes realisering. Det er beskrevet at der blandt andet vil ske finansiering gennem eksisterende ordninger for landdistriktsprogrammet.

De hidtidige erfaringer med brug af landdistriktsmidler viser en besværlig og til tider bureaukratisk proces. Vi anbefaler derfor ministeren, at der sker en evaluering af den hidtidige anvendelse af disse midler. DSF anerkender at der er megen fornuft i en EU medfinansiering og sportsfiskerne bidrog derfor til restaureringspuljen med 10 mill kroner fra fiske-tegnsmidler, men det er vigtigt at der også tildeles andre midler netop for at samtænke og skabe helheder, hvor klimasikring også skal være et væsentligt element. Det giver ingen mening at arbejde med søer og vandløb uden at indtænke de omkringliggende arealer. Den synergi der er mellem overfladevand og de tilgrænsende arealer, er en forudsætning for gode og langtidsholdbare løsninger.

Fjernelsen af klageadgangen over de statslige vandområdeplaner.

Danmarks Sportsfiskerforbund finder det vigtigt, at det er miljøministeren der har fastlægger den endelige indsats og de færdige miljømål, men anerkender at kommuner og vandløbsråd får mulighed for at rådgive og blive hørt om blandt andet den lokale indsats.

Danmarks Sportsfiskerforbund forudser dog store udfordringer for de ansvarlige myndigheders arbejde med faglige udredninger og beslutninger om miljømål og indsatser, og det kan ses som en mangel, hvis disse spørgsmål ikke kan prøves i en klagesagsproces.

Vi bemærker dog at vi forsat har klageret i de enkelte projekters godkendelser.

I det udsendte bilag til høringsbrevet, begrundes ændringen i klageadgangen med en harmonisering med praksis på andre områder inden for natur- og miljøområdet. Det mener DSF ikke er rigtigt, da der er tradition inden for natur-, plan og miljøområdet for at der som minimum kan klages over retlige fejl og mangler, og i flere sager er der endvidere også mulighed for at klage over planer og afgørelses indhold.

Danmarks Sportsfiskerforbund vil derfor opfordre ministeren til at undersøge mulighederne for at bevare national klageadgang uden at vandplanprocessen samtidigt forsinkes ved obstruktion på grund af klager. Dette bør undersøges grundigt og afklares forud for vedtagelsen af Lov om Vandplanlægning.

Venlig hilsen

Lars Brinch Thygesen
Miljøkonsulent

Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

nst@nst.dk

Axeltorv 3
DK 1609 København V
T +45 33 39 49 90
E dv@danskevandloeb.dk
W www.danskevandloeb.dk
CVR DK 34 56 90 37

8. oktober 2013

Vedr. J. nr. NST-4200-00023 - Høring af udkast til forslag til lov om vandplanlægning

Danske Vandløb har med interesse læst lovforslaget og har følgende bemærkninger:

- Danske Vandløb vil gerne støtte dannelsen af vandråd, også meget gerne kommunale vandråd, som vi allerede har gode erfaringer med.
- Danske Vandløb ønsker vandløbsregulativerne udformet efter en national standard, da der forekommer mange lokale variationer i nuværende regulativer.
- Danske Vandløb ønsker ikke, at den enkelte kommune selv skal fastsætte vandløbsindsatsen. Der skal være overordnede retningslinjer for disse indsatser. Vi har mange erfaringer med, at vandløbsindsatsen bliver udført meget forskelligt i de enkelte kommuner.
- Danske Vandløb kan ikke anbefale de færre klagemuligheder, lovforslaget indebærer.

Med venlig hilsen
Danske Vandløb

Jens Myhren
Formand

Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø
Mail: nst@nst.dk

Aalborg den 8. oktober 2013

Vedr.: Høringssvar vedrørende udkast til forslag til lov om vandplanlægning og lov om vandforsyning m.v. J.nr. NST-4200-00023

Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark (FFD) er en landsdækkende organisation repræsenterende alle parter ved de ferske vande, bredejere, erhvervsfiskere, dambrugere og lystfiskere, der aktivt deltager i rådgivende udvalg for ministre. Vi skal derfor indledningsvis udtrykke vor forundring over ikke at være på høringslisten, hvilket vi ser som en fejl der forventes rettet i fremtiden.

FFD afgiver sine svar og indsigelser afbalancerede i forhold til parternes interesser, og de bør derfor nyde fremme.

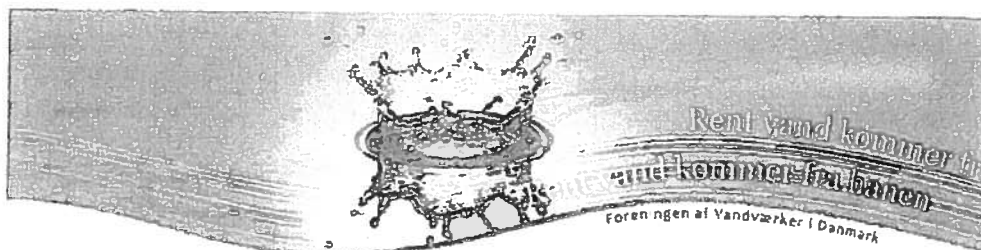
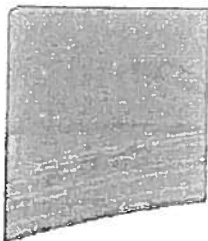
Ferskvandsfiskeriforeningen finder det meget betænkeligt at der i et høringsforløb vedrørende andet plan- og indsatsområde, fremsættes lovændringer der i det skjulte, men direkte har indflydelse på dette område. En sådan fremgangsmåde betyder at tidligere afgivne bemærkninger vil være reelt mangelfulde, da grundlaget på hvilket de er fremsendt ikke er reelt.

FFD konstaterer, at de fremsatte forslag, med den betydelige selektering der vil ske, vil betyde forringende muligheder for den enkelte og relevante organisationer i at komme med høringssvar til fremtidige indsats- og handleplaner. Der er ikke behov for at hindre almenheden og interesseorganisationer muligheden for at afgive høringssvar. **FFD** finder at lovændringerne der hindre eller begrænser indsigt og høringsmuligheder skal fjernes fra lovforslagene.

Afslutningsvis skal **Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark** udtrykke sin betænkelighed ved at der sker lovmæssige sammenblandinger af vandforsyning til drikkevand, lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder og vandplanlægning i naturen.

På vegne af
Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark

Organisationssekretær Hilmar Jensen
Nibevej 101, Drastrup, 9200 Aalborg SV
hilmariensen47@gmail.com

Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

Solrød Strand, den

Sendt til mail:
nst@nst.dk

Høringsvar offentlig høring af udkast til forslag til lov om vandplanlægning, jf. nr. NST-4200-00023

Foreningen af Vandværker i Danmark har modtaget forslag til en ny lov om vandplaner til afløsning af den eksisterende lov om miljømål m.v. Lovforslaget udspringer blandt andet af et ønske om, at vandplanerne skal have en større lokal forankring og et større lokalt medejerskab inden for nogle rammer, som miljøministeren fastlægger.

Foreningen af Vandværker i Danmark skal indledningsvist på det kraftigste beklage, at lovforslaget sammen med lovforslag om ændring af vandforsyningsloven m.v. sendes i en høring, der alene fastsættes til 4 uger. Det findes ikke acceptabelt, at lovforslag af så indgribende karakter sendes i så kort en høring, og det synes i øvrigt at stride mod de intentioner, som lovforslaget jr. ovenfor ønsker at indfri. Det har inden for den fastsatte frist ikke været muligt at nærlæse og undersøge konsekvenserne af de enkelte bestemmelser.

FVD betragter det nye forslag som en mere direkte gennemførelse og afspejling af de krav, der følger af vandrammedirektivet. Det indebærer blandt andet, at en række af de offentlighedskrav, der fremgik af miljømålsloven, og som afspejlede planlovgivningen, er udtaget. En sådan forenkling hilser foreningen velkommen, idet det er vurderingen, at offentligheden fortsat aktivt inddrages, men kun i sammenhænge, hvor det er relevant.

FVD må samtidig konstatere, at bemærkninger til lovforslaget er sparsomme og meget målrettet direktivets forskellige krav. Specielt bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser henviser til krav i forhold til vandrammedirektivet og kunne på baggrund af de erfaringer, der indtil videre er indhøstet, beskrives mere detaljeret.

FVD mangler endvidere en nærmere beskrivelse af de initiativer, der skal muliggøre en større lokal forankring og et større lokalt medejerskab, idet inddragelse via offentlige lokale høringer allerede blev gennemført med den første generation af vandplanerne. At det er kommunerne, der kommer til at stå for en udarbejdelse af selve indsatsplanen – og i første række alene for vandløbsindsatsen – synes næppe at kunne ændre situationen markant, idet der er tale om områder, der allerede er lovgivet om. Råderummet synes derfor ikke at foreligge. FVD vil dog afvente de rammer, som miljøministeren vil fastsætte i den sammenhæng. Uanset, at der ikke tidligere har været lovgivet herom, har offentligheden blandt andet via vand- og

naturråd været inddraget. For så vidt angår nedsættelsen af vandråd efter forslagets § 25 henvises til foreningens høringssvar af 9. november 2013 (vedlagt).

Foreningen har gennemgået lovforslaget, og skal fremhæve, at definitionerne som fastsat i § 2 fremstår og indeholder 43 punkter. Dette er fuldstændig uoverskueligt og på ingen måder hensigtsmæssigt i en ny gennemskrivning af loven. Definitionerne bør emneopdeles, og der bør gennemføres den nødvendige tegnsætning. Generelt bør lovforslaget i øvrigt gennemgå en nærmere korrekturlæsning og oprensninger bør af hensyn til læsevenligheden fastsættes ensartet.

For så vidt angår bestemmelsen i § 7, stk. 3 henvises alene til en gennemførelse af krav fastsat i vandrammedirektivet. Efter foreningens opfattelse bør de danske retsregler, som går videre end EU-retten, beskrives på dette sted, og foreningen skal i den anledning henvises til de unikke danske regler, der gennemfører den målrettede danske drikkevandsbeskyttelse, hvorefter der skal være gennemført en konkret kortlægning og drikkevandsbeskyttelse af kortlagte arealer inden udgangen af 2017. Der henvises til det fremsendte høringssvar for ændringerne af lov om vandforsyning om m.v., og lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder.

Det må være muligt, at formulere bestemmelsen i forslagets § 15 på en mere læsevenlig måde og samtidig opretholde kravene til en juridisk korrekt formulering. Reglen fremstår meget tungt forståeligt.

Foreningen har noteret, at det alene er den EU-baserede drikkevandsbeskyttelse, der jf. forslagets § 16 skal laves selvstændige registre for. Foreningen skal i den sammenhæng opfordre til, at data på grund- og drikkevandsområdet i videst mulige omfang samordnes.

For så vidt angår forslagets § 17 skal foreningen atter henvises til høringssvaret til ændringerne af vandforsyningsloven og fremhæve nødvendigheden af, at få adskilt beskrivelsen af EU-lovgivningen og den danske generelle beskyttelse fra den danske målrettede drikkevandsbeskyttelse, hvor der konkret er lovgivet om en ekstra beskyttelse af arealerne.

Dette skal ikke mindst ses i lyset af forslagets § 20, hvorefter der sondres mellem grundlæggende og supplerende foranstaltninger, jf. direktivets artikel 11. Grundlæggende foranstaltninger efter loven defineres som regler, der gennemfører EU-lovgivningen og eventuelt yderligere foranstaltninger til gennemførelse af EU-retlige forpligtigelser. Som det fremgår i dag, er den målrettede danske drikkevandsbeskyttelse beskrevet i det generelle notat, som er vedlagt de vandplaner, som blev underkendt i december 2012. Den målrettede drikkevandsbeskyttelse må derfor betragtes som en national generel foranstaltning, der gennemfører nationalt strengere regler. Regler, som dermed også er omfattet af de strengere gennemførelsesfrister, der blandt andet fremgår af forslagets § 7, stk. 4, idet den danske kortlægning og indsatsplanlægning skal være afsluttet senest ved udgangen af 2017.

Foreningen af Vandværker i Danmark skal atter beklage den korte høringsperiode, hvorefter foreningen alene har haft mulighed for en sporadisk gennemgang af reglerne.

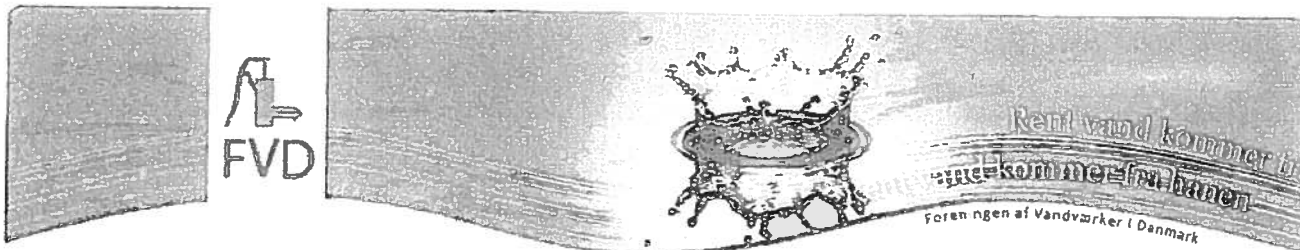
Med venlig hilsen

Bent Soelberg
Direktør

Pernille Weile
Jurist

Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

Solrød Strand, den 9. oktober 2013

Sendt til mail:
nst@nst.dk

Høringssvar offentlig høring af udkast til forslag til lov om vandplanlægning, jf. nr. NST-4200-00023

Foreningen af Vandværker i Danmark har modtaget forslag til en ny lov om vandplaner til afløsning af den eksisterende lov om miljømål m.v. Lovforslaget udspringer blandt andet af et ønske om, at vandplanerne skal have en større lokal forankring og et større lokalt medejerskab inden for nogle rammer, som miljøministeren fastlægger.

Foreningen af Vandværker i Danmark skal indledningsvist på det kraftigste beklage, at lovforslaget sammen med lovforslag om ændring af vandforsyningsloven m.v. sendes i en høring, der alene fastsættes til 4 uger. Det findes ikke acceptabelt, at lovforslag af så indgribende karakter sendes i så kort en høring, og det synes i øvrigt at stride mod de intentioner, som lovforslaget jr. ovenfor ønsker at indfri. Foreningen vil derfor ud over dette høringssvar senere fremsende yderligere kommentarer til lovforslaget.

FVD skal allerede hermed henlede opmærksomheden på forslagets § 25, idet man skal gøre opmærksom på, at foreningen i Patent- og Varemærkestyrelsen har registreret rettighederne til brugen af ordet Regionsvandråd og ordet Vandråd.

Brugen af ordet vandråd i forslaget bør derfor ændres, så misforståelser kan undgås, og der kan foreslås en ændring til 'offentlige vandplanråd', som er overordnet og dækkende for den kompetence, der tillægges det råd, der skal nedsættes efter forslagets § 25.

Bent Soelberg
Direktør

Med venlig hilsen

Pernille Weile
Jurist

Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

Sekretariat:
Aalborg Kommune
Teknik- og Miljøforvaltningen
Stigsborg Brygge 5
9400 Nørresundby
Tlf. 9931 2000
Fax 9931 2009
www.limfjordsraadet.dk
limfjordsraadet@aalborg.dk

Dato: 11. oktober 2013

J. nr.:

Init.: niv

Høringsvar til lov om vandplanlægning (j.nr. NST-4200-00023)

Forslag til lov om vandplanlægning er i høring fra 13. september til 11. oktober 2013. Limfjordsrådet har følgende bemærkninger til forslaget:

- Limfjordsrådet har længe været fortalere for en mål- og rammestyring, hvor staten fastsætter mål og rammer, mens kommunerne får større frihed til at vælge og kombinere forskellige virkemidler i vandoplandene. Det bør være en fleksibel ordning, hvor kommunerne har mulighed for at handle på muligheder, når lejligheden byder sig.

Endvidere finder Limfjordsrådet det positivt med en målrettet og øget lokal involvering på et tidligere tidspunkt – Specielt i forhold til vandplanernes indsatsprogram.

- Det fremgår, at kommunerne med interessentinddragelse af vandråd skal udarbejde forslag til hele eller dele af indsatsprogrammernes supplerende foranstaltninger. I den førstkommande planperiode er dette imidlertid begrænset til vandløbsindsatsen.

Limfjordsrådet bifalder kommunernes aktive deltagelse i udarbejdelse af indsatsprogrammet. Kommunerne bør dog også inddrages i relation til arbejdet omkring indsatsprogrammets øvrige indsatser, herunder næringsstofindsatser samt anvendelsen af målrettede virkemidler og forventede nye indsatser overfor regulering af grundvandsindvinding med vandløbspåvirkning m.fl. Det er afgørende, at kommunernes bidrag til vandplanlægningen sker på et helhedsbaseret grundlag omfattende alle relevante matricer. Limfjordsrådet finder i øvrigt, at indsatsplanlægning ikke kan udarbejdes optimalt uden inddragelse af kommunernes lokale viden.

Det er endvidere Limfjordsrådets opfattelse, at der også løbende gennem planperioden vil være behov for en tæt dialog mellem Naturstyrelsen og Kommunerne samt et fælles opgaveansvar, så de beslutninger, der træffes nationalt også harmonere med de lokale forhold.

Formandskab:

Morsø Kommune, Teknik- og Miljøforvaltningen
Jernbanevej 7 Tlf. 9970 7000 www.morsoe.dk
7900 Nykøbing Mors Fax 9970 7246 naturogmiljoe@morsoe.dk

Næstformandskab:

Struer Kommune, Natur- og Miljøafdelingen
Østergade 13 Tlf. 9684 8401 www.struerkommune.dk
7600 Struer Fax 9684 8409 teknisk@struer.dk

Limfjordsrådet

Limfjordsrådet har noteret sig, at det (jf. bemærkningerne) fortsat primært skal være kommunalbestyrelserne, der skal udmønte indsatsprogrammernes supplerende foranstaltninger. Det er Limfjordsrådets opfattelse, at den kommunale vådområdeindsats har været et af de mest succesfulde virkemidler i 1. generations vandplanerne. Limfjordsrådet forudsætter derfor en fortsættelse af den kommunale vådområdeindsats i 2. generationsvandplanerne.

- Det er yderst vigtigt, at der afsættes den nødvendige tid til en reel interessentinddragelse gennem blandt andet vandrådene. Det er derfor uheldigt, at der ikke er afsat den fornødne tid til kommunernes og vandrådernes udarbejdelse af forslag til indsatsprogram. Jf. udkastet udstikker Miljøministeren rammerne for Kommunernes udarbejdelse af et indsatsprogram 1. april 2014. For vandløbsindsatsen, skal der udarbejdes et indsatsprogram hvor interessenterne skal inddrages, der kommer en sommerferie og resultatet skal politisk behandles i kommunerne inden fremsendelse til Naturstyrelsen 1. oktober 2014. Limfjordsrådet opfordrer Miljøministeren til at melde rammerne ud så hurtigt som muligt og hurtigere end 1. april 2014.
- Limfjordsrådet mener, at grundlaget og dermed det udgangspunkt, der skal diskuteres ud fra, skal være på plads fra starten og forankret ved interessenterne. Ida Auken har i de fem vandveje tidligere tilkendegivet, at dette også er Regeringens målsætning.

Hvis Regeringen ikke lykkes med at opnå en fælles forståelse af datagrundlaget / udgangspunktet for arbejdet, vil det være meget vanskeligt for kommunerne efterfølgende at udarbejde indsatsprogrammet i samspil med interessenterne samt gennemføre den konkrete indsats på frivillig basis.

- Det fremgår af bilaget til høringsbrevet ("Det nye koncept for vandplanlægning"), at Kommunerne skal have formandskabet for vandrådene. Limfjordsrådet er enig heri, og forventer at dette kommer til at fremgå af kap. 7 i "lov om vandplanlægning" og ikke "bare" nævnes i et bilagsnotat til et høringsbrev.

Det er i øvrigt vigtigt, at der er en klar rollefordeling i opgaven omkring vandplanlægning og interessentinddragelse, at opgavens afgrænsning tydeligt fremgår samt, at der tages hensyn til de afgrænsede tidsforløb i forhold til forventede mål og resultater. Mere præcist skal der tages højde for den korte periode til arbejdet (½ år), opgavens omfang (udarbejdelse af forslag til indsatsprogram for vandløbsindsatsen, interessentinddragelse, bidrag til miljørapporter m.m.) og de relativt beskedne midler afsat (11 mio. kr. på landsplan).

- Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at indsatsprogrammernes fastlagte foranstaltninger også i de kommende planperioder bl.a. finansieres af de eksisterende ordninger for landdistrikterne.

Limfjordsrådet mener, at Landdistriktsprogrammet ikke kan/skal stå alene men ses i samspil med støtteordninger under de øvrige EU-fonde samt nationale midler. Der skal være støttemuligheder til langt flere hensigtsmæssige virkemidler. "Værktøjskassen" skal være langt større for de lokale

Formandskab:

Morsø Kommune, Teknik- og Miljøforvaltningen
Jernbanevej 7 Tlf. 9970 7000 www.morsoe.dk
7900 Nykøbing Mors Fax 9970 7246 naturogmiljoe@orsoe.dk

Næstformandskab:

Struer Kommune, Natur- og Miljøafdelingen
Østergade 13 Tlf. 9684 8401 www.struerkommune.dk
7600 Struer Fax 9684 8409 teknisk@struer.dk

Limfjordsrådet

beslutningstagere, så de frit kan vælge mellem virkemidler, hvor effekten er anerkendt (det konkrete virkemiddel skal kunne godkendes af Naturstyrelsen) og samtidig være sikker på, at der eksisterer en tilstrækkelig bred støtteordning, der kan sikre finansieringen af projekterne 100 %. Det kunne eksempelvis være en støtteordning til kvælstof- eller fosforreducerende projekter (herunder forprojekter) generelt og som et alternativ til de nuværende støtteordninger, der er snævert målrettet enkelte konkrete virkemidler.

I Limfjordsområdet er det eksempelvis muligt at reducere fosforbelastningen til en sø med store P-reduktionskrav mest omkostningseffektivt ved opkøb af foderkvoter ved et dambrug. Lodsejeren er positiv, men der eksisterer i dag ikke en støtteordning der kan dække denne type projekter – Det bør der laves om på!

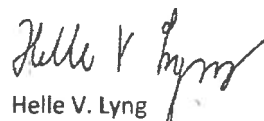
Høringsperioden har været kort og der tages derfor forbehold i relation til den efterfølgende politiske behandling i Limfjordskommunerne.

Med venlig hilsen

Poul Roesen

Formand for Limfjordsrådet

Helle V. Lyng

Næstformand for Limfjordsrådet

Formandskab:

Morsø Kommune, Teknik- og Miljøforvaltningen

Jernbanevej 7

Tlf. 9970 7000

www.morsoe.dk

7900 Nykøbing Mors

Fax 9970 7246

naturogmiljoe@morsoe.dk

Næstformandskab:

Struer Kommune, Natur- og Miljøafdelingen

Østergade 13

Tlf. 9684 8401

www.struerkommune.dk

7600 Struer

Fax 9684 8409

teknisk@struer.dk

Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

11. oktober 2013

Forslag om lov for vandplanlægning

Danske havne har langsigtede planer for deres havne og den infrastruktur, der er i og omkring havne. Det har betydning for havnen selv. Det har betydning for de virksomheder og det erhvervsliv, der er på havnen i forventning om fortsat erhvervsmæssig drift.

For havnene er det derfor afgørende, at vandplanlægningen

1. er gennemsigtig, forudsigelig og langsigtet
2. tager højde for de menneskeskabte aktiviteter og deres fortsatte virke
3. tillader fortsat udvikling af havne og aktiviteter i forbindelse med havne
4. ikke medfører øgede administrative byrder i form af øgede miljømæssige dokumentations- og høringskrav.

Generelle bemærkninger

Lovforslaget indeholder rammerne for vandplanlægningen. Det er meget vigtigt, at lovgiver bliver meget mere præcis på, hvilke krav og muligheder det giver i forhold til den praktiske implementering, sådan at aktiviteterne kan fortsætte, og der sker en ensartet og gennemsigtig sagsbehandling. En klar forudsætning i vandplanlægningen og dens organisering må være, at organisering og metode ikke spænder ben eller besværliggør havnenes muligheder for at udvikle sig. Aktivitetszoner, som vi kommer tilbage til nedenfor, er et eksempel på et område, hvor der er behov for en konkret og snarlig præcisering.

Opfyldelse af ovennævnte krav til en fornuftig vandplanlægning og regulering på vandområdet er afgørende for, at havnene kan udfylde deres samfundsmæssige rolle. Effektive havne er et centralt element i EU og regeringens politiske ønske om at fremme søtransporten. Derfor må vandplanlægning ikke spænde ben for den del af politikken. Havne ligger af natur kystnært og er et omdrejningspunkt og forudsætning for menneskelig

aktivitet på havet. Til gengæld er det aktiviteter, der ikke påvirker grund- og drikkevand. Det gælder, både når der drejer sig om søfart, erhvervsvirksomhed, fiskeri, råstofindvinding, turisme eller forskellige former for fritidsinteresser.

For havnenes fortsatte funktion og udvikling er det afgørende, at vandplanlægningen ikke udelukkende fokuserer på eksisterende fysiske anlæg og havnefaciliteter. Udkast til lov om vandplanlægning er for Danske Havne at se et noget tilbageskuende forslag, hvor fokus er lagt på eksisterende forhold. Når ny lovgivning skal implementeres er det afgørende, at der er konkrete retningslinjer, så arbejdet i havne og erhverv kan fortsætte.

Vandplanlægning skal også tage højde for udvikling i de menneskeskabte aktiviteter. Det gælder dels for havnens egne anlæg og muligheder for at udvikle sig, men det gælder også for de virksomheder, der ligger på et havneområde, kølevandsudledninger, for sejladsforholdene og uddybning og vedligehold af sejlløb, det gælder for klappning og for spulefelter mv.

Danske Havne har noteret sig, at den foreslåede lov først og fremmest er en rammelov, der skal udfyldes ved, at miljøministeren efterfølgende fastsætter regler i form af bekendtgørelser og anden bindende lovgivning.

Danske Havne forudsætter, at erhvervet og herunder også havnene vil blive inddraget i arbejdet med de bekendtgørelser, der er relevante, da det først og fremmest er de konkrete miljømål og indsatsprogrammer, der til forskel fra selve forslaget kan få meget store økonomiske, administrative og ikke mindst praktiske konsekvenser for havnene, hvis der ikke tages de nødvendige forholdsregler og hensyn til eksisterende og fremtidige aktiviteter.

Specifikt til de enkelte bestemmelser:

§ 14 Aktivitetszoner

Danske Havne har med tilfredshed noteret sig, at begrebet ”aktivitetszoner” introduceres i § 14. Det er vigtigt for havnene, fordi der som følge af specifikke aktiviteter som f.eks. aktiviteter relateret til fuldt lovlige spildevandsudledninger og overløb, havne, klappladser, spulefelter og sejladsrelaterede aktiviteter kan ske en midlertidig påvirkning af miljøtilstanden.

Aktivitetszoner er dog ikke nærmere defineret eller afgrænset i lovforslaget, men det kan se ud til, at der også her bliver tale om meget specifik lovgivning. Hvordan det kan passe sammen med fremadrettede aktiviteter, mangler der et svar på.

Det bliver efterfølgende op til miljøministeren at udlægge aktivitetszonerne. For Danske Havne ser det ud til, at der kan blive tale om en meget detaljeret lovgivning også på enkelte faciliteter/mindre fysiske områder. Når der skal udstedes bekendtgørelse om f.eks. aktivitetszoner, må det være en klar forudsætning, at det ikke bliver vanskeligere end i dag at opnå tilladelse til en given aktivitet. Det betyder også, at det ikke kan være hensigten, at miljøministeren specifikt skal ind og udlægge en aktivitetszone via en bekendtgørelsesændring hver gang, der gives tilladelse til en ny aktivitet. Det være sig udlægning af klapområde, regnvandsbassiner, havneudvidelse, spulefelter, overløb, kølevand eller andet.

Danske Havne deltog i 2010 i Naturstyrelsens arbejde med at få defineret, udlagt og koordineret sådanne aktivitetszoner. Tanken var da, at Naturstyrelsen snarest skulle præcisere rækkevidden af sådanne zoner. Danske Havne har en klar forventning om igen at blive inddraget i udmøntningen af § 14. Vi har samtidig en forventning om, at dette arbejde færdiggøres snarest, så administrationen ikke implementerer vandplaner etc. uden at der er enighed om rækkevidden.

§§ 16-18 Beskyttede områder

Ministerens gives beføjelser til at udpege beskyttede områder. Danske Havne må endnu engang pege på, at det er vigtigt, at der anlægges en helhedsbetragtning, hvor der tages hensyn til eksisterende forhold og udviklingsmuligheder. For havnene er det afgørende, at de beskyttede områder ikke er i konflikt med de aktiviteter, der sker i havne, ved klappladser, spulefelter, ved uddybning og vedligehold af sejlløb. Det betyder også, at det fremadrettet skal være muligt at udlægge klappladser nær på de havne, der har behov for det.

§ 25 Vandråd

Nogle havne skal på grund af deres beliggenhed og aktiviteter forholde sig til flere kommunale vandråd. Det er vigtigt, at der sikres et fornuftigt samspil og sammenhæng. Det er vigtigt, at det klart defineres, at der kun er et råd, der skal forholde sig til et vandområde. Som en væsentlig interessant i området med mange aktiviteter, ønsker Danske Havne, at der åbnes mulighed for, at havnene kan deltage i det lokale vandråd.

Med venlig hilsen

Nete Herskind

Miljøministeriet

att. miljøminister Ida Auken

Kære Ida Auken

10. oktober 2013

Vedr. Udkast til forslag til lov om vandplanlægning

Naturstyrelsen har den 13. september 2013 udsendt ovennævnte lovudkast i høring. Det giver os anledning til følgende bemærkninger. Vi har brug for at sende vort høringssvar direkte til dig med en kopi til Naturstyrelsen.

Der er tale om en **bemyndigelses- og procedurelov** uden andet konkret indhold. Det er et lovudkast, der er skrevet af embedsmænd og for embedsmænd. Folketinget har ikke meget at skulle have sagt. Det er en lov, der ikke hører hjemme i et folkestyret demokrati som det danske!

I lovforslaget får kommunerne mere valgfrihed, når de skal vælge, hvordan vandløbene skal blive renere. Kommunerne skal udarbejde forslag til indsatser for vandløb i samarbejde med lokale vandråd. Samtidig får kommunerne friheden til at vælge mellem eksempelvis restaurering, åbning af rørlagte vandløb og fjernelse af spærringer inden for de økonomiske og politisk bestemte rammer.

Men staten er fortsat overdommer. Kommunerne er forpligtet til at oprette et vandråd i hvert af de 23 vandoplande, som Danmark er opdelt i, hvis bare én interesseorganisation ønsker det. Vandrådene skal bestå af repræsentanter for natur-, miljø- og erhvervsinteresser.

De første vandplaner indeholder både status på vandmiljøet, politiske mål og handlinger. Fremover skal vandplanerne alene oplyse offentligheden om, hvordan vandmiljøet har det.

De politiske mål og handlinger vil blive fastlagt af miljøministeriet og ministeren og udmøntet i bekendtgørelser. Opdelingen betyder, at klageadgangen ifølge forslaget harmoniseres. Et mere rigtigt udtryk ville være at sige tingene lige ud. Klageadgangen bliver afskaffet. Det er bestemt ikke betryggende.

Man siger godt nok, at borgere og erhvervsliv fortsat kan klage over konkrete afgørelser. For eksempel kan en lodsejer klage, hvis han er uenig i størrelsen på erstatningen for produktionstab i forbindelse med, at vandløb ændres, så

vandet føres langsommere væk, eller hans mark oversvømmes i forbindelse med vandløbs-restaurering. Men der vil ikke længere kunne klages over vandplanernes tilblivelse eller politisk vedtagne mål.

Og hvad der er langt værre er at offentlighedslove er strammet, hvad angår aktindsigt, så alt tegner til en lov, der mest af alt hører hjemme i enevældens tidsalder og ikke i et moderne folkestyret samfund som det danske!

Naturklagenævnet bliver tilsyneladende smidt på porten og borgerne er henvist til domstolene. I den forbindelse er det tankvækkende, at justitsministeren p.t. arbejder på et lovforslag, der betyder, at borgerne ikke som i dag kan få prøvet en afgørelse ved højere instans. Så på klageområdet er det en voldsom forringelse og det er en økonomisk dyr og for mange også en uoverstigelig forringelse.

Alt afhænger af den siddende minister og øjnene der ser. Men en lov af den her karakter leder alligevel tanken hen på enevældstiden med dens form for absolutisme dvs. uindskrænket fyrstevælde med én hersker *over* folket til fordel for en hersker *af* folket.

Den styreform blev afskaffet her i landet med indførelsen af junigrundloven i 1849.

I Jammerbugt Kommune er vi af den opfattelse, at en lovgivning med det foreslåede indhold ikke hører hjemme i et demokratisk og folkestyret samfund som det danske. Det håber vi, du vil være enig i.

Med venlig hilsen

Formand for Jammerbugt Vandløbslaug

Carsten Søborg Andersen

Tranumvej 22

Birkelse

9440 Aabybro

Email: carstensensoeborg@live.dk

Mobil: 2027 3471

Naturstyrelsen
Att: nst@nst.dk

DANSK
SKOVFORENING
Amalievej 20
1875 Frederiksberg C
Danmark

Telefon 3324 4266
info@skovforeningen.dk
www.skovforeningen.dk

7. oktober 2013

Vedr.: Høring over udkast til forslag til lov om vandplanlægning samt over udkast til forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v. og om lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (jr.nr. NST-4200-00023)

Med e-mail af 13. september har Naturstyrelsen sendt ovennævnte i høring, idet styrelsen anmoder om Dansk Skovforenings høringssvar senest den 11. oktober 2013.

Skovforeningen har ingen bemærkninger til forslaget til ændring af lov om vandforsyning samt lov om miljømål.

Skovforeningen har kun enkelte bemærkninger til udkastet til forslag til lov om vandplanlægning:

Med det nye plankoncept afskaffes bestemmelserne om klageadgang i forhold til planernes tilvejebringelse og dermed også den indirekte mulighed for at tilsidesætte det faglige grundlag, der ligger til grund herfor. Derimod bibeholdes klagemuligheden over konkrete forvaltningsmæssige afgørelser efter sektorlovgivningen vedrørende gennemførelsen af indsatsprogrammernes foranstaltninger.

Skovforeningen må fastholde, at klagemuligheden over konkrete forvaltningsmæssige afgørelser, også må kunne tage udgangspunkt i de fejl, der måtte være i det faglige grundlag, der ligger til grund for de konkrete afgørelser efter sektorlovgivningen. Med andre ord: En klage skal ikke kunne afvises blot fordi fejlen for den konkrete afgørelse ligger i det grundlag, der ligger for planernes udarbejdelse, som med forslaget ikke selvstændigt kan påklages.

Med forslaget nedsættes der vandråd inden for de enkelte hovedvandoplande, såfremt dette på lokalt initiativ måtte ønskes. Skovforeningen skal anmode om, at skovbruget bliver repræsenteret i sådanne vandråd. Dette er ikke eksplicit nævnt i lovbemærkningerne – men heller ikke udelukket.

Med venlig hilsen

Hans M. Hedegaard

Holst, Nynne-Maria Viborg

Fra: Helle Borum - Heden & Fjorden [hbo@hflc.dk]
Sendt: 11. oktober 2013 10:11
Til: NST - Naturstyrelsens hovedpostkasse
Cc: 'lauegjedbo@gmail.com'
Emne: J.nr. NST-4200-00023

Vedhæftede filer: Høringssvar 11-10-2013.pdf

Hermed indsigelse til forslag til Lov om vandplanlægning med høringsfrist 11-10-2013 kl. 12.00

Med venlig hilsen

Helle Borum | Miljøkonsulent
E-mail: hbo@hflc.dk • Mobil: 29679435

Birk Centerpark 24 • 7400 Herning
Tlf.: 96296666 • <http://www.hflc.dk>

Heden & Fjorden – jordens bedste rådgivning

Heden & Fjorden er et af Danmarks største rådgivningsselskaber med faglig rådgivning til landbruget og øvrige erhverv. Vi yder højt kvalificeret rådgivning om regnskab og økonomi • driftsøkonomi • ejendom og jura • kvæg • planteavl • økologi • miljø • IT • socialøkonomisk vejledning.

Fra rådgivningscentrene i Birk Centerpark ved Herning og Nupark ved Holstebro dækker vi hele Midt- og Vestjylland.

Få nyheder fra Heden & Fjorden på mail – tilmeld dig på www.hflc.dk

Denne e-mail kan indeholde personlige og fortrolige oplysninger. Modtager du e-mailen ved en fejl, bedes du returnere den til afsender hurtigst muligt, og samtidig slette e-mailen fra dit system uden at distribuere, kopiere eller arkivere e-mailen.

Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 Kbh. Ø

nst@nst.dk

J. nr. NST-4200-000 23.

Tvis d. 11-10-2013

Indsigelse til Forslag til Lov om vandplanlægning

Som borger i dette land vil jeg benytte min demokratiske ret, så længe jeg har den og gøre indsigelser overfor enhver indskrænkning af demokratiet herhjemme.

Med det nye plankoncept afskaffes idéfase, teknisk forhøring, supplerende høring og kommunale handleplaner.

Desuden afskaffes bestemmelserne om klageadgang i forhold til planernes tilvejebringelse og dermed den indirekte mulighed for at tilsidesætte det faglige grundlag og de overordnede politiske beslutninger om mål og indsatser.

Med dette forslag fjerner man den direkte klageadgang i den fremtidige vandplansregulering omkring tilblivelsen af planerne.

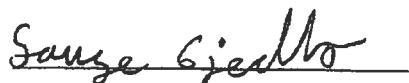
Den eksisterende klageadgang i miljømålsloven var den direkte årsag til, at 1. generations vandplaner blev underkendt i Natur- og miljøklagenævnet i december 2012. En fjernelse af denne klageadgang vil betyde en voldsom svækkelse af retssikkerheden.

Det er en positiv tanke at etablere vandråd og at inddrage flere interessenter i vandplanprocessen, men med det nye Lovudkast er ministeren hele vejen igennem givet mulighed for at overrule ethvert forslag, hvis ministeren finder det ønskeligt.

Jeg håber, at ministeren vil lytte og lade demokratiet råde.

Med venlig hilsen

Lauge Gjedbo

Gedbovej 9, 7500 Holstebro

lauegjedbo@gmail.com

Dato 11. oktober 2013
Side 1 af 17

Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

Landbrug & Fødevarer

Axelborg, Axeltorv 3
DK 1609 København V

T +45 3339 4000

F +45 3339 4141

E info@lf.dk

W www.lf.dk

CVR DK 25 52 95 29

Sendes til: nst@nst.dk

Høring over udkast til forslag til lov om vandplanlægning

Miljøministeriet har den 13. september 2013 sendt udkast til forslag til lov om vandplanlægning i høring. Landbrug & Fødevarer takker for muligheden for at afgive et høringssvar.

De følgende bemærkninger er afgivet på vegne af Landbrug & Fødevarer, Dansk Gartneri og Dansk Akvakultur.

Implementeringen af vandrammedirektivet optager i stor grad Landbrug & Fødevarers medlemmer, fordi konsekvenserne af en overimplementering eller i øvrigt fejlbehæftet implementering af direktivet vil være særdeles byrdefulde for det samlede landbrugs- og fødevarerhverv og dermed også for den danske samfundsøkonomi.

Landbrug & Fødevarer skal indledningsvist bemærke, at det er positivt, at processen for tilblivelsen af vandplanerne er blevet forenklet i forslaget. Eksempelvis er det positivt, at idéfasen og den tekniske forhøring foreslås afskaffet, da værdiskabelsen af disse tiltag efter Landbrug & Fødevarers opfattelse er tvivlsom. Samlet forekommer den nye proces noget mere stringent og mindre administrativt byrdefuld end den eksisterende. Samtidig er det positivt, at der kan etableres vandråd, der kan bidrage til indsatsprogrammerne.

Det er dog desværre også Landbrug & Fødevarers klare opfattelse, at forslaget på en række væsentlige punkter er dybt problematisk, og der er elementer, der retssikkerhedsmæssigt er meget betænkelige.

Landbrug & Fødevarers høringssvar vil i det følgende være delt op i tre dele:

1. Generelle bemærkninger til lovforslaget
2. Specifikke bemærkninger til lovforslaget
3. Landbrug & Fødevarers forslag til et vandplankoncept

Generelle bemærkninger til lovforslaget

Bemyndigelserne

Forslaget lægger op til et meget stort antal bemyndigelser til, at ministeren kan fastsætte nærmere regler, og dermed antageligt strengere regler, om karakterisering af vandløb, om indsatsprogrammer for de enkelte vandoplande, om virkemidler osv., end hvad vandrammedirektivet kræver. Ydermere kan ministeren i medfør af forslagets § 32 videredelegere sin kompetence til en styrelse e.l., hvilket i praksis vil sige Naturstyrelsen.

Landbrug & Fødevarer er erhvervsorganisation for landbruget, fødevarer og agroindustrien. Med en eksport på over 120 milliarder kroner årligt og med 141.000 beskæftigede repræsenterer vi et af Danmarks vigtigste eksporterhverv.

Ved at nytænke og synliggøre erhvervets bidrag til samfundet sikrer vi vores medlemmer en stærk placering i Danmark og globalt.

Der er ganske vist regler om høringer mv. af offentligheden, men det er jo ikke obligatorisk at følge hørings svar, uanset hvor velfunderede de måtte være. Hverken vandråd eller kommunerne får nødvendigvis reel indflydelse, da det er ministeren (Naturstyrelsen), der fastsætter de endelige regler, uden at bidragene fra kommuner og vandråd skal følges. En sådan række abstrakte og vidtgående bemyndigelser udgør efter Landbrug & Fødevarers opfattelse et meget stort demokratisk problem.

Alle elementer vedrørende karakterisering af vandløb, indsatprogrammer, virkemidler osv., der i dag er en del af vandplanerne, vil fremover skulle reguleres via bekendtgørelser. I lighed med i dag har Folketinget ikke mulighed for at tage stilling til, hvorledes en potentiel meget byrdefuld arealregulering tilrettelægges og gennemføres.

Bekendtgørelserne, der udstedes i medfør af bemyndigelsesbestemmelserne, bliver således det egentlige retsgrundlag og med dette forskydes lovgivningskompetencen indholdsmæssigt bort fra Folketinget.

Lovforslaget flytter i betænkelig grad reguleringen fra lov til bekendtgørelse, og fra forvaltningsretlige klageberettigede afgørelser til generel, upåklagelig regulering. Lovforslaget medfører desværre et regulært demokratiunderskud, som i svær grad er retssikkerhedsmæssigt betænkeligt.

Bemyndigelsesbestemmelserne er desværre i stor udstrækning meget bredt formuleret, hvilket eksempelvis forslagets §§ 7 og 9 om mål og klassificering vidner om.

Et andet eksempel er, at det ikke fremstår klart, i hvilken udstrækning der kan fastsættes strengere miljømål i medfør af forslagets § 12 og på baggrund af hvad. Hverken lovens ordlyd eller bemærkningerne angiver betingelser for at anvende reglen, men anfører blot en generel og intetsigende afvejningsregel. Dette indebærer, at det i praksis bliver embedsværkets skøn, der afgør, hvornår og i hvilken udstrækning der skal fastsættes strengere regler. Hvis der er politisk ønske om, at der skal være en adgang til at ministeren fastsætter strengere krav, må betingelserne herfor anføres i lovens paragraffer og bemærkninger.

Sådanne brede bestemmelser kan tages til indtægt for, at den udøvende magt og reelle lovgivningskompetencer tillægges ministeren og embedsværket uden anden grænse end Grundloven.

Dette er retssikkerhedsmæssigt meget utilfredsstillende, og en række generelt udformede bemyndigelsesbestemmelser udgør efter Landbrug & Fødevarers klare opfattelse ikke fornøden hjemmel til, at en minister og dennes embedsværk, gennem bekendtgørelser, kan fastlægge bindende og muligvis strafsanktionerede bestemmelser i hidtil uset omfang og på et område, hvor der ikke er truffet en folketingsbeslutning om at implementere vandrammedirektivet markant strammere, end direktivet og den tilhørende EU-vejledning lægger op til.

De kommende bekendtgørelser

Det virker uklart, hvorledes Miljøministeriet, udover de konstaterende vandplaner, vil administrere en eller flere bekendtgørelser, der regulerer vandløbsindsatsen på ejendomsniveau og derfor reelt vil være forvaltningsretlige afgørelser i bekendtgørelsesform.

Det vil formentligt blive nogle meget store og teknisk tunge bekendtgørelser, som de færreste vil kunne orientere sig i. Det fremgår desuden af de almindelige bemærkninger på side 28 øverst, at

der vil blive fastsat regler for, hvorledes de konkrete miljømål skal håndteres i forhold til eksempelvis miljøgodkendelser. Det tyder på, at de omtalte bekendtgørelser om miljømål og indsatsprogrammer får et så detaljeret indhold, at de i samspil med øvrig regulering, som administreres unødigt restriktivt i Danmark, habitatreglerne eksempelvis, reelt vil tvinge både landbrug og produktionsvirksomheder til at lukke eller søge udvidelse uden for landets grænser.

Det er samtidig ikke klart, hvordan de konkrete vurderinger, der skal lægges til grund, når vandløbsindsatsen skal fastlægges skal foretages, og hvordan dette kommer til at se ud i bekendtgørelsesform – herunder hvorledes de økonomiske konsekvensberegninger skal foretages, jf. nedenfor.

Vandplanerne for første planperiode var så indgribende i forhold til enkeltpersoner, at planerne juridisk set var konkrete afgørelser. At dette var tilfældet fremgår af Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse af 6. december 2012 om ophævelse og hjemvisning af vandplanerne, hvor der står:

"Natur- og Miljøklagenævnet lægger enstemmigt til grund, at der som følge af de statslige vandplaners detaljerede udpegninger af indsatser for bl.a. vandløb og søer, og planernes bindende virkning i forhold til de kommunale handleplaner, kan være lodsejere, der må anses som individuelt og væsentligt berørt af planerne. Disse lodsejere er dermed parter i forhold til afgørelsen om at vedtage vandplanerne."

Det forhold, at vandplanindsatsen fremadrettet gennemføres gennem bekendtgørelser, hvor reglerne mv. ikke kan påklages, ændrer ikke på det forhold, at bekendtgørelserne vil være at sidestille med afgørelser på ejendomsniveau. I forhold til de lodsejere, der bliver væsentligt berørt af de enkelte bekendtgørelser vil disse således også i disse tilfælde være at anse som parter. Miljøministeriet skal derfor overholde de almindelige forvaltningsretlige sagsbehandlingsregler, herunder officialprincippet, partshøringsreglerne og proportionalitetsprincippet.

Fjernelse af klageadgang i kommende planperioder

Fjernelsen af klageadgangen i den fremtidige vandplansregulering er et meget væsentligt kritikpunkt i forslaget.

Fjernelsen, er efter Landbrug & Fødevarers opfattelse lige så uacceptabel nu, som den var da Miljøministeriet i februar 2012, kort tid efter Landbrug & Fødevarer havde indgivet sin principielle klage til Natur- og Miljøklagenævnet, offentliggjorde et lovforslag skulle fjerne beføjelsen til at ophæve afgørelser som ugyldige fra Natur- og Miljøklagenævnet.

Forslaget blev udsat for massiv kritik og lovforslaget blev også tilbagekaldt indenfor få dage.

I den forbindelse udtalte ministeren den 9. februar 2012 til Altinget:

"Fairness kommer frem for alt. Da der er blevet rejst spørgsmål om dette forslags reelle virkning, har jeg bedt ministeriet om at trække det tilbage og se på det en gang til. Jeg sætter dialog og åbenhed meget højt. Det er vigtigt at sikre begge dele - også i lovarbejdet. Derfor handler jeg med det samme på baggrund af den kritik, der er rejst,"

I de almindelige bemærkninger på side 35 er anført at:

"... Det indebærer, at det ikke længere bliver muligt at tilsidesætte politiske fastsatte mål, indsatser og det faglige grundlag."

Dette begrundes med, at reglerne vil komme til at svare til andre dele af miljølovgivningen, hvor der ikke kan klages over generel regulering i bekendtgørelser.

Hertil bemærkes, at det samme synspunkt blev gjort gældende af Naturstyrelsen i klagerne over vandplanerne, men at synspunktet blev afvist af Natur- og Miljøklagenævnet.

Den eksisterende klageadgang i miljømålsloven var den direkte årsag til, at vandplanerne blev underkendt i Natur- og Miljøklagenævnet i december 2012, og det vil være en massiv svækkelse af retssikkerheden, såfremt denne klageadgang forsvinder, da historikken med al ønskelig tydelighed viser, at der er behov for en klageadgang.

Bemærkningerne til lovforslaget omtaler ikke denne historik, og dette er efter Landbrug & Fødevarers opfattelse ikke korrekt, at forholde Folketinget disse oplysninger. Folketinget er nødt til at blive gjort opmærksomme på, at der tidligere har været klagesager på dette område samt hvorledes de faldt ud, og hvorfor de faldt ud som de gjorde. Ellers gives der ikke Folketinget det rigtige grundlag at tage stilling til spørgsmålet på.

Synspunktet fra Miljøministeriet om, at det skulle være sædvanligt, at klageadgangen er afskaffet på miljøområdet for så vidt angår generel regulering i bekendtgørelser skal ikke bestrides.

Det er dog også meget udsædvanligt, at bekendtgørelser på miljøområdet kan sidestilles med samling af et stort antal enkeltafgørelser på ejendomsniveau, sådan som de påtænkte bekendtgørelser udstedt i medfør af udkast til lov om vandplanlægning kommer til at kunne. På det øvrige miljøområde er udgangspunktet, at der kan klages over afgørelser og planer i større eller mindre udstrækning. Det er derfor retssikkerhedsmæssigt særdeles bekymrende, at der på den ene side udstedes bekendtgørelser, der kan sidestilles med afgørelser på ejendomsniveau mens klageadgangen over disse afgørelser samtidig fjernes. Når adgangen til domstolsprøvelse herudover begrænses, jf. nærmere nedenfor, forekommer hele konstruktionen at være på kant med Aarhus-konventionen.

Landbrug & Fødevarer tager klart afstand fra det foreslåede, og skal på kraftigste opfordre til, at den udsædvanlige reguleringsform laves om.

Argumentet fra Miljøministeriet om, at der vil blive udstedt vandløbsregulativer og ellers reguleret efter sektorlovgivningen, hvor der kan klages over konkrete afgørelser holder ikke, idet vandløbsregulativerne og sektorlovgivning jo skal respektere indholdet i de meget detaljerede bekendtgørelser, der ikke kan klages over.

Hvis der eksempelvis i forbindelse med en miljøgodkendelse er udstedt nogle meget restriktive vilkår til husdyrbrug og virksomheder under henvisning til en bekendtgørelse om miljømål, vil proportionaliteten mv. i disse vilkår ikke kunne prøves i Natur- og Miljøklagenævnet, da klageadgangen er afskåret i relation til spørgsmål, der har ophæng i de omhandlede bekendtgørelser.

Regelsættet kompromitterer desuden i omfattende grad Aarhus-konventionen, der er ratificeret af EU, og mere end 40 lande, herunder naturligvis Danmark.

Aarhus-konventionens ene søjle drejer sig om at fremme – ikke indskrænke – borgernes adgang til en enkel og billig prøvelse af forvaltningsmyndighedens grænser, herunder om generelle regler på

miljøområdet holder sig inden for de lovgivningsmæssige rammer, eller om de generelle regler enten er for vidtgående eller ikke tilstrækkeligt vidtgående. Borgerne vil efter afskæringen af klageadgangen kun have adgang til anfægtelse gennem kostbare søgsmål, hvilket er uforeneligt med Aarhus-konventionen.

Der kan på dette punkt særskillt henvises til to domme fra Retten i Første Instans fra juni 2012, nemlig sag T-396/09 og sag T-338/08 om fortolkning af Århus-konventionens artikel 9, stk. 3.

De to domme er ganske vist anket til EU-domstolen, men er foreløbig den seneste autoritative udlægning af klage- og prøvelsesadgang. Det forekommer derfor uheldigt, hvis der vedtages en lov, som afskærer klageret på et grundlag, som er afvist af Retten i Første Instans og som verserer for EU-domstolen.

Landbrug & Fødevarer agter derfor at indbringe spørgsmålet om den manglende klageadgang for lov om vandplanlægning for FN's Aarhus Convention Compliance Committee, hvis lovforslaget gennemføres med det indhold, der findes i høringsudkastet.

Der vil dog forsat være klageadgang efter miljøvurderingsloven til Natur- og Miljøklagenævnet over de miljøvurderinger, der skal udarbejdes forud for offentlig høring af indsatsprogram, vandplaner og miljømål, ligesom der på grundlag af miljøvurderingsloven kan klages over manglende overholdelse af miljøvurderingslovens krav til fremgangsmåde mv.

Landbrug & Fødevarer skal derfor endnu engang opfordre til, at der etableres et regime, hvor både materielle og formelle spørgsmål i relation til vandplanindsatsen kan påklages til anden administrativ myndighed, jf. eksempelvis Landbrug & Fødevarers forslag til model nedenfor.

I Danmark har vi tradition for at forvaltningsafgørelser kan påklages og Landbrug & Fødevarer ser ingen grund til at fravige dette princip i forbindelse med vandplanindsatsen. Særligt ikke når der er så store erhvervs- og samfundsøkonomiske interesser på spil, som tilfældet er.

Begrænsning af domstolsprøvelsen

I bemærkningerne til forslaget § 36 står, at såfremt spørgsmål ønskes indbragt for domstolene på baggrund af en af bekendtgørelserne om miljømål eller indsatsprogram, skal dette ske inden seks måneder fra bekendtgørelsen træder i kraft. Ordlyden af § 36 taler om beslutninger i henhold til loven. Bemærkningerne taler om bekendtgørelserne.

Efter dansk ret kan afgørelser, eksempelvis miljøgodkendelser, endvidere indbringes for domstolene inden seks måneder, fra afgørelsen er meddelt adressaten eller offentliggjort. Landbrug & Fødevarer er af den opfattelse, at Miljøministeriet med den valgte bestemmelse accepterer, at bekendtgørelserne får karakter af egentlige afgørelser på ejendomsniveau med de krav, der følger, jf. ovenfor.

Hertil kommer, at det kan være meget vanskeligt at vurdere, om spørgsmål skal indbringes for domstolene indenfor seks måneder, når de materielle effekter af bekendtgørelserne endnu ikke har manifesteret sig.

Denne type endelighedsbestemmelser forslaget § 36 er udtryk for hører fortiden til i dansk ret, og det er uheldigt, at Miljøministeriet påtænker den slags indskrænkninger i offentlighedens adgang til at kontrollere myndigheder. Særligt uheldigt er det, når der samtidig ikke er klageadgang, jf. ovenfor.

Landbrug & Fødevarer stiller sig derfor uforstående overfor, at § 36 skulle være forenelig med Aarhuskonventionen, uanset at dette angives i bemærkningerne til forslaget.

Såfremt begrænsningerne af adgangen til domstolsprøvelse opretholdes, vil Landbrug & Fødevarer også indbringe dette spørgsmål for FN's Aarhus Convention Compliance Committee.

Forslagets erhvervsøkonomiske konsekvenser

I og med at bekendtgørelserne reelt er konkrete afgørelser i forhold til enkelte lodsejere, rummer disse afgørelser potentielt en væsentlig problemstilling omkring officialprincippet. Dette skyldes, at der ikke ved den kommende karakterisering af vandløbene i bekendtgørelserne gennemføres en forudgående konkret og individuel vurdering af, hvorvidt indsatsen er nødvendig for at realisere vandrammedirektivets formål. Herudover skal der foretages en proportionalitetsvurdering, der i givet fald skal bygge på helt konkrete vurderinger af karakteriseringens konkrete indvirkning på de berørte ejendomme/virksomheder – herunder de økonomiske konsekvenser i relation til skærpede til virksomhederne i forbindelse med miljøgodkendelser mv.

Karakteriseringen af vandløb på enkeltejendomsniveau vil forsat være at betragte som forvaltningsretlige afgørelser. Det er i dansk ret almindeligt anerkendt, at forvaltningsretlige afgørelser, der hviler på et uoplyst faktisk grundlag, herunder manglende konkrete konsekvensanalyser, tilsidesættes som ugyldige.

I bemærkningerne til § 6, stk. 1, nr. 3, anføres desuden, at den økonomiske basisanalyse skal belyse

"...Dette omfatter økonomien ved de forskellige væsentlige vandanvendelser i vandområdedistriktet. Særligt skal der for tjenesteydelser vedrørende vand (i vandrammedirektivet betegnet forsyningspligtigheder), der omfatter vandforsyning og spildevandshåndtering, redegøres for omkostningsdækning ved ydelsene. Analysen skal danne grundlag for senere økonomiske vurderinger af tiltag i forbindelse med indsatsprogrammene."

Dette udsagn kan opfattes som om den økonomiske analyse alene omfatter de aktiviteter, der falder under Miljøministeriets indskrænkende fortolkning af 'forsyningspligtigheder'.

På Naturstyrelsens hjemmeside, www.nst.dk, kan man desuden i relation til kravet om økonomiske konsekvensberegninger læse at:

"Vi [Naturstyrelsen – Landbrug & Fødevarers indsættelse] har gjort mere, end vi er forpligtet til. I direktivet står, at man skal gennemføre indsatsen så omkostningseffektivt som muligt, og at man skal lave en økonomisk analyse af vandanvendelsen. Mere står der ikke om økonomiske beregninger. Det er derfor ud over direktivet, at de danske vandplaner også indeholder beregninger af tabt produktion for dem, der bliver berørt af vandplanerne."

Dette er efter Landbrug & Fødevarers opfattelse forkert, at Miljøministeriet ikke er forpligtet til, at lave økonomiske konsekvensberegninger i videre udstrækning end det anførte. Det forekommer desuden ikke klart, hvor beregningerne af tabt produktion er nedfældet.

Begrebet "vandanvendelsen" er i direktivet artikel 2, nr. 39, defineret som:

»Vandanvendelse«: forsyningspligtigheder sammen med enhver anden aktivitet som fastsat i henhold til artikel 5 og bilag II, som har væsentlig indvirkning på vands tilstand.

Dette begreb gælder for artikel 1 og for den økonomiske analyse, der foretages i henhold til artikel 5 og bilag III, litra b).»

Sammenholdes med dette med bilag II er det Landbrug & Fødevarers opfattelse, at den økonomiske analyse også skal omfatte anvendelsen af vandløb til bl.a. at komme af med vandet og konsekvenserne af eksempelvis manglende dræning.

En sådan begrænsning af den økonomiske analyse vil derfor være klart i modstrid med vandrammedirektivets krav til de økonomiske analyse og er i øvrigt også i strid med formålet med basisanalysen.

Det bør derfor i selve lovtæksten præciseres, at den økonomiske analyse omfatter en analyse af den økonomiske betydning af de forskellige former for vandanvendelse i hvert enkelt vanddistrikt, og i bemærkningerne bør yderligere præciseres, at der hermed sigtes til alle væsentlige offentlige og private erhvervsøkonomiske interesser ved vandanvendelsen, hvilket også omfatter afledning af vand.

Det kan desuden undre, at Miljøministeriet i bemærkningerne anfører, at lovforslaget ikke har nævneværdige økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet. Dette er direkte forkert, da implementeringen af vandrammedirektivet i Danmark som nævnt ovenfor har store økonomiske konsekvenser for landbrug og andre produktionsvirksomheder.

Da loven efter forslaget skal gennemføres via bekendtgørelser, regulativer, miljøgodkendelser mv. følger det af Justitsministeriets vejledninger på området, proportionalitetsprincippet samt almindelig skik og brug, at den regeludarbejdende myndighed i videst mulige udstrækning skal redegøre for, hvad konsekvenserne af reguleringen bliver. Folketinget skal have et oplyst grundlag at tage stilling til et lovforslag på. Dette krav er ikke honoreret i forslag til lov om vandplanlægning.

Alternativt vil det være meget let at omgå kravet om økonomiske konsekvensberegninger og dermed føre Folketinget og den berørte offentlighed bag lyset, hvis der blot kan udstedes en rammelov, der ikke har økonomiske konsekvenser og herefter udstede byrdefulde regler gennem bekendtgørelser og diverse forvaltningsakter.

De økonomiske konsekvenser af bekendtgørelser bliver ikke sendt i offentlig høring, og derfor har den berørte offentlighed ikke mulighed for at kommentere på de økonomiske konsekvenser, inden bekendtgørelserne træder i kraft.

Det fremgår heller ikke af bemyndigelsesbestemmelserne vedrørende indsatsprogrammet i forslagets kapitel 6, hvorledes de økonomiske konsekvensberegninger skal gennemføres, selvom det i bemærkningerne til § 6, stk. 1, nr. 3, er anført, at *"Analysen skal danne grundlag for senere økonomiske vurderinger af tiltag i forbindelse med indsatsprogrammene."*

Det fremstår i den forbindelse ikke klart, hvilken rolle, hvis nogen, bekendtgørelse om ændring af vandløbsindsatser i vandplanerne, skal spille.

Netop de manglende økonomiske konsekvensberegninger er et af Landbrug & Fødevarers helt store ankepunkter i forbindelse med den nuværende vandplanindsats.

Særligt om dræning

Landbrug & Fødevarer mener, at der er foretaget nogle opsigtsvækkende justeringer i forslaget i forhold til den gældende miljømålslov i relation til dræning. Det fremgår nu af bemærkningerne, at landbrugsmæssig dræning som udgangspunkt ikke kan begrunde, at et vandløb er stærkt modificeret eller kunstigt. I den gældende miljømålslov synes det modsatte at være tilfældet.

Dette er en ganske bemærkelsesværdig ændring, da det meste af lovforslaget for så vidt angår afsnittene om karakterisering af vandløb mv. i bemærkningerne til § 9 er genbrug fra bemærkningerne til den gældende miljømålslovs § 15.

EU's vejledning til vandrammedirektivet:

VRD/Guidance document no 4 (Identification and designation of Heavily Modified and Artificial Water Bodies):

Article 4 (3) (WFD) lists the following types of activities which are considered likely to result in a water body being designated as a HMBW:

...

Water regulation, flood protection, land drainage [fremhævet her], other equally important sustainable human development activities...

Miljømålslovens § 15, stk. 1, og tilhørende bemærkninger:

"§ 15. Et overfladevandområde kan udpeges som kunstigt eller stærkt modificeret, hvis de ændringer af områdets fysiske udformning, som er nødvendige for at opnå god økologisk tilstand, vil have betydelige negative indvirkninger på

1).....

4) Vandregulering, beskyttelse mod oversvømmelse eller dræning, eller

5) Andre, lige så vigtige, bæredygtige menneskelige udviklingsaktiviteter."

"Eksempelvis vil en vandløbsstrækning, der er stærkt reguleret for at sikre dræning af tilstødende jorder eller en vandløbsstrækning, der er påvirket af opstemning af vand, kunne udpeges som stærkt modificeret, hvis betingelserne i [§ 15] stk. 2 og 3 er opfyldt."

Til sammenligning siger Naturstyrelsens vejledning og bemærkningerne til forslag til lov om vandplanlægning:

Naturstyrelsens vejledning:

"Retningslinjer for definition og udpegning af stærkt modificerede vandområder:

Vandregulering, beskyttelse mod oversvømmelse eller dræning (MML), henviser til regulering af vandløb i byområder, diger og pumpestationer etableret til sikring af bebyggelser mod oversvømmelse m.v."

Bemærkningerne til forslag til lov om vandplanlægning:

"Landbrugsmæssig dræning til et vandløb, medfører ikke i sig selv, at vandløbet kan udpeges som stærkt modificeret. Det kræver en konkret vurdering og begrundelse...."

Det er Landbrug & Fødevarers holdning, at med forslag til lov om vandplanlægning er tale om et forsøg på at bringe loven i overensstemmelse med den danske vejledning, så det bliver meget vanskeligt at bruge dræning som begrundelse for, at et vandløb kan være stærkt modificeret. Dette

er meget uheldigt. At der heller ikke ville kunne klages over disse forhold gør det endnu mere uacceptabelt.

Landbrug & Fødevarer mener derfor, at ovennævnte fremstilling er illoyal overfor debatten, der har været om netop spørgsmålet om dræning som begrundelse for karakterisering af vandløb som kunstige eller stærkt modificerede.

I bemærkningerne til § 9, side 45, næstsidste afsnit, tales der om "mindre præciseringer i forhold til miljømålslovens § 15". Landbrug & Fødevarer tager kraftigt afstand fra, at der er tale om "mindre præciseringer". Der er tværtimod tale om et kardinalpunkt i hele reguleringen, som Landbrug & Fødevarer utallige gange har gjort Miljøministeriet opmærksom på.

Landbrug & Fødevarer vil opfordre Miljøministeriet til at forsyne bemærkningerne med en passus om, at der på dette område er en monumental uenighed mellem på den ene side erhvervslivet og på den anden side Miljøministeriet. Dette ville give den lovgivende forsamling (Folketinget) et oplyst grundlag at tage stilling til spørgsmålet på.

Ordlyden i bemærkningerne til forslaget § 9 bør endvidere ændres, så karakteriseringen "stærkt modificerede vandløb" i områder med store afvandingsinteresser anvendes på linje med EU's vejledning herom og intentionerne bag vandrammedirektivet. Dette vil også være på linje med praksis i andre EU-lande.

Det er forsat Landbrug & Fødevarers opfattelse, at den beklagelige over- og fejlimplementering af vandrammedirektivet i Danmark er sket uden reelt mandat fra Folketinget, og bl.a. er baseret på ufuldstændig vejledning fra embedsværket.

Vandråd

Landbrug & Fødevarer er meget positive overfor etableringen af vandråd og lokal inddragelse.

Vandrådernes reelle indflydelse i forbindelse med den kommende regulering og administration er dog desværre tvivlsom. Der er ikke lagt reelle kompetencer og indflydelse ud til hverken kommunalbestyrelserne eller vandrådene. Der er indlagt høringer, men de giver kun begrænset mulighed for konstruktiv deltagelse.

Herudover finder Landbrug & Fødevarer, at vandrådene bliver inddraget for sent i processen. Selve fastlæggelsen af miljømål, karakteriseringen af vandløb mv., bliver vandrådene ikke inddraget i, og det er Landbrug & Fødevarers opfattelse, at vandrådene, grundet deres lokalkendskab, også bør inddrages i disse faser.

Landbrug & Fødevarer noterer sig, at vandrådene ikke er obligatoriske, idet de skal etableres på initiativ af eksempelvis erhvervslivet, og at den helt lokale forankring kan blive meget svag.

Ordlyden i bemærkningerne antyder desuden, at det ikke er obligatorisk at etablere vandråd, selvom der kommer en opfordring hertil fra erhvervslivet. Landbrug & Fødevarer skal opfordre til, at bemærkningerne skærpes på dette område.

Ifølge lovforslaget kan lokale foreninger og organisationer, der efter deres formål eller i øvrigt er knyttet til interesser forbundet med beskyttelse og benyttelse af vand stille et medlem til et vandråd. Det vil naturligvis omfatte foreninger og organisationer, der vil beskytte vandmiljøet, men hvad ligger der i benyttelse af vand? Det er ikke klart, at det også omfatter interesse i at holde vand væk

fra markerne. Det bør som minimum fremgå af bemærkningerne, at denne interesse også er omfattet af bestemmelsen.

Det anføres i bemærkningerne til bestemmelsen, at der ikke tænkes på lokale afdelinger af landsdækkende foreninger. Det vil sige, at en DN-lokalafdeling ikke kan stille et medlem, men hvad med en lokal landbrugsforening. Skal en sådan anses for en lokalafdeling af Landbrug & Fødevarer? Det samme gør sig vel gældende for vandløbslav under Danske Vandløb. Hvis det kun er Landbrug & Fødevarer, der kan repræsentere landbruget med et medlem, bliver der en meget beskedent repræsentation af de meget store landbrugsinteresser, der er knyttet op på vandplanindsatsen. I den relation bør det overvejes, om det findes rimeligt, at små, men mange, forskellige grønne organisationer har samme repræsentation som eksempelvis Landbrug & Fødevarer.

Bemærkningerne bør desuden skærpes således, at det fremgår, at såfremt der bliver taget initiativ til stiftelse af et vandråd af en erhvervsorganisation, eksempelvis DI, er der krav om, at kommunen skal tage initiativ til at invitere øvrige relevante organisationer. Bemærkningerne kan tolkes således, at det ikke er obligatorisk at inddrage relevante organisationer, hvis initiativet til etablering af vandråd kommer fra en anden organisation.

Inddragelse af interessenter i vandforvaltning er beskrevet i en lang række publikationer på basis af erfaringer fra forskellige lande (videnskabelige publikationer, Global Water Partnership-dokumenter, osv.). Der arbejdes oftest med tre niveauer, nemlig på

- 1) politikiniveau (som Natur- og Landbrugskommissionen),
- 2) et organisationsniveau, som ovenstående fora synes at repræsentere, og endelig
- 3) "aktionsgrupper", der får tingene til at ske lokalt. Sådanne aktionsgrupper kunne f.eks. være lokale vandløbslav.

Det eneste sted i lovforslaget, sådanne grupperinger optræder, er eventuelt med et medlem i vandrådet. Det er helt omvendt af situationen i f.eks. Sverige men også i USA, Canada og Australien, hvor indsatserne bæres af sådanne helt lokale grupperinger, der modtager facilitering, bistand til viden udvikling og finansiering fra lokale og statslige myndigheder. Alle tre komponenter er vigtige. Det helt lokale niveau er netop afgørende for succes på de øvrige to niveauer.

Det er på dette helt lokale niveau, man kunne forestille sig den største interesse for lokalt funderede løsninger, hvilket særligt vil gøre sig gældende, hvis der dermed bliver basis for lidt mindre generel regulering i form af eksempelvis større gødningstildelinger eller lign. Lokal monitoring af lokalt formulerede og igangsatte projekter er en naturlig opfølgning, der medvirker til at holde interessen om et projekt og som dokumenterer, at projektet har den forventede effekt.

Det er derfor helt afgørende, at lodsejere og virksomhedsejere bliver inddraget direkte i arbejdet. Det er kun ved at inddrage lodsejere i arbejdet, at der kan blive reel opbakning til konkrete løsninger, da disse lodsejere og virksomheder har et indgående kendskab til, hvorledes deres jord/virksomhed vil reagere på forskellige tiltag.

Der skal derfor i forbindelse med de enkelte vandråd nedsættes en række arbejdsgrupper, hvor lodsejere/virksomheder deltager i det omfang de ønsker.

Erfaringen fra andre lande er, at det tager år for sådanne grupper at nå fra gruppedannelsen til den praktiske implementering af projekter.

Natur-og Landbrugskommissionen lægger op til, at der bør være mere fokus på "output"-regulering end på input-regulering, og til større ansvar for de enkelte landmænd med hensyn til valg af metoder og styr på udledninger. Det er Landbrug & Fødevarers opfattelse, at Miljøministeriet i øjeblikket arbejder mere med individuelle normer. Lokale aktionsgrupper på vandløbsniveau, der monitorer deres vand- og stoftransport, og bruger det som udgangspunkt for lokale tiltag, burde være helt på linje med Miljøministeriets anbefalinger.

Landbrug & Fødevarer skal derfor foreslå, at Miljøministeriet overvejer, om det er muligt i loven at lægge op til dannelse af sådanne grupper. De skal sikres plads i, eller i det mindste foretræde for, vandrådel/kommunen, når der arbejdes med deres lokalområde. På det mere praktiske plan bør man overveje, hvorledes kommunerne eller en anden passende instans (og vel ofte i samarbejde med landbrugets egne rådgivere) kan bidrage til grupperne f.eks. med facilitering, videnudvikling og herunder teknisk assistance til udarbejdelse af projektforslag. Videnudvikling gennem lokalt forankrede projekter er afgørende for optimale løsninger lokalt, men kan også bidrage til nye løsninger i større skala.

I den forbindelse kan der også overvejes krav til medfinansiering eller krav til gruppens sammensætning for at sikre at de nødvendige interessenter og/eller ekspertise er repræsenteret. Det er imidlertid vigtigt, at rammerne er fleksible, fordi man ønsker lokalt tilpassede løsninger, og ikke generel regulering.

En reel interessentinddragelse fordrer at interessenterne har reel indflydelse i planlægningsfasen, hvor mål og karakterisering af vandløb foretages, og at der bliver givet plads og tid til, at virkemidler tilpasses lokalt. Dermed opnås der normalt også en større grad af accept.

Herudover ønsker Landbrug & Fødevarer, at det ikke kun er vandløbsindsatsen, som skal kunne diskuteres af vandrådene. Det giver god mening, at det er alle indsats og reduktionsmål som diskuteres - herunder kvælstofreduktion.

Virkemidler

De virkemidler, som fremgår af loven, er virkemidler, som er velkendte og allerede i spil. Det er meget væsentligt, at det fremgår specifikt at øvrige indsats, som forbedrer tilstanden, også kan anvendes. Vi er meget optaget af at finde indsatsmuligheder, som netop sikrer, at tilstanden forbedres men samtidig med at det fortsat er muligt at opretholde en intensiv produktion på de vandløbsnære arealer. Ministeren har dog, jf. forslaget § 20, stk. 4, mulighed for at fastsætte regler om yderligere virkemidler, under nogle nærmere angivne vilkår, men det virker meget defensivt, at ingen af de arbejder der er i gang i øjeblikket vedrørende virkemidler nævnes i bemærkningerne til § 20.

For så vidt angår finansieringen af indsatsprogrammet, fremgår det af bemærkningerne til lovforslaget, at indsatsprogrammernes fastlagte foranstaltninger også i de kommende planperioder bl.a. finansieres af de eksisterende ordninger for landdistrikterne.

Landbrug & Fødevarer mener, at finansiering gennem landdistriktsmidler ikke kan/skal stå alene, men skal ses i samspil med støtteordninger under de øvrige EU-fonde samt nationale midler.

Der skal være støttemuligheder til langt flere hensigtsmæssige virkemidler. "Værktøjskassen" skal være langt større for de lokale beslutningstagere, så de frit kan vælge mellem virkemidler, hvor effekten er anerkendt og samtidig være sikker på, at der eksisterer en tilstrækkelig bred støtteordning, der kan sikre finansieringen af projekterne fuldt ud.

Det kunne eksempelvis være en støtteordning til kvælstof- eller fosforreducerende projekter (herunder forprojekter) generelt og som et alternativ til de nuværende støtteordninger, der er snævert målrettet enkelte konkrete virkemidler.

Specifikke bemærkninger til lovforslaget

Ad § 1, stk. 1, nr. 5

Den foreslåede tekst påstås ændret til følgende: "bidrager til at undgå oversvømmelser og at afbøde virkningerne af oversvømmelser og tørke.". Det er bedre at undgå oversvømmelser end at afbøde virkningerne af dem.

Ad § 2, nr. 4 og 5

De her anførte definitioner for vandløb og søer er helt svarende til teksten i direktivet men svarer ikke til den almindelige opfattelse af, hvad der forstås som vandløb og søer i dansk ret. For eksempel vil strømmende vand i en skyllefur på en mark om foråret ifølge loven skulle anses for et vandløb, og vand i en lavning på en mark vil være en sø, så længe vandet forefindes i lavningen. Dette kan medføre, at betydeligt flere vandløb, søer mv. vil blive medtaget i reguleringen end nødvendigt og oplistningen af definitionerne må ikke smitte af til for eksempel randzonenloven eller vandløbsloven, hvor det kan få store konsekvenser. Det er grundlæggende ikke hensigtsmæssigt, at vandløb og søer har forskellige definitioner i forskellige retsakter.

Ad bemærkningerne til § 9, stk. 1

Det anføres i forslaget, at karakteriseringen af vandområder som "kunstige" beror på en konkret vurdering, og at bedømmelsen heraf bl.a. foretages på baggrund af historisk kortmateriale bestående af kort fra 1870. Landbrug & Fødevarer foreslår dette årstal udtages og erstattes af en generel formulering om, at der ved vurderingen skal anvendes de ældste brugbare kort.

Ad § 14

§ 14 bør ændres, så reglerne for udlægning af aktivitetszoner også gælder for akvakultur (havbrug, muslingeanlæg, tanganlæg) på lige fod med de øvrige nævnte aktiviteter (havne, sejlrender, slusefjorde og klappladser). Dette skyldes at akvakultur, ligesom de øvrige aktiviteter, kan være årsag til at miljømål ikke kan opfyldes i aktivitetsområdet fx under burene, når aktiviteten foregår. Det er i den forbindelse Landbrug & Fødevarer opfattelse at akvakulturaktiviteter ikke vil påvirke den samlede bedømmelse af området, da akvakultur kun har en begrænset påvirkning i et begrænset område og ofte i en tidsbegrænset periode.

I bemærkningerne til lovforslaget nævnes under § 14 at aktivitetszoner alene retter sig mod aktiviteter i tilknytning til havne, sejlrender, slusefjorde og klappladser. Landbrug & Fødevarer skal opfordre til, at akvakultur medtages på lige fod.

Akvakulturerhvervet er i vækst og i EU kommissionens Guideline for bæredygtig udvikling af akvakultur af 29. april 2013 anbefaler EU, at medlemsstaterne sikre en planlægning for akvakultur. For at der skal ske en planlægning for akvakultur, er det en forudsætning, at lov om vandplanlægning og kommende vandplaner ikke hindrer udviklingen i akvakultur. Lov om vandplanlægning bør således sikre mulighed for bæredygtig planlægning og udvikling af akvakulturerhvervet mere end tilfældet er i udkastet.

Ad § 16

Efter § 16 omfatter særligt beskyttede vandområder, hvor det normalt er udelukket at fravige kravet om god økologisk vandkvalitet. Ikke alene Natura 2000-områder, særlige drikkevandsområder, badevandsområder og skaldyrvande, men også nitratfølsomme områder. Om det sidste er i bemærkningerne anført:

"Nitratdirektivet 91/676/EØF er gennemført således, at der i hele Danmark skal anvendes de reguleringer, der ifølge direktivet skal anvendes i udpegede nitratfølsomme områder. Efter direktivets artikel 5 er medlemsstaterne fritaget for pligten til at kortlægge specifikke sårbare zoner, hvis de udarbejder og anvender de i artikel 5 omhandlede handlingsprogrammer i overensstemmelse med dette direktiv på hele deres nationale område. Denne undtagelse har Danmark meddelt Kommissionen vil blive udnyttet, og nitratdirektivets krav gælder således i hele Danmark.

Byspildevandsdirektivet (91/271/EØF) er gennemført således, at der for hele Danmark skal anvendes de reguleringer, der ifølge direktivet skal anvendes i udpegede næringsstoffsomme overfladevandområder."

Dette betyder ifølge ordlyden, at alle danske vandområder er udlagt som "beskyttede områder", hvormed der er meget beskednen mulighed for at fravige kravet om bedste vandkvalitet.

Landbrug & Fødevarer skal opfordre til, at Miljøministeriet redegør for, hvordan bemærkningerne spiller sammen men Natur- og Landbrugskommissionens anbefalinger om sårbarhedsdifferentierede arealer.

Ad § 20

I *de almindelige bemærkninger, pkt. 2.4.2*, i næstsidste afsnit på side 27 gives en meget detaljeret beskrivelse af, hvorledes der i indsatsprogrammet kan fastlægges meget præcise retningslinjer for, hvordan myndigheder skal administrere anden lovgivning. Det svarer i realiteten helt til de retningslinjer, der skal fastsættes i medfør af miljømålslovens § 25, men man får det indtryk af bemærkningerne, at indsatsprogrammet helt kan diktere administrationen af anden lovgivning. Det kunne være på sin plads at få anført, at når anden lovgivning skal administreres i lyset af retningslinjer i et indsatsprogram, så skal det fortsat ske inden for de respektive loves rammer. Der kan således ikke fastsættes vilkår, der er mere restriktive, end den pågældende lov afgiver hjemmel til.

Ad § 20, stk. 2

I bemærkningerne til denne bestemmelse er det på side 59 meget kort omtalt at:

"Sikring mod oversvømmelse er generelt reguleret via vandløbsreguleringer, jf. vandløbsloven, og meddelelse af tilladelser til udledning, jf. miljøbeskyttelsesloven."

Der ses hermed ikke at være taget behørigt stilling til oversvømmelsesdirektivet (2007/60), hvorefter der er krav om, at i den anden vandplanperiode under vandrammedirektivet skal de i oversvømmelsesdirektivet krævede planer for at imødegå og håndtere oversvømmelser indarbejdes i vandplanerne, jf. oversvømmelsesdirektivets artikel 9.

Ad § 21, stk. 1, in fine

Her gives mulighed for at pålægge myndigheder at revidere relevante tilladelser og godkendelser. Det følger af direktivet, jf. artikel 11, stk. 5, pind 2, men det kan overvejes, om vi skal foreslå, at der

anføres en tekst i bemærkningerne om, at de almindelige forvaltningsretlige retningslinjer for genoptagelse af en sag og eventuel ændring af en afgørelse skal følges.

Ad § 22, stk. 2

Ifølge denne bestemmelse skal kommunalbestyrelserne udarbejde forslag til hele eller dele af indsatsprogrammets supplerende foranstaltninger og fremsende forslaget til ministeren, der så skal udarbejde det endelige forslag, der så skal i offentlig høring, jf. § 29. Kommunernes forslag skulle gerne være udarbejdet i samråd med et vandråd, men det er kommunerne, der bestemmer indholdet i det, der fremsendes til ministeren. Derfor foreslås det, at offentligheden, eller som minimum de organisationer og foreninger, der er repræsenteret i vandrådet, får mulighed for at kommentere kommunernes forslag til ministeren inden ministeren udarbejder det forslag, der sendes i offentlig høring.

Ad § 27, stk. 5, § 28, stk. 1 og § 29, stk. 1

Dette lovforslag ses ikke at indeholde mulighed for en supplerende høring svarende til miljømålslovens § 30, hvilket må anses for en meget væsentlig mangel, da det antyder, at den offentlige høring ikke kan føre til væsentlige ændringer, der kunne give anledning til fornyet høring.

Ad § 38, stk. 1, nr. 6

Det ser samtidig ud som om, at det er muligt for ministeren i medfør af forslagets § 38, stk. 1, nr. 6, jf. § 37, stk. 2, at afskære klageadgangen for indeværende planperiode gennem en bekendtgørelse. Det fremgår dog af bemærkningerne på side 37, 2. afsnit, at

"Desuden opretholdes reglerne om klage over tilvejebringelse af de statslige vandplaner og klage over de kommunale vandhandleplaner for første planperiode."

Adgangen til at anvende hjemlen i § 38, stk. 1, nr. 6, går dog forud for en sætning i bemærkningerne, der ikke kan betegnes som juridisk bindende men alene som et fortolkningsbidrag, indtil andet er vedtaget. Der er ikke i bemærkningerne til forslaget nævnt noget om, hvornår denne adgang tænkes anvendt. Denne adgang til at afskære klageadgangen er yderst problematisk og retssikkerhedsmæssigt meget betænkelig.

Landbrug & Fødevarer skal opfordre til, at § 38, stk. 1, nr. 6, tages ud af forslaget, da den sår tvivl om, hvorvidt klageadgangen i første planperiode, jf. forslagets side 37, 2. afsnit, opretholdes. Da lovforslaget først skal gælde fra anden planperiode er bestemmelsen overflødig og bør udgå af nærværende forslag. Alternativt skal bemærkningerne forsynes med et tidspunkt for, hvornår den pågældende hjemmel i § 38, stk. 1, nr. 6, jf. § 37, stk. 2, tænkes anvendt.

Herudover giver det ikke umiddelbart mening, når der i § 38, stk. 2, henvises til reglerne i § 38, stk. 1, nr. 6. § 38, stk. 1, nr. 6, omtaler den eksisterende miljømålslovs § 53, nr. 1 og 2, og det virker ikke åbenbart, hvorfor der i den bestemmelse skal henvises til klageadgangen i miljømålsloven.

Opsummering

Samlet er det Landbrug & Fødevarers vurdering, at forslaget vil afskære offentligheden fra indflydelse i forbindelse med tilblivelsen af vandplanerne fra planperiode 2 og frem. Dette uanset etableringen af vandråd, da der ikke er noget krav om, at bidragene fra disse vandråd skal følges.

Hertil kommer, at der ikke er mulighed for at indbringe hverken tilvejebringelsen eller andre spørgsmål for en anden administrativ myndighed.

Desuden ses der ikke umiddelbart at skulle foretages egentlige erhvervsøkonomiske konsekvensberegninger af de kommende, meget detaljerede bekendtgørelser, selvom dette følger af almindelige forvaltningsretlige krav herunder særligt proportionalitetsprincippet.

De positive tiltag og forenklinger, der findes i forslaget vil stadig kunne gennemføres, men det er Landbrug & Fødevarers opfattelse, at der skal ske omfattende ændringer af lovforslaget, hvis det skal kunne skabe en fornuftig regulering af vandområdet og en tilfredsstillende retsstilling for alle parter.

Landbrug & Fødevarers forslag til vandplankoncept

På baggrund af forslag til lov om vandplanlægning skal Landbrug & Fødevarer hermed introducere et forslag til, hvorledes vandplanerne kunne administreres i Danmark. Landbrug & Fødevarer skal opfordre til, at Miljøministeriet indgår i en nærmere dialog om nedenstående.

Generelt

En afgørende forudsætning for et nyt vandplankoncept er, at vandrammedirektivets bestemmelser og krav til medlemsstaternes implementering af regelsættet bliver fulgt og uden overimplementeringer. Landbrug & Fødevarer støtter en direktivnær implementering.

Landbrug & Fødevarer foreslår en model med en mere målrettet og reel inddragelse af offentligheden, interessenter og eksterne eksperter, end det koncept Miljøministeriet foreslår for vandplanlægning. Miljøministeriet lægger op til, at der i første omgang alene fokuseres på vandløbsindsatsen. Af samme årsag er Landbrug & Fødevarers forslag til model foreløbigt begrænset til at omfatte vandløbsindsatsen.

I Landbrug & Fødevarers forslag er der fokus på at bevare adgangen til at påklage juridiske problemer ved planerne og mulighed for domstolsprøvelse uden frist. Den foreslåede ordning kan til en vis grad sammenlignes med det planretlige system, idet en kommuneplan fastlægger de overordnede rammer, der binder kommunen, mens lokalplanen er detaljeret og forpligter borgeren.

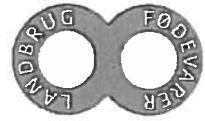
Et nyt vandplankoncept bør efter Landbrug & Fødevarers opfattelse også indebære etablering af et ekspertråd, der bidrager til fastlæggelse af miljømål mv., inden arbejdet fortsætter i de lokalt forankrede vandråd, der også skal være åbne for lodsejere og virksomheder. Vandområdeplanen, der udgør det overordnede grundlag, udstedes på baggrund af arbejdet i vandrådene af kommunerne i de 23 vandoplande.

Vandområdeplanen udmøntes i vandoplandsplaner, inden den konkrete indsats mv. fastsættes i regulativer mv., der er bindende for lodsejeren.

I den model Landbrug & Fødevarer foreslår, er vandrådernes rolle udvidet, så de inddrages allerede i de tidligste faser af planlægningen, der i dag udelukkende ligger i Miljøministeriet og/eller som er politisk bestemte fra centralt hold, hvilket fx kan være kvælstofmålsætninger og vandløbenes karakterisering og miljømål.

Det lægges i det følgende til grund, at kommunerne i de enkelte hovedvandoplande må gå sammen om indsatsen, hvor der skal ske kommunal inddragelse. Parenteserne i overskrifterne angiver, hvor lang tid de enkelte instanser har til rådighed.

Modellen

Nationalt vandråd (12 måneder)

- Der nedsættes et nationalt vandråd, der skal bidrage til fastlæggelse af miljømål, regler om miljømål, vurdering af behovet for anvendelse af undtagelsesbestemmelser, indsatsbehov, karakterisering af vandløb mm. Rådet nedsættes med deltagelse af repræsentanter fra relevante erhvervs- og interesseorganisationer samt forskningsinstitutioner.
- Der skal i det nationale vandråd laves en overordnet økonomisk konsekvensvurdering, idet det skal sikres at der er midler til at gennemføre de overordnede mål der meldes ud.
- Det nationale vandråd kommer med en indstilling til Miljøministeren, der vedtager de overordnede målsætninger, karakteriseringer, brug af undtagelser mv. på baggrund af arbejdet idet nationale vandråd.

Høring miljømål (6 måneder)

- De overordnede målsætninger skal herefter i høring hos kommunerne i de 23 hovedvandoplande samt de lokale vandråd. Vandrådene skal komme med bemærkninger til de overordnede målsætninger, karakteriseringer af vandløb mv. på baggrund af viden om lokale forhold, inden de endeligt fastlægges i vandområdeplaner.
- Fejl og mangler i forbindelse med de fremsatte miljømål findes og kommenteres.

Vandområdeplan (3 måneder)

- På baggrund af høringen godkender og udformer ministeren overordnede rammer for målsætninger (vandområdeplanen) og udmelder den finansielle ramme for kommunernes og vandrådernes arbejde med udformningen af indsatsprogrammer på baggrund af de vedtagne, overordnede målsætninger.

Indsatsprogram (vandoplansplaner) (6 måneder)

- På baggrund af fastlagte overordnede rammer (miljømål mm.), herunder en økonomisk ramme, virkemiddelkatalog mm. udarbejder kommunerne og vandrådene forslag til indsatsprogrammer, der bl.a. indeholder virkemidler i forhold til vandløb på overordnet, lokalt niveau.
- Økonomiske konsekvensvurderinger og prioritering af vandløbsindsatsen foretages. I den forbindelse kan karakteriseringen og dermed målsætningerne for enkelte vandløb ændres, hvis de økonomiske konsekvensvurderinger viser, at det vil være uproportionalt at forlange de fastsatte målsætninger gennemført.
- Indsatsprogrammet udarbejdes som et udkast til 23 vandoplansplaner, svarende til en kommunalplan.

Høring af vandoplansplaner (6 + 2 måneder)

- Kommunernes og vandrådernes 23 udkast til vandoplansplaner for de enkelte hovedvandoplande sendes i offentlig høring. De enkelte vandoplansplaner rettes til i kommunerne på baggrund af de indkomne høringssvar (2 måneder) og planerne sendes til ministeren.

Endelig vandoplansplan – ministerens godkendelse (8 uger)

- Ministeren har mulighed for at komme med indsigelser mod planerne indenfor 8 uger. Hvis ikke der er kommet indsigelser indenfor denne periode er vandoplansplanerne at betragte som vedtagne og skal offentliggøres.

Klage over vandoplansplanerne (4 uger)

- Der er mulighed for erhvervsorganisationer, interesseorganisationer mv. at klage over retlige spørgsmål (proportionalitet, høringsfrist mv.) samt indsatskrav, karakterisering af vandløb osv.
- Klagefristen er 4 uger fra offentliggørelsen.
- Der vil ligeledes være mulighed for domstolsprøvelse. Klage og domstolsprøvelse har ikke opsættende virkning.

Endelig udmøntning af indsats

- Gennemførelsen sker gennem detaljerede vandløbsregulativer mv., der fastsætter den helt lokale indsats på ejendomsniveau, hvilket svarer til en lokalplan. Dette forestås af kommunen.
- Afgørelser der træffes i medfør af disse vandløbsregulativer skal først partshøres mv., i 4-8 uger.
- Der er mulighed for at klage over afgørelser truffet i medfør af vandløbsregulativerne indenfor 4 uger efter offentliggørelsen, ligesom afgørelserne kan indbringes for domstolene.

Ændringer

- I det omfang der er behov for ændringer af vandområdeplanerne eller vandoplandsplanerne skal proceduren i det ovennævnte følges, men med kortere frister afhængigt af ændringens karakter. Dette betyder eksempelvis, at en mindre ændring af en vandoplandsplan vil kunne gennemføres med 8 ugers offentlig høring, 4 uger til minister godkendelser og 4 ugers klagefrist.

Landbrug & Fødevarer står naturligvis til rådighed for en drøftelse af ovenstående bemærkninger samt den foreslåede model, såfremt dette ønskes.

Med venlig hilsen

Niels Peter Nørring
Direktør, Miljø & Energi

Landbrug & Fødevarer

Naturstyrelsen

nst@nst.dk

Vipperød, den 11. oktober 2013

Svar på høring om forslag til lov om vandplanlægning, styrelsens j.nr. NST-4200-00023

Naturstyrelsen har udsendt ovennævnte lovforslag i høring den 13. september 2013.

På vegne af Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug (BL), skal jeg ved nærværende afgive BL's høringssvar i sagen.

Overordnet finder BL, at der ved vedtagelse af den foreslåede lov sker en alvorlig indskrænkning i den demokratiske kontrol med og retsgarantierne på vandplanlægningsområdet. Vi finder derfor forslaget stærkt problematisk.

Reduceret klageadgang

Med lovudkastet ophæves erhvervsorganisationernes generelle klageret til Natur- og Miljøklagenævnet, således at "*... det ikke længere bliver muligt at tilsidesætte politiske fastsatte mål, indsatser og det faglige grundlag. ...*", jf. bl.a. høringsnotatet side 35.

Vi finder det grundlæggende stærkt problematisk, at et velfungerende klagesystem skal devalueres så voldsomt, særligt fordi det netop tidligere har vist sig væsentligt for dansk landbrug som erhverv at kunne indbringe de administrative skøn omkring mål, indsatser og grundlag for klagenævnet.

Hele baggrunden for at have et velfungerende klagesystem er netop at skabe en balanceret mulighed for at myndighedsudøvelse kan testes, til gavn for alle involverede parter, idet et klagenævn på relativt smidig vis kan skabe ensartet og gennemsigtig praksis, som alle involverede parter kan lægge til grund, både myndigheder og borgere.

En af begrundelserne for, at reglerne ønsket ændret, er, at de efterfølgende svarer til, hvad der gælder i andre dele af miljølovgivningen, hvor der ikke kan klares over generel regulering i bekendtgørelser.

Det er vores opfattelse, at der på miljøområdet er flest eksempler på, at der er klageadgang i relation til regulering af planlægning, fx for så vidt angår kommuneplaner og vandforsyningsplaner. At der derfor skulle være tale om en normalisering må bestrides. Vi imødeser gerne styrelsens uddybning af hvilke dele af miljølovgivningen man mener at harmonisere med?

Endvidere forekommer det os vanskeligt at forstå et argument om, at den bærende årsag til at fjerne borgerindflydelse via reduceret klageadgang er, at det kan man pege på, at andre lovkomplekser har fjernet.

Hvorfor ønsker man at fjerne en klageadgang, der har været praksis for at have hidtil, og som endda har bevist sin nødvendighed? Er det fordi benævnte klageinstans senest gav borgerne medhold i de væsentlige mangler der var på vandplanområdet? Er det fordi man generelt mener borgere via organisationer ikke skal kunne klage?

Tiltaget skaber endvidere en væsentlig ubalance i klageadgangen. Det skyldes, at erhvervslivets retsgaranti for en klageadgang forsvinder, mens de grønne organisationers klageadgang, som hviler på en rettighed vedtaget i Århus-konventionen, må opretholdes. En sådan asymmetri synes både uhensigtsmæssig, og tilnærmelsesvis også udemokratisk, idet en specifik parts rettigheder reduceres mere end en andens.

Vi tillader os at erindre om, at hensigten med tilvejebringelsen af et miljøklagenævn, oprindeligt i 1974 samtidig med ikrafttrædelsen af miljøbeskyttelsesloven, netop var at skabe balancerede muligheder for at forfægte synspunkter fra såvel erhvervsliv som grønne organisationer og andre. Ved at differentiere og reducere adgangen til klagenævnet, fjerner man sig betænkeligt fra denne oprindelige forudsætning.

Førnævnte Århus-konvention, særligt artikel 9, samt det hidtil ubestridte generelle retssikkerhedsprincip, medfører endvidere efter vores opfattelse, at borgerne skal have mulighed for en fuldstændig prøvelse af, om *generelle regler* på miljøområdet holder sig inden for de lovgivningsmæssige rammer, eller om de *generelle regler* enten er for vidtgående eller måske ikke tilstrækkeligt vidtgående, ligesom der skal være mulighed for påvirkning og efterfølgende prøvelse af det retlige grundlag.

Vi kan i den henseende henvise til praksisskabt ret fra Retten i Første Instans, hhv. sag T-396/09 (Vereniging Milieudéfensie og Stichting .Stop Luchtverontreiniging Utrecht mod Kommissionen) og sag T-338/08 (Stichting Natuur en Milieu og Pesticide Action Network Europe mod Kommissionen) om fortolkning af Århus-konventionens art. 9. Begge disse afgørelser lægger ovennævnte rettighed til grund.

Det vil være både usædvanligt og betænkeligt, hvis danske myndigheder vedtager en lov, der i sit indhold skaber en tilstand, hvis lovlighed er afvist af Retten.

Vi forbeholder os i øvrigt, at ville indbringe de miljøvurderinger, der skal udarbejdes forud for offentlig høring af indsatsprogram, vandplaner og miljømål for Natur- og Miljøklagenævnet, idet det er vores opfattelse, at vi jf. miljøvurderingsloven har klageadgang i dette forhold, ligesom der efter vores opfattelse tilsvarende på grundlag af miljøvurderingsloven er klageret over, at miljøvurderingslovens krav til fremgangsmåde ikke er overholdt.

Det forekommer besynderligt, hvis danske myndigheder forsøger at fjerne også denne klageadgang, fordi man derved efter vores opfattelse kommer i konflikt med miljøvurderingsdirektivet, hvilket tidligere er sket, hvorefter Danmark modtog åbningsskrivelse fra Kommissionen, og slutteligt valgte at gennemføre ændring af miljøvurderingsloven.

Som subsidiær bemærkning til lovforslaget skal anføres, at såfremt klageretten til Natur- og Miljøklagenævnet ophæves, vil den foreslåede søgsmålsfrist på blot seks måneder i lovforslagets § 36 være uhensigtsmæssigt kort. Herom kan henvises til jordforureningsloven, hvor en 12 måneders frist er fastsat under henvisning til, at det ofte vil være vanskeligt inden for en frist på blot seks måneder at afgøre, om der skal anlægges et civilt søgsmål. Det må anbefales, at man som minimum indrømmer en søgsmålsfrist på 12 måneder.

Bindende administrativ vandplanstyring

Lovforslaget skaber mulighed for minister og embedsværk til på administrativt niveau at udstikke bindende rammer for vandplanlægning i Danmark. Detailreguleringen og afgørelserne om mål mv., vil foregå via bekendtgørelser og andre administrative retsakter.

På denne måde reducerer man muligheden for demokratisk kontrol af de helt overordnede, bindende målsætninger, og skaber en 'enevælde' for ministeren og embedsværket, som vi ikke har tradition for i Danmark.

De for forslaget fremførte argumenter om øget dialog, virker som det man i moderne tale kalder 'spin', idet den anførte dialog sker alene på 'bagkant', i kommunalt baserede vandråd, hvis kompetencer er om ikke ubetydelige, så i hvert fald dårligt beskrevet. Det er med andre ord ikke en forpligtelse for minister og embedsværk at lytte til andre, hverken forinden eller efter de udstikker de bindende rammer og mål for dansk vandindsats.

Vandrådene vil således alene kunne forholde sig til de allerede bindende rammer og mål, som minister og embedsværk har udstukket. Bindende rammer, som jf. lovforslaget skal kunne udstikkes uden fx teknisk forhøring af kommunerne, uden demokratisk kontrol fra Folketinget, alene administrativt vedtagne og skønnede, og uden klagemulighed.

Det vil være ministerens og embedsværkets egne opfattelser og skøn, der bliver de eneste relevante i relation til fremtidig vandindsats, såfremt lovforslaget vedtages. I den ideelle Verden fordrer dette, at der er fuldstændig enighed om mål og indsats, samt at disse ikke kan gøres til genstand for subjektive skøn.

Den hidtidige historie om danske vandplaner har vist, at ministerens og embedsværkets skøn ikke har været objektivt korrekte, og at det er muligt at finde fagligt velbegrundede saglige nuancer afvigende fra embedsværkets.

Med lovforslaget afskaffes muligheden for at skabe balance og nuance i vandindsatsen, til fordel for uimodsagte, enkeltstående skøn og vurderinger fra minister og embedsværket. En sådan tilblivelsesprocedure synes at være mere anerkendt i fx Hviderusland, Kasakhstan og Venezuela, end den traditionelt er i Danmark.

Uoverensstemmelse med EU-retten

Lovforslaget lider efter vores opfattelse af den væsentlige mangel, at det undlader at bringe dansk praksis i overensstemmelse med EU-retten.

a) Vandrammedirektivet

Selvom der redegøres for den verserende tvivl omkring definitionen af det for vandrammedirektivet centrale begreb "water services", synes lovforslaget ikke at tage det afgørende hensyn til, om den snævre danske fortolkning på sigt kan opretholdes. Status er som bekendt, at Danmark har modtaget åbningsskrivelse på baggrund af sin fortolkning.

Kommissionen understreger i åbningsskrivelsen, at en korrekt forståelse af direktivets artikel 5 (vedrørende basisanalyse) forudsætter en korrekt fortolkning af definitionen af forsyningspligtighed og vandanvendelse. Endvidere har fortolkningen også betydning for den økonomiske analyse, der skal foretages jf. direktivets bilag III.

Dermed indeholder de danske basisanalyser ikke en korrekt økonomisk analyse af danske vandløbs væsentligste funktion, jf. vandløbsloven, nemlig vandafledning, bl.a. fra landbrugsjord.

Klassifikation af vandløb er og bliver dermed ikke baseret på en økonomisk analyse af de relevante omkostninger, som er forbundet med at foretage foranstaltninger, som griber ind i eksisterende dræning.

I lovforslaget ønsker myndighederne tydeligvis at opretholde de danske fortolkninger af de afledte underdefinitioner, herunder klassificering af vandløb, endda på trods af, at de er bestridt af flere danske interesseorganisationer, og altså også bestrides af Kommissionen. Det forekommer uhensigtsmæssigt at iværksætte en lovgivning, der på det foreliggende grundlag må opfattes som uforenelig med EU-retten.

Vi kan meddele, at vi agter at henholde os til vandrammedirektivet, og derfor forbeholder os yderligere retlige skridt på baggrund af danske myndigheders fejlagtige fortolkning af dette.

b) Oversvømmelsesdirektivet

Det forekommer uklart i hvilket omfang lovforslaget har taget højde for overholdelse af oversvømmelsesdirektivet (2007/60/EF), som opstiller krav om indarbejdelse af planer til imødegåelse og håndtering af oversvømmelser i vandplanerne.

Vi er alene bekendt med retningslinjer, der sigter på gennemførelse af direktivet i de større byområder, hvilket dog ikke ses at være tilstrækkeligt, idet problemer med oversvømmelse selvsagt også har relevans for borgere og erhvervsdrivende på landet.

Planloven tildeler danske kommuner en kompetence i henhold til risikostyringsplaner i forhold til oversvømmelse, men da kommunerne skal være underordnet de fremtidige vandplaner, ses dette ikke at løse problemstillingen.

Lovforarbejdet omtaler alene følgende konstatering i høringsnotatet side 59: "*... Sikring mod oversvømmelse er generelt reguleret via vandløbsreguleringer, jf. vandløbsloven, og meddelelse af tilladelser til udledning, jf. miljøbeskyttelsesloven. ...*"

Der ses hermed ikke taget stilling til, om vandløbslovens overordnede formål om dræning/afledning skal fraviges. Og i bekræftende fald i hvilket omfang. Dette synes nødvendigt for at undgå modstridende lovgivning og af hensyn til oversvømmelsesdirektivet.

De kommunale risikostyringsplaner under oversvømmelsesloven viger i den foreslåede model for ministerens vandplaner. Der mangler derfor efter vores skøn en regel i lov om vandplanlægning om, at oversvømmelsesplanerne udgør en bindende begrænsning for vandplanerne. Det synes at være meget lidt konstruktivt at lave vandplaner, som hindrer, at der kan gennemføres effektive forebyggende foranstaltninger mod oversvømmelser.

Øvrige bemærkninger

Vi har noteret os, at styrelsen den 7. oktober 2013 har sendt en række konsekvensændringer i høring.

Indledningsvist bemærkes, at disse selvsagt afhænger af vedtagelse af lovforslaget i uændret form, og det kan derfor undre, at man har valgt at benytte ressourcer til at udarbejde konsekvensrettelser forinden man kender det endelige grundlag.

---oOo---

På baggrund af bl.a. de ovenfor anførte forhold, skal BL anbefale, at styrelsen trækker sit udkast tilbage, idet grundlaget for lovgivningen er for usikkert, og konsekvenserne af lovens gennemførelse vil være voldsomt kompromitterende for den demokratiske proces.

På vegne af

Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug

Bjarne Nigaard

Dato: 11. oktober 2013

Til:

Naturstyrelsen

nst@nst.dk

Danmarks
Naturfredningsforening

Masnedøgade 20
2100 København Ø
Telefon: 39 17 40 00
Mail: dn@dn.dk

Danmarks Naturfredningsforenings høringssvar til forslag til ny lov om vandplanlægning

(Sammen med lovforslag om ny vandplanlægningslov udsendes Ændring af lov om vandforsyning mv., og lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder. (Kortlægning og udpegning af drikkevandsforekomster, drikkevandsressourcer, afgiftsfinansiering m.v.) i høring. Der er tale om ændringer, som nok skal gøre grundvands- og drikkevandsbeskyttelsen mere smidig, men som ikke decideret er en følge af forslaget til ny vandplanlægningslov. Bemærkninger til denne lovændring fremsendes derfor i særskilt høringssvar fra DN.)

Formålet med en ny vandplanlægningslov er væsentligst

- at gøre den danske vandplanlægning mere direktivnær
- at gøre den danske vandplanlægning mere smidig, enkel og effektiv
- at tydeliggøre hvilke elementer, der er juridisk bindende (miljømål og indsatsprogrammer) og hvilke der ikke er (vandområdeplanerne)
- at der nedsættes lokale vandråd, der sikrer interessentinddragelse
- at kommunerne med inddragelse af vandrådene skal lave forslag til de dele af indsatsprogrammerne, som staten ikke fastlægger
- at afskaffe idéfase, teknisk forhøring af kommunerne, supplerende høring og kommunale vandhandleplaner
- at afskaffe klageadgangen over de statslige vandområdeplaner

Det kan forekomme drastisk og forhastet at ændre på den danske vandplan-lovgivning allerede inden 1. generation af vandplaner er vedtaget. Omvendt indeholder de nuværende danske regler en række rent nationale elementer, som forløbet omkring 1. generation vandplaners tilblivelse har vist er tidskrævende, ressourcekrævende og hvor erfaringerne fra mange forskellige aktører – herunder Danmarks Naturfredningsforening (DN) - ret entydigt har været, at det ikke har været besværet værd.

Derfor giver det efter DNs opfattelse alligevel god mening at overveje en anden og mindre omfattende, men stadig inddragende proces frem mod de næste vandplaner. Set i det lys hilser DN lov-initiativet velkomment.

Om lovforslaget overordnet dette:

Fjernelse af klageadgangen over de statslige vandområdeplaner er problematisk.

Det skal erindres, at miljømålsloven oprindeligt indeholdt en klageadgang til vandplanerne i deres helhed, dvs både deres tilblivelse og deres indhold (miljømål og Indsatsprogram). Den

adgang blev i 2010 fjernet angiveligt fordi vandplanprocessen allerede da var forsinket 2 år. For at undgå yderligere forsinkelser blev adgangen til klage over miljømål og indsatsprogram fjernet og tilbage blev alene en klageadgang overfor (vand- og natur-)planernes tilblivelse.

Det var netop klageadgangen over planernes tilblivelse som i december 2011 førte til en fornyet 6 måneders høring af vandplanerne efter at klageafgørelse fra NMKN havde afgjort at en tidligere 8 dages høring af ændringer i planerne var alt for kort; altså en tilblivelsesfejl. Det var DN bekendt også den eneste tilblivelsesfejl, som blev anerkendt og afgjort af NMKN.

Vandrammedirektivet stiller krav om forudgående offentlig inddragelse i vandplanernes vedtagelse, men ikke om efterfølgende klageret. Ønsket om en mere direktivnær ramme for vandområdeplanerne er derfor forståelig i forhold til at få en smidigere proces uden uholdbare forsinkelser pga klager.

Desværre kolliderer det med den danske tradition på plan-, natur- og miljøområdet. I det udsendte bilag til høringsbrevet anføres ganske vist at ændringen i klageadgangen er en harmonisering med praksis på andre områder inden for natur- og miljøområdet. Det mener DN er fejlagtigt, idet det gængse indenfor plan- og natur- og miljø-området netop som minimum er klageadgang overfor retlige fejl og mangler (tilblivelsesfejl) og i masser af tilfælde også klageadgang overfor planers og afgørelses substansielle indhold.

Selvom vandrammedirektivet giver politisk råderum for nationalstaterne til selv at fastlægge vejen til opfyldelse af direktivets mål gennem vandplanerne og deres indsatsprogrammer, så er der masser af muligheder for at de ansvarlige myndigheder (regeringen) i sine faglige udredninger og beslutninger om miljømål og indsatser og brug af undtagelsesbestemmelser rent faktisk kommer på kant med vandrammedirektivet og dets vejledninger. Eksempelvis som det er tilfældet i den aktuelle Kommissionssag om utilstrækkelige økonomiske analyser efter vandrammedirektivet. Det er ikke hensigtsmæssigt, hvis sådanne overensstemmelsestvister ikke kan prøves i en klagesagsproces nationalt, men alene gennem indbringelser for EU Kommissionen eller de civile danske domstole, som begge er meget tunge veje at gå.

DN vil derfor advare mod at fravige den danske tradition for klageadgang i lov om vandplanlægning. Som en del af miljøministerens 4. vandvej om Folkeligt Engagement forekommer det modstridende at pege på øget folkelig indflydelse tidligere i processen og fjerne borgernes klageadgang i slutningen.

DN vil derfor stærkt opfordre til, at mulighederne for at bevare national klageadgang uden at vandplanprocessen samtidigt obstrueres af store klagemængder, undersøges grundigt og afklares forud for vedtagelsen af den ny lov.

I dansk tradition har klager ikke opsættende virkning med mindre der træffes særskilt afgørelse her om. Med klagegebyrer er der tradition for at begrænse antallet af useriøse og uovervejede klager. Endelig er praksis også at åbenlyst grundløse og irrelevante klager hurtigt afgøres administrativt i klageinstansen. Alt sammen for at smidiggøre klagesystemet, men samtidigt fastholde klageadgangen for seriøse, begrundede klager.

Endeligt ligger det i vandrammedirektivets tænkning at processen er iterativ, dvs man behøver ikke at afvente alttings afklaring før man iværksætter indsatser, men kan justere indsatser og mål ind i takt med at man bliver klogere i efterfølgende planperiode. Samme tænkning kunne anvendes også overfor klager således at hele indsatsprogrammet ikke sættes i stå af klager over enkelte elementer. Disse elementer kunne så justeres ind efter klagens afgørelse i næste planperiode.

Der er altså eksisterende muligheder og muligheder for at tænke nyt for at afbøde den forsinkende virkning af en fortsat klageadgang i vandplanlægningen. Det er i den forbindelse også værd at bemærke, at nok er vandplanernes vedtagelse i Danmark tæt på 5 års forsinkelse, men det er altså næppe mere end 1/3 af forsinkelsen der skyldes klager. Resten har været politisk ubeslutsomhed og den fjerner man ikke ved at ofre klageadgangen.

At der kan klages over konkrete forvaltningsmæssige afgørelser efter sektorlovgivningen når vandområdeplanerne skal udmøntes, vedrører ikke klageadgangen over vandområdeplanernes tilblivelse og indhold. Der er således stor forskel på om man kan påklage, hvis eksempelvis et vandløb fejlagtigt i vandområdeplanen udpeges som stærkt modificeret uden at have gennemløbet den nødvendige dokumentationsproces, og så på kun efterfølgende at kunne påklage en revision af vandløbets regulativ som følge af udpegningen som stærkt modificeret vandløb.

DN vil derfor stærkt opfordre til, at mulighederne for at bevare national klageadgang uden at vandplanprocessen samtidigt obstrueres af store klagemængder, undersøges grundigt og afklares forud for vedtagelsen af den ny lov.

Vandrådene er en god og nødvendig nyskabelse - og en kolossal udfordring

DN indsendte både lokalt og centralt fra et meget stort antal hørings svar i 1. vandplanperiodes idéfase og efterfølgende i den offentlige høringsfase. Det var et kæmpearbejde for en NGO at løfte – ikke mindst for de frivillige ude lokalt. Desværre var den efterfølgende evaluering af processen den, at næsten intet af hørings svarenes indhold fandt vej til de (midlertidigt) endelige vandplaner. Tilsvarende erfaring har mange andre aktører haft.

De 23 foreslåede vandråd – et pr vandopland - med kommunalt sekretariat og med deltagelse for relevante interessenter er derfor en ny konstruktion, hvor man kan indgå i direkte dialog om indsatsprogrammernes indhold før de oversendes til ministerens beslutning. Det svarer i konstruktionen mere til den statslige Aktørgruppe, som i 2004 konstruktivt drøftede vandrammedirektivets danske udrulning inden den blev lukket ned efter et års tid og afløst af næsten total statslig lukkethed om vandplanprocessen og især indhold.

Vandrådene skal efter forslaget tilsvarende inddrages i udarbejdelsen af miljørapporterne for de enkelte vandområdeplaner, altså de konsekvensvurderinger af vandområdeplanen, som skal laves i medfør af lov om miljøvurdering af planer og programmer (LBK nr. 936 af 24. september 2009).

Der er ikke i lovforslaget nogen bestemmelser om vandrådernes sammensætning, kun at de skal oprettes, hvis der lokalt er interesse for det, og at hver organisation kun kan have et medlem. Det indebærer, at der er oplagt risiko for at der bliver en betydelig overvægt af lokale erhvervsinteresser i vandrådene sammenlignet med andre interesser, herunder de grønne. Uden nogen former for paritet interesserne imellem er det en betydelig udfordring for sekretariatet og alle parter i vandrådene at få skabt et koncensus søgende arbejdsklima.

For i hvert fald de grønne organisationer er udfordringen primært at bemande 23 vandråd med folk med såvel lokal som faglig indsigt og som samtidigt har den nødvendige erfaring og robusthed til et i perioder komprimeret arbejde i vandrådene.

For kommunerne er udfordringen en sekretariatsfunktion, som involverer i gennemsnit 4 kommuner pr vandråd (98 kommuner, 23 vandråd), som skal mestre en dialogbaseret og målrettet proces som helst skal ende med overvejende koncensus om de indsatser kommunerne skal indmelde til ministeren. Hvorledes vandrådernes anbefalinger sikres rimelig

plads/synlighed i kommunernes forslag til indsatsprogrammer fortæller forslaget ikke noget om.

For staten er udfordringen at stille med rådgivning og de nødvendige klare retningslinier for at sikre ensartethed og fremdrift i arbejdet i vandrådene (kommissorier/forretningsordner). Det gælder på såvel det vandfaglige område som på det procesmæssige, ellers risikerer arbejdet i vandrådene at drukne i uenigheder om hvad det faglige grundlag er for at træffe beslutninger og hvad processen skal være og munde ud i. Hertil kommer naturligvis som anført i høringsbilaget, at ministeren sætter rammerne for udarbejdelse af kommunernes forslag til indsatsprogram i form af mål, virkemiddelkatalog, økonomisk ramme og tidsplan. Yderligere leverer ministeren basisanalyse, arbejdsprogram og oversigt over væsentlige vandforvaltningsmæssige opgaver, som krævet i vandrammedirektivet.

DN skal pege på nødvendigheden af, at staten bistår vandrådene gennem et fælles uddannelsesforløb indledningsvist. Det skal forventningsafstemme kommuner og andre interessenter i vandrådet og klargøre deres roller og forpligtelser i en proces, som skal lede frem til forslag til indsatsprogrammerne. Undervejs i vandrådernes arbejde bør der være fast repræsentation fra den ansvarlige statslige myndighed og kunne indkaldes faglig ekspertise til udredning efter behov. Vandrådernes reelle inddragelse og deres anbefalingers synlighed i kommunens forslag til indsatsplaner skal sikres, hvis motivationen for og engagement i vandrådet skal fastholdes. Retfærdigvis bør staten desuden bidrage til driften af vandrådene.

En for egenrådig minister dræner det folkelige engagement i vandrådene.

Forslaget indebærer, at ministeren ikke er forpligtet af de kommunale forslag til indsatsprogrammer ligesom kommuner og vandråd ikke skal inddrages ifald ministeren ændrer i indsatsprogrammet i løbet af planperioden.

Det er selvsagt sådan at overholdelse af vandrammedirektivet er en statslig forpligtelse og det skal ministeren derfor have myndighed til at sikre opfyldt, herunder at der faktisk vedtages indsatsprogrammer uanset indhold og relevans af de kommunale forslag. Omvendt er det særdeles farligt for det folkelige engagement i vandrådene, hvis indsatsprogrammerne vedtages eller ændres efterfølgende af ministeren uden synlig hensyntagen til kommunernes/vandrådernes forslag.

DN skal derfor opfordre til at synliggøre, hvorledes kommunernes/vandrådernes forslag til indsatsprogrammer faktisk ender i de vedtagne vandområdeplaner og at finde en model for inddragelse af vandrådene, hvis der laves ændringer i planperioden.

Ikke kun vandløbsindsats i vandrådene i 2. planperiode

Der lægges konkret op til at kommunerne og vandrådene i 2. planperiode bliver ansvarlig for at lave forslag til indsatsprogram for vandløbsindsatsen, men dog kan vælge at komme med forslag også til det øvrige statslige indsatsprogram.

DN har forståelse for at vandløbsindsatsen, som jo har været under heftig beskyldning i 1. planperiode, får en stærk lokal forankring og kræver et betydeligt lokalkendskab, men må påpege, at det samme gælder for en række andre elementer, herunder indsatser overfor de "terrestriske økosystemer og vådområder, som hvad angår deres vandbehov, er direkte afhængige af vandøkosystemerne". Det samme gælder for de mange tusind søer, der ikke er specifikt overvåget eller målsat.

DN skal foreslå at kommunernes og vandrådernes arbejde i 2. planperiode ikke begrænses til vandløbsindsatsen, men at der åbnes reelt for input til hele indsatsprogrammet. Det kan kun ske hvis ministeren åbner for posen med sine intentioner for resten af indsatsprogrammet samtidigt med at rammerne for vandløbsindsatsen udsendes til kommunerne/vandrådene.

Specifikke kommentarer til lovforslagets enkelte paragraffer:

§ 16 stk 1 nr 4)

Her står at kun "relevante" N2000 områder skal indgå? Det er temmelig uklart hvilke der således anses for irrelevante. Her kunne en præcisering være nyttig.

§ 20 stk 4

Formuleringen "...nærmere bestemte overfladevandområder og visse grundvandsforekomster..." antyder, at der er nogle vandforekomster, hvor ministeren ikke kan fastsætte pligter for myndighedens gennemførelse af grundlæggende og supplerende foranstaltninger. DN er ikke bekendt med hvilke det skulle være og da der heller ikke i bemærkningerne er anført noget herom foreslås ordene "nærmere bestemte" og "visse" udeladt af lovteksten.

§ 22 stk 3

DN foreslår at ikke alene rammerne for den del af indsatsplanen kommunen forventes at stå for udsendes, men at også ministerens egne rammer og intentioner for resten af indsatsplanen udsendes samtidigt. Kun sådan sikres kommuner/vandråd mulighed for reelt at levere forslag til hele indsatsprogrammet.

§ 25 stk 1

Det fremgår at der kan oprettes vandråd, som kan rådgive kommunalbestyrelsen ved udarbejdelsen af forslag til dele af indsatsprogrammet. Der er ingen begrundelse for at indskrænke mulighederne for vandrådene her og ordene "dele af" foreslås derfor slettet

§ 26

DN har flere gange anerkendt det hensigtsmæssige i, at Vandplanerne udmønter indsatsen for de våde naturtyper i N2000 områderne. N2000 planerne henviser i en række tilfælde konkret indsats til vandplanerne. Omvendt er det uhensigtsmæssigt, at denne indsats ikke kan genfindes i de relevante vandplaner.

DN foreslår, at forslaget § 26 får indsat en bestemmelse om, at vandområdeplanerne skal indeholde de indsatser for N2000 områdernes våde naturtyper, som N2000 planerne henviser til vandplanerne.

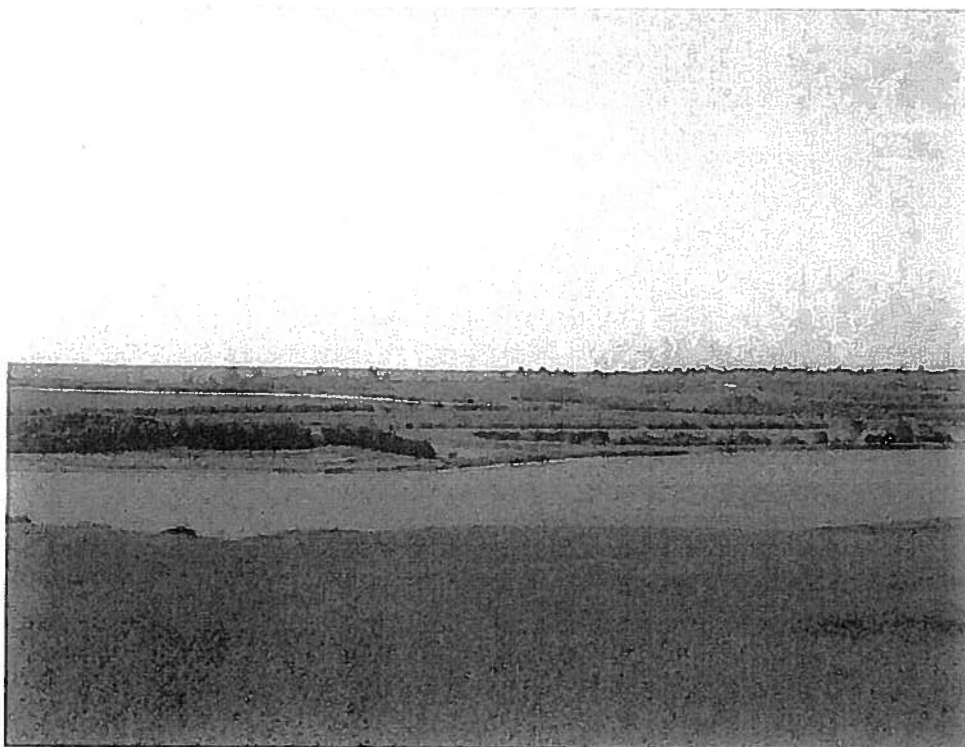
Med venlig hilsen

Henning Mørk Jørgensen
Havbiolog, vandpolitisk medarbejder
3119 3235, hmj@dn.dk

Til Naturstyrelsen j.nr NST-4200-00023

Oplandsråd for Norsminde Fjord

HØRINGSSVAR OM FORSLAG TIL LOV OM VANDPLANLÆGNING

Til Naturstyrelsen j.nr NST-4200-00023

Oplandsråd for Norsminde Fjord

HØRINGSSVAR OM FORSLAG TIL LOV OM VANDPLANLÆGNING

Udarbejdet af	Oplandsrådet for Norsminde Fjord. v/Formand Hans Jacob Fenger (Odder Skanderborg Landboforening) Næstformand Henrik Skovgaard (Danmarks Naturfredningsforenings lokaikomite, Odder), Christian Petersen (Odder Kommune), Carl Ove Bredkjær (Odder Skanderborg Landboforening)
Sekretariat	Videnscenter for Landbrug, Skejby v/Flemming Gertz.
Revisionsnr.	1
Udgivet	10-10-2013

Indholdsfortegnelse

Høringsmaterialet	4
Baggrund for Oplandsråd Norsminde Fjord.....	5
Erfaringer og perspektiver i samarbejdet mellem landbrug, grønne organisationer og miljømyndigheder	5
Erfaringer med virkemidler i Norsminde Fjords opland	8
Høringssvar og anbefalinger	11

Høringsmaterialet

Oplandsrådet for Norsminde Fjord har set høringsmaterialet, som er lagt ud i offentlig høring på Naturstyrelsens hjemmeside www.nst.dk og skal hermed bidrage med et hørings svar.

Formålet med lovforslaget er angiveligt at indføre et nyt koncept for vandplanlægning, der skal sikre en smidigere, enklere og mere effektiv vandplanlægning, hvor der i højere grad tages udgangspunkt i vandrammedirektivets systematik og fremgangsmåde. Oplandsrådet har noteret sig følgende proces og rammer for udarbejdelsen af 2. generations vandplaner:

- Miljømål og indsatsprogrammer foreslås fastlagt i bekendtgørelser udstedt af miljøministeren og kan løbende revideres.
- Bestemmelserne om idéfase, teknisk forhøring, supplerende høring og kommunale vandhandleplaner afskaffes.
- Klageadgangen over de statslige vandområdeplaner afskaffes
- Kommunerne skal inden for nærmere fastsatte rammer i anden planperiode udarbejde forslag til indsatsprogram for så vidt angår vandløbsindsatsen.
- Kommunerne forpligtes til at inddrage et lokalt vandråd, hvis der lokalt blandt relevante organisationer og foreninger er et ønske om at oprette et sådant. Kommunerne skal have formandskabet for vandrådene og afholde omkostningerne til at yde sekretariatsbistand for vandrådene. Som udgangspunkt vil der kunne oprettes ét vandråd i hvert af de 23 hovedvandoplande, som Danmark er opdelt i med repræsentation af relevante landsdækkende organisationer, visse lokale foreninger og erhvervsorganisationer, hvis medlemmer er afhængige af benyttelse af vand under udøvelse af deres erhverv.
- Miljøministeren udmelder 1. april 2014 til brug for kommunernes udarbejdelse af forslag til indsatsprogrammernes vandløbsindsatser en ramme bestående af udkast til regler om konkrete miljømål, herunder foreløbig vurdering af behovet for anvendelse af undtagelsesbestemmelser, indsatsbehov, et virkemiddelkatalog pr. hovedvandopland (foreløbig økonomisk ramme) samt en tidsfrist for arbejdet til kommunerne. Kommunerne skal inddrage oprettede vandråd.
- Miljøministeren tager udgangspunkt i kommunernes forslag til indsatsprogram for vandløbsområdet til det samlede indsatsprogram, men er ikke bundet af det. Miljøministeren kan således lave indsatsprogram uden at konsultere kommunerne og vandrådene, hvis der enten ikke er indsendt et bidrag, eller det indsendte f.eks. er uden hensyn til omkostningseffektivitet.
- Foretages der ændringer i indsatsprogrammet i løbet af planperioden, er ministeren ikke forpligtet til at inddrage kommunerne og vandrådene i arbejdet.
- Det nye plankoncept skal træde i kraft d. 22. december 2013 og være ramme for planperioden 2016-2021 og de efterfølgende planperioder.

Baggrund for Oplandsråd Norsminde Fjord

Oplandsrådet for Norsminde Fjord blev stiftet i 2012. Det er et lokalt samarbejdsforum, som består af landmænd, repræsentanter fra grønne organisationer, Odder Kommune, Aarhus Kommune, Naturstyrelsen og Videnscenter for Landbrug, Skejby. Et af målene er at vise en ny vej frem mod indsatsprogrammer i vandplanerne, som i langt højere grad tager udgangspunkt i de lokale forhold end de nuværende vandplaner. Målet er, at det bliver en landsdækkende model for et bedre samarbejde mellem landbrug, miljømyndigheder og grønne organisationer, hvor nye erfaringer om virkemidler fra nuværende projekter i oplandet til Norsminde Fjord kan komme i spil både lokalt og i hele landet. Projektet bygger videre på erfaringer fra EU-projektet Agwaplan.

Der er f.eks. allerede etableret flere minivådområder i oplandet til Norsminde Fjord på baggrund af frivillige aftaler med lodsejerne. Desuden pågår der et forskningsbaseret arbejde med at finde nye omkostningseffektive virkemidler, som kan medvirke til opnåelse af god miljøtilstand og samtidig muliggøre en stadig tilstedeværelse og udvikling af landbruget i oplandet til fjorden.

Oplandsrådet arbejder for, at et delopland (Stampmøllebækken) indenfor oplandet til Norsminde Fjord i en årrække fritages for de generelle bestemmelser om 10 dyrkningsfrie randzoner og anvendelse af eftergrøder. Formålet er at vise, at indsatsprogrammet for sikring af målopfyldelse i både vandløb og Norsminde Fjord kan nås med andre virkemidler, der både er omkostningseffektive og acceptable for landbruget.

Læs mere om oplandsrådet på <http://oplandsraad-norsminde-fjord.dk/>

Erfaringer og perspektiver i samarbejdet mellem landbrug, grønne organisationer og miljømyndigheder

Oplandsrådet for Norsminde Fjord blev etableret netop for at styrke dialogen mellem Naturstyrelsen, kommuner, erhverv og grønne organisationer. På grund af den meget lukkede planlægningsproces i Naturstyrelsen i forbindelse med udarbejdelsen af 1. generations vandplaner har vi set behovet for at skabe lokal forankring og medejerskab til indsatsprogrammerne hos især landbruget, fordi hovedparten af indsatsen involverer arealanvendelsen af det åbne land.

Siden vedtagelsen af vandmiljøplan I og II er fronterne mellem landbruget og de grønne organisationer trukket skarpere op. Det giver grobund for yderligt gående synspunkter fra visse sider af landbrugserhvervet, hvor man underkender faglig viden om landbrugets påvirkning af vandmiljøet og nægter af følge bekendtgørelser om f.eks. udlægning af randzoner og anvendelse af efterafgrøder som virkemidler. På den anden side har de grønne organisationer vidtgående krav til forbedringer af vandmiljøet, som ofte ikke harmonerer med den praktiske virkelighed og vanskelige økonomiske situation, som den enkelte landmand kender fra sin bedrift. Miljømyndighederne oplever vi med meget forskellige roller. Naturstyrelsen som en overvejende lukket og topstyrende myndighed og kommunerne som en passiv spiller med overvejende udførende planfunktioner uden reelt medejerskab og inddragelse af lokal viden i vandplanlægningen. Det er oplandsrådets opfattelse, at der hos alle parter er et behov og ønske om øget dialog, vidensopbygning og samarbejde om at finde fælles løsninger til et lokalt tilpasset indsatsprogram.

Ifølge oplandsrådets kommissorium arbejder oplandsrådet for følgende:

- Oplandsrådet for Norsminde Fjord er et lokalt samarbejdsforum for interessenter og landmænd i oplandet til Norsminde Fjord.
- Oplandsrådet vil arbejde for at finde innovative og smarte virkemidler og løsninger, der medvirker til opnåelse af god miljøtilstand i Norsminde Fjord og overfladevand til Norsminde Fjord og samtidig muliggør en stadig tilstedeværelse og udvikling af landbruget i oplandet til fjorden.
- Oplandsrådet vil arbejde for at forpligte de statslige myndigheder til at inddrage den viden og de anbefalinger, som gives fra oplandsrådet til vandplanlægningen.
- Oplandsrådet vil medvirke til og arbejde for vidensdeling til omkringværende aktører og interessenter.

Oplandsrådet har nedsat arbejdsgrupper omkring vandløb med fokus på vandløbsvedligeholdelse, vandløbsrestaurering og dyrkningsfrie randzoner samt en arbejdsgruppe om næringsstofreduktion til Norsminde Fjord gennem nye og eksisterende virkemidler. Oplandsrådet har ikke økonomiske midler til selv at finansiere udvikling af nye virkemidler, men der er flere igangværende udviklings- og forskningsprojekter, som omtales nærmere i dette høringssvar. Resultaterne formidles løbende til deltagerne i oplandsrådet, som også kan spille ind med forslag til nye projekter og faglige tilgange til eksisterende virkemidler.

Ifølge oplandsrådets kommissorium kan følgende parter deltage i oplandsrådet:

- Alle landmænd med jord i oplandet til Norsminde Fjord og medlem af en landboorganisation.
- Repræsentanter for organisationer med interesser i vand og natur i oplandet til Norsminde Fjord.
- Repræsentanter for Odder og Aarhus Kommuner.
- Repræsentanter for Miljøministeriet/Naturstyrelsen.

Alle parter er repræsenteret men det bemærkes, at flere grønne organisationer som f.eks. Danmarks Sportsfiskerforbund ikke er repræsenteret, hvilket giver mindre tyngde for de "grønne" synspunkter i oplandsrådet.

Oplandsrådet har på opfordring fremlagt visioner og ideer på et møde i Naturstyrelsen d. 25. januar 2013 med henblik på at sikre større lokal forankring af udarbejdelsen af 2. generations vandplaner.

I det følgende giver oplandets repræsentanter for henholdsvis landbrugserhvervet, Danmarks Naturfredningsforening og Odder Kommune eksempler på erfaringer og perspektiver fra oplandsrådets arbejde:

Set fra landbrugets side

Oplandsrådet har i forbindelse med ønskede tiltag været i dialog med flere landmænd - alle har været positive og har bidraget med lokal viden. Konkret har oplandsrådet været involveret i 2 minivådområder og medvirket til ændret adfærd på dyrkede skråninger ned til åbne vandløb.

Det er af stor betydning for opbakningen til disse tiltag, at der er en god relation til den enkelte landmand og væsentligt at have fokus på, hvad oplandsrådet kan bidrage med. Mange års reguleringer og kontrol har påvirket landmænd til at fokusere mere på, hvorvidt bræmmerne mangler ½ m eller om efterafgrøderne er sået til tiden end det egentlige vandmiljø! Det er derfor væsentligt at få flere virkemidler i spil – at give landmanden viden og vished for effekten af tiltagene på vandmiljøet, og give ham indsigt i, hvordan han med disse tiltag får mulighed for en optimering af vandmiljøet og driften. På sigt kan det at "avle" rent vand til vandmiljøet måske udvikle sig til en driftsfunktion i landbruget, som effektivitetsmæssigt kan måle sig med kvæg- og svineproduktion.

For at nærme sig dette kræves flere virkemidler og mere viden og større frihed til valg omkring det enkelte virkemiddel, således at disse kan udvikles og tilpasses driftsform og afvandsforhold. Lokalt vil det være væsentligt at optimere viden om virkemidler hos landmanden, miljømedarbejderen og de grønne organisationer på en sådan måde, at der opnås en synergieffekt til gavn for både den enkelte ejendom og vandmiljøet.

Set fra Danmarks Naturfredningsforenings lokalkomite's side

Oplandsrådet har bidraget til en øget forståelse af landbrugets holdninger, faglige problemstillinger i det åbne land og nødvendigheden af at finde løsninger, som tager hensyn til de lokale forhold og landbrugets produktionsvilkår. Der viser sig at være mange "lavt hængende frugter", hvor landbruget selv peger på løsninger og nye virkemidler, som kan have en betydelig miljøeffekt og få gener for landbruget. Gode eksempler er minivådområder, styret dræn, udtagning af lavtliggende arealer i ådale, ændret jordbearbejdning m.m. Virkemidler som afprøves i Norsminde Fjords opland. De nye virkemidler bør naturligvis være effektvurderede inden de tages i brug på nationalt plan, men de rummer et stort potentiale for forbedret udnyttelse af næringsstoffer på markerne og reduceret tab af næringsstoffer til vandmiljøet. Landbruget kan komme til at spille en stor rolle som "vandforvalter" i det åbne land, hvor både miljøhensyn, øget biodiversitet og klimatilpasning er fokuspunkter. Det kan ske gennem en ændring af EU's støtteordninger til landbruget og muligheden for øget landbrugsproduktion på de "miljørobuste" højlandsjorde.

Der er i vandplanerne beregnet en reduktion af kvælstoftilførslen til Norsminde Fjord med henblik på at opnå god økologisk tilstand i fjorden. DN's lokalkomite ønsker at den nødvendige indsats gennemføres i 2. planperiode men det bør undersøges nærmere, om den store reduktion i fosfortilførslen til Norsminde Fjord og andre fjorde gennem de seneste årtier kan medregnes som en del af indsatsprogrammet. Målsætningerne for de målsatte marine områder og søerne og hovedparten af vandløbene bør fastholdes. I vandløb med potentiale for høj naturkvalitet bør målsætningen skærpes til høj økologisk tilstand, hvis det kan gøres på en omkostningseffektiv måde. Til gengæld bør mange af de små ubetydelige vandløb, som er målsat god økologisk tilstand og omfattet af indsatsprogrammer, have lempet målsætning eller helt tages ud af vandplanerne, da vi i oplandsrådet er enige om, at omkostningerne for samfundet og generne for landbruget ofte ikke står mål med naturgevinsten. Det samlede indsatsprogram bør på deloplandsniveau kunne sammenstykes af en valgfri buket af omkostningseffektive virkemidler fra et opdateret virkemiddelkatalog fremfor generelle virkemidler og statsstyrede indsatsprogrammer. Staten bør begrænse sin planlægning til at definere målsætninger for vandområderne og indsatsbehov (f.eks. reduktionsbehov for tilførslen af kvælstof og fosfor til et vandområde), mens kommune og oplandsråd sammensætter et buket af virkemidler, som er lokalt tilpassede i dialog med landbruget, forsyningsselskaber og evt. industri. Det vil give mest miljø for pengene og størst forståelse hos alle interessenter for indsatsen. Indsatsprogrammet gennemføres som udgangspunkt ved frivillighed som f.eks. vådområdeprojekterne, men det er vigtigt at

myndighederne har en mulighed for under alle omstændigheder at kunne gennemføre den nødvendige indsats.

Set fra Odder Kommunes side

Der er overordnet tre primære grunde til at forvaltningen i Odder Kommune har deltaget i Oplandsråd for Norsminde Fjord opland:

1) Dialog forum

Oplandsrådet fungerer som et dialogforum på tværs af interesser og faglige hensyn

- I dette dialogforum udgør kommunes kendskab til lokale fysiske forhold og indsigt i de forskellige juridiske og myndighedsaspekter et væsentligt bidrag til den nuancerede dialog.
- I forbindelse med dialogen på tværs af interesser og faglige hensyn, får også kommunen et væsentligt input af viden og indsigt fra de andre parter.

2) Potentiel bedre udnyttelse af miljøindsats

Det er forvaltningens overbevisning, at det indsatsprogram der fremgår af 1. generations vandplaner ikke er den mest optimale løsning på de definerede miljømål, hverken samfundsøkonomisk eller naturmæssigt. Det er således forvaltningens vurdering, at der ved inddragelse af den lokale viden der findes i et opland ligger et potentiale for mere "smarte" løsninger.

3) Ejerskab for indsatsprogram

Det er også forvaltningens overbevisning at et indsatsprogram, der er hængt op på en proces med lokal inddragelse og bidrag også giver et lokalt ejerskab og dermed forståelse for indsatsprogrammet, når det skal gennemføres.

Erfaringer med virkemidler i Norsminde Fjords opland

Nuværende virkemidler

Randzoner

Randzonenloven blev i folketinget vedtaget med henblik på at etablere 50.000 ha randzoner. Siden vedtagelsen er effekten af randzoner nedskrevet af Aarhus Universitet. Randzoner skal virke mod overfladisk afstrømning af fosfor fra markerne, reduceret udvaskning af kvælstof ved udtagning af omdrift samt reduktion i afdrift af sprøjtmidler til vandløbene. I den nuværende ordning vil mange vandløb og mindre grøfter få randzoner, hvor effekten overfor fosfor vil være lille. Hvis randzoner udlægges på flade marker, hvor der ikke sker overfladisk transport og på arealer, vil en stor del af transporten af næringsstoffer fra mark til vandmiljø foregå via dræn, der passerer under randzonen. En mere omkostningseffektiv fjernelse af næringsstoffer via randzoner er omtalt i afsnit under nye virkemidler.

Det bemærkes, at generel udtagning af 10 m randzoner er nemt at administrere, vel at mærke hvis randzonenloven mere klart definerede, hvilke vandløb der er omfattet af loven.

Efterafgrøder

Efterafgrøder er et veldokumenteret virkemiddel i forhold til at reducere kvælstofudvaskningen i vinterhalvåret. Det er imidlertid et virkemiddel som i de nuværende vandplaner ønskes implementeret i et omfang og på en ikke omkostningseffektiv måde. Brugen og effekten af efterafgrøder bør tilpasses den enkelte bedrift. Hvorvidt der er tale om svin, kvæg eller planteavlsproducent har stor betydning for

efterafgrødens virkning og omkostning. Endvidere bør placering af efterafgrøder ske ud fra viden om kvælstoffets transportveje fra mark til fjord. Efterafgrøder er et virkemiddel, som vil ramme nogle landmænd hårdt, og virkemidlet bør derfor sammentænkes med andre virkemidler som et supplement til den samlede løsning i et opland og ikke som et generelt virkemiddel.

Vådområder

Traditionelle vådområder har i mange år været en del af vandplanlægningen i Danmark, og det vil fortsat være et omkostningseffektivt virkemiddel, som også i fremtiden bør anvendes. Der bør dog tages hensyn til sårbare naturtyper som rigkær langs vandløbene og vandringen af laksefisk i vandløbssystemet.

Den nuværende vådområdeindsats, hvor der i forhold til realisering, udelukkende fokuseres på krav til kvælstoffjernelse, er uhensigtsmæssig. For det første er beregninger af kvælstoffjernelse meget usikker, og andre miljømæssige fordele som reduceret udledning af klimagasser, øget biodiversitet og fosforfjernelse medregnes ikke. Desuden medfører kravet om risikokortlægning af fosfortab fra projektområderne, at mange projekter ikke kan realiseres, selvom en eventuel frigivelse af fosfor fra vådområdet er minimal i forhold til den samlede tilførsel til nedstrøms kystvande og desuden er en forbigående bivirkning.

Vandløbsindsatsen

Det indsatsprogram der vedrører vandløb indeholder en række forskellige indsatser: Åbning af rørlagte vandløb, fjernelse af spærringer, restaurering ved udlægning af grus samt ændret vedligeholdelse. Disse indsatser er alle velkendte metoder til at forbedre tilstanden i vandløb, om det gælder at skabe fri passage eller om det gælder at forbedre biotoperne i vandløbene.

Indsatsprogrammet er desværre defineret og bundet i en detaljeringsgrad, der ikke står mål med vidensniveauet om vandløbenes tilstand og muligheder. Det betyder, at der er mange vandløbsstrækninger hvor der er defineret en indsats som lokalt ikke vil have en forbedrende effekt. Eksempelvis *udlægning af grus* på strækninger med blødbund og uden fald og *ændret vedligeholdelse* på strækninger hvor der i dag ikke foretages vandløbsvedligeholdelse.

Det vil sige at en lang række tvivlsomme vandløb søges at bringes op til en faunaklasse 5, velvidende at dette næste er umuligt at eller vil medføre store omkostninger mens vandløb, der allerede opfylder faunaklasse 5, men som forholdsvis nemt kunne bringes op til den højeste faunaklasse 7 negligeres.

Nye virkemidler

Danske gødningsregler betyder i dag at danske landmænd kvælstofgøder ca. 15 % under økonomisk optimum uden kompensation fra staten. Det er en ikke uvæsentlig udfordring i forhold til dansk konkurrenceevne, idet denne regel alene gælder i Danmark og det betyder at yderligere kvælstofreduktioner bør findes via nye metoder, hvis danske landmænd fortsat skal beholde konkurrenceevnen.

Ved at fokusere på at fjerne kvælstof under transporten fra mark til vandmiljø ændres paradigmet for kvælstofregulering i Danmark. Det kan gøres på flere måder. Dels som det kendes i vådområder, men også ved at målrette virkemidlerne mod dræn, hvor en stor del af tabet sker, og hvorved det også er muligt at reducere fosfortabet. Desuden bør der fokuseres på reduktionen af kvælstof i grundvand, hvor en meget stor del af det tabte kvælstof fjernes i naturlige omsætningsprocesser.

Virkemidler i Norsminde Fjord

Miljøtilstanden i Norsminde Fjord er i høj grad betinget af at vandudskiftningen til Kattegat er begrænset via slusen ved Norsminde. Slusen bestemmer vandudskiftningen og saltholdigheden. Begge har indflydelse på

miljøtilstanden i fjorden. Fjorden har hidtil alene været styret som en afvandingsssluse der skulle sikre stabile vandstande i de omkringliggende flade arealer. Dette begrænser vandudskifningen og påvirker saltholdigheden. Det bør undersøges nærmere, om det er muligt at styre slusen her og i andre slusefjorde mere hensigtsmæssigt i forhold til at optimere miljøtilstanden.

Norsminde Fjord har i tidligere år været hårdt belastet af fosfor fra spildevand. På trods af en betydelig reduktion hænger fjorden så at sige stadig fast i en negativ spiral som bl.a. skyldes næringsstoffer fra sedimentet, som hvert år bringes med i kredsløbet. Det bør undersøges om denne negative spiral ville kunne brydes ved aktive tiltag i fjorden som f.eks. udsåning af vandplanter som havgræsser og vandaks. Desuden bør effekten af den reducerede tilførsel af fosfor vurderes, så fosforindsatsen overfor spildevand i oplandet eventuelt kan indregnes som en del af indsatsprogrammet.

Minivådområder

4 minivådområder er anlagt i oplandet til Norsminde Fjord siden 2011, og yderligere 2 er under anlæggelse. Minivådområder er en konstruktion på typisk ½-1 ha vådområde, som etableres i forbindelse med et eller flere dræn. Minivådområder fjerner både kvælstof og fosfor og de foreløbige beregninger viser at de er meget omkostningseffektive. Dette især fordi de hidtil er anlagt uden kompensation til landmænd, men som alene har fået deres anlægsudgifter dækket. Minivådområderne er typisk anlagt på marginaljord, men ikke i ådale, hvor de kan konflikte med beskyttet natur. Flere projekter, som omhandler minivådområder og anlæg af disse, er tilknyttet oplandet til Norsminde Fjord (IDRÆN, www.SupremeTech.dk, Minivådområder via Landdistriktsmidler, Orbicon/AGWAPLAN www.minivådområder.dk)

Kontrolleret dræn

Utallige udenlandske undersøgelser har vist, at styring af vandstanden i drænet jord kan mindske kvælstoftabet fra drænedede arealer og i visse tilfælde også hæve udbyttet. På to lokaliteter i oplandet Norsminde Fjord undersøges effekten af styret dræning på arealer hvor der dyrkes vinterhvede. Resultaterne af disse undersøgelser vil foreligge inden for 1-2 år.

http://www.vfl.dk/Projekter/kontrolleret_draening/kontrolleret_draening.htm

Intelligente randzoner

Den nuværende generelle udlægning af randzoner er muligvis ikke omkostningseffektiv, fordi der udlægges randzoner på flade arealer uden overfladisk transport og på arealer hvor næringsstoffetabets passerer under randzonen via dræn. Randzonerne har dog også den effekt, at tabet af næringsstoffer reduceres ved ophør af omdrift med gødsning på de udlagte arealer. Mere intelligent udlægning af randzoner fordrer, at randzoner udlægges med en nødvendig bredde på arealer, hvor der helt specifikt er risiko for overfladisk afstrømning fra mark. Endvidere fordrer det, at man udlægger randzoner på arealer med dræn efter et princip om at overskære dræn i randzonen ved etablering af parallel grøft. Dette er nærmere beskrevet her: https://www.landbrugsinfo.dk/Miljoe/miljoetiltag/Sider/pl_virkemiddel_Intelligenterandzoner.aspx. Der er tale om et demonstrationsanlæg etableret i oplandet til Norsminde Fjord.

Sårbare/robuste arealer i forhold til kvælstof og fjorden

Der bør i fremtiden i langt højere grad fokuseres på at foretage en N-indsats, hvor virkningen er størst. Det fordrer, at arealer mere målrettet udpeges i forhold til deres tab – ikke bare ud af rodzonen, men i forhold til tab til vandløb og fjord. I grundvandet omsættes meget af den udvaskede kvælstof, og i nogle områder er fjernelsen så stor, at en indsats på marken kun vil have lille virkning. Virkemidler på marken som nedsat N-norm og efterafgrøder bør så vidt det er muligt erstattes af virkemidler, som fjerner næringsstoffer i kanten af marken. Men på arealer, hvor der ikke kan ske fjernelse i drænsystem eller i grundvand kan virkemidler på

marken blive nødvendige for at nå det samlede reduktionsmål. Og i sådanne tilfælde bør det ske på arealer udpegede som sårbare. I Nica (www.nitrat.dk) projektet arbejdes der på at udpege og vurdere sårbare og robuste arealer.

Høringssvar og anbefalinger

Udarbejdelsen af 1. generations vandplaner har udover de store forsinkelser i planprocessen været præget af lukkethed og manglende inddragelse af lokale myndigheder, erhverv og grønne organisationer i forbindelse med Naturstyrelsens udarbejdelse af de 23 vandplaner. Oplandsrådet for Norsminde Fjord har været kritisk overfor den hidtidige praksis, som efter vores mening også strider mod Vandrammedirektivets bestemmelser og Aarhus-konventionen om aktiv inddragelse af interessenter i planprocessen.

Udmøntningen af miljøministerens 4. vandvej om en styrkelse af lokalinddragelse i vandplanlægningen for at sikre større lokal forankring, viden og medejerskab til vandplanlægningen ser overordnet ud til at blive realiseret med "Lov om vandplanlægning". Det hilser vi velkomment, men vi vil også påpege nogle mangler eller uhensigtsmæssigheder i lovforslaget og den forventede realisering af det som beskrevet i "Bemærkninger til lovforslaget"

I det følgende gives oplandsrådets kommentarer og anbefalinger:

Det er en god ide at etablere 1-3 vandråd pr. hovedvandopland, men der vil stadig være tale om så store geografiske enheder, at der er behov for arbejdsgrupper i mindre geografisk skala for at sikre den lokale involvering og viden i udarbejdelsen af indsatsprogrammer. Det er vigtigt, at den enkelte landmand og repræsentant for de grønne organisationer kan bidrage positivt med sin deltagelse, som det er tilfældet i Oplandsrådet for Norsminde Fjord. Herved er der mulighed for at finde helt lokale løsninger, som er funderet i lokale initiativer og lokal viden. Landbruget og de grønne organisationer er i vid udstrækning organiseret på kommuneniveau, og det er nærliggende at anvende et etableret forum som "Grønt Råd" som samlende enhed på kommuneniveau. De mindre arbejdsgrupper sender sine anbefalinger til Grønt Råd, der videresender disse til vandrådet. Ved den senere realisering af indsatsprogrammerne inddrages lodsejerne igen via forundersøgelser som f.eks. i vådområdeprojekterne.

Oplandsrådet for Norsminde Fjord anbefaler følgende:

- At der er repræsentanter for hver kommune og hvert Grønt Råd og arbejdsgrupper i vandrådene
- At der er en repræsentant for Naturstyrelsen i hvert vandråd med henblik på at bringe viden fra styrelse ud lokalt og bringe nye ideer ind i den samlede pulje af forvaltningstiltag
- At der afsættes økonomiske ressourcer til vandrådets arbejde og funktioner, da især de grønne organisationers bidrag ikke alene kan bestå af frivilligt arbejde og egne ressourcer. Desuden får vandrådene brug for finansiering til faglige udredninger som beslutningsgrundlag.
- At staten definerer miljømål og indsatsprogrammer på baggrund af indspil fra vandrådene, men idefasen bør ikke afskaffes, da den netop kan anvendes til at lægge nye rammer for planlægningen og styrke den demokratiske proces omkring tilblivelsen af nye vandområdeplaner og bekendtgørelser. Fastlæggelsen af miljømålene er en statslig opgave, men vandrådene bør dog kunne komme med bemærkninger og ændringsforslag til målsætninger for de konkrete vandområder, så den lokale viden kan indgå i kommende bekendtgørelser.

- Oplandsrådet er imod, at kommuner og vandråd kun skal planlægge den lokale indsats for vandløb og ikke andre indsatser som f.eks. næringsstofflørsel til søer og fjorde. Hvorfor denne begrænsning? Det er hensigtsmæssigt, at staten beregner indsatsbehovet for reduktion af kvælstof og fosfor til søer og fjorde, men de Grønne Råd og vandrådene bør generelt have indflydelse på valget af virkemidler for alle nødvendige indsatser.
- Selvom kommunerne har formandsskabet for vandrådene skal det være muligt at få mindretalsudtalelser med i den samlede indstilling om målsætninger og indsatsprogram til Naturstyrelsen.
- Virkemiddelkataloget bør revideres til 2. generations vandplaner og nye dokumenterede og omkostningseffektive virkemidler som minivådområder inddrages. Desuden skal der arbejdes videre med nye virkemidler, som gradvist indarbejdes i virkemiddelkataloget. Vandrådene skal frit kunne sammensætte et indsatsprogram ud fra et nyt virkemiddelkatalog.
- Det bør erkendes, at denne form for vandforvaltning tager tid - op til flere år for at få igangsat innovative processer og involvering blandt primære aktører. Belønningen vil være langt større konsensus om planerne og langt mere lokalt tilpassede planer som er optimeret økonomisk.
- Oplandsrådet ønsker, at et delopland (Stampmøllebækken) indenfor oplandet til Norsminde Fjord i en årrække fritages for de generelle bestemmelser om 10 dyrkningsfrie randzoner og anvendelse af eftergrøder. Formålet er at vise, at indsatsprogrammet for sikring af målopfyldelse i både vandløb og Norsminde Fjord kan nås med andre virkemidler, der både er omkostningseffektive og acceptable for landbruget.

Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

Sendt pr mail til: nst@nst.dk

11. oktober 2013

Høringssvar vedr. lov om vandplanlægning. J. nr. NST-4200-00023

Friluftsrådet takker for muligheden for at afgive bemærkninger til forslaget til lov om vandplanlægning, som Miljøministeriet sendte i høring den 13. september 2013. Friluftsrådet vil indledningsvis gerne kvittere for Miljøministerens vilje til at nytænke arbejdesrammerne for vandindsatsen. Overordnet set er der mange gode elementer i lovforslaget, som vil betyde, at processen med udarbejdelse af næste generation vandplaner, vil blive mindre bureaukratisk.

Vandråd

Som interesseorganisation med store interesser i det åbne land, er Friluftsrådets tilfreds med, at ministeren har taget tankerne om inddragelse alvorligt og prioriterer det folkelige engagement. Derfor er perspektiverne for inddragelse via vandråd umiddelbart fornuftige. Men Friluftsrådet bliver, på vegne af vores medlemsorganisationer og lokale frivillige, samtidig noget bekymret over udsigten til dette arbejde. Man skal fra ministeriets side være klar over, at det vil være en stor udfordring for mange organisationer at løfte opgaven. I de grønne og rekreative organisationer er der ikke allokert store ressourcer til dette arbejde. Det vil formentlig blive svært at få de frivillige til at indgå i dette arbejde, hvis arbejdet præges af kompliceret faglig teknisk viden, samt (lands-)politiske diskussioner. Samtidig forudses det, at disse frivillige (grønne) organisationsrepræsentanter skal spille op mod professionelle fagfolk og politikere sat ind i Vandrådene af andre organisationer eksempelvis store erhvervsorganisationer.

Friluftsrådet og andre rekreative/grønne rekreative organisationer har hidtil ikke været dybt involveret i det faglige arbejde med vandplanerne, og slet ikke blandt lokale, frivillige folk. Derfor vækker udsigten til deltagelse i op til 23 vandråd en vis bekymring i organisationerne. Det vil derfor være af afgørende betydning, hvordan rammerne for vandrådene meldes ud. Ifølge bemærkninger til lovforslaget kan ministeren fastsætte nærmere regler om vandrådernes etablering, arbejde og samarbejde med kommunalbestyrelserne inden for hovedvandoplandet. Friluftsrådet noterer sig, at det foreslås, at kommunerne under eventuel inddragelse af lokale vandråd skal udarbejde forslag til hele eller dele af indsatsprogrammer, og at dette i den førstkommande planperiode foreslås afgrænset til vandløbsforanstaltninger. En sådan afgrænsning af arbejdsopgaver er vigtig for at sikre nogle overskuelige arbejdsvilkår for vandrådene.

Friluftsrådet vil opfordre ministeren til, i forbindelse med lovens ikrafttræden, at fastsætte regler for vandrådernes etablering og arbejde. Således bør ministeriet fremlægge et kommissorium eller lignende for vandrådene. Hermed er det ikke ønsket, at ministeriet sætter stramme rammer for arbejdet i rådene, men snarere nogle standarder for den rolle som rådene kan og skal spille i den politiske proces omkring vandplanlægningen.

Samtidig foreslås det, at miljøministeriet bistår med introduktion og kurser til de folk, der bliver medlemmer af vandrådene, dels for at sikre at personerne bliver rustet til at overskue det meget vanskelige og tekniske sagsområde, dels for at sikre at vandrådernes medlemmer får en forståelse af hvad deres rolle i vandrådet er. Denne opgave bør ikke uddelegeres til kommunerne, da det formentlig vil medføre meget forskelligartet introduktion til arbejdet.

Det er afgørende for vandrådernes succes, at rådene bliver udstyret med et klart mandat og en vis kompetence. Et klart kommissorium og et uddannelsesforløb vil bidrage til at opfylde dette ønske.

I følge lovforslaget tildeles ministeren mandat til ikke at følge de kommunale forslag til indsatsprogrammer. I den sammenhæng er det afgørende, at ministeren optræder afbalanceret, hvis det folkelige engagement skal blive en succes. Således opfordres ministeren kraftigt til at medtage overvejelserne fra kommunerne og vandråd. Friluftsrådet forudser, at der kan opstå stor frustration, hvis der er lagt et stort arbejde i at finde brugbare lokale løsninger, som efterfølgende bliver underkendt af ministeren. Samtidig skal Friluftsrådet dog udtrykke forståelse for, at ministeren kan blive nødt til at underkende lokale forslag til indsatser, som ikke lever op til de forpligtelser som Danmark har på vandområdet. I disse situationer skal ministeren selvfølgelig ikke følge de kommunale forslag til indsatsprogrammer.

Friluftsrådet vil opfordre ministeren til tidligt i forløbet, at indkalde relevante landsdækkende organisationer til en snak om forventningerne til arbejdet i disse lokale vandråd. Det vil være fornuftigt, at starte arbejdet med at tage en snak med organisationerne på central hold, så det kan bæres videre i det lokale arbejde i de respektive organisationer.

Klageretten

Friluftsrådet er enige i ambitionen om, at gøre processen omkring gennemførelsen af anden generation vandplaner mere ubureaukratisk end den nuværende. Men at fratage organisationer og andre interessegrupper muligheden for at klage over tilblivelsesprocessen bekymrer Friluftsrådet. Af lovforslagets § 9 fremgår det, at området fremover skal reguleres via bekendtgørelser, frem for som i dag ved afgørelser, hvorved det vil blive op til enhver tid siddende minister, at vurdere en lang række afgørende forhold vedrørende vandmiljø indsatsen. Da der også på andre områder lægges op til indskrænkning af civilsamfundets mulighed for involvering på natur og miljøområdet, jævnført forslaget om offentlighedens adgang til miljøoplysninger, som for nyligt var i høring, ser Friluftsrådet en bekymrende tendens, som ikke underbygger ministerens intention om åbenhed og inddragelse.

Friluftsliv og rekreative interesser – mindre strenge miljømål.

Friluftsrådet bemærker, at det i lovforslagets § 11 nævnes, at menneskelige aktiviteter kan medføre, at miljøministeren kan fastsætte mindre strenge miljømål. Friluftsrådet er tilfreds med, at der eksplicit i bemærkningerne til paragraffen nævnes, at rekreative interesser kan udgøre denne type aktiviteter. Det er kendt, at der nogle steder er så store rekreative interesser på spil, at det ikke altid kan underbygge en optimal miljøindsats. Friluftsrådet ønsker at understrege, at der skal være rum til den type individuelle vurderinger mellem indsatsen for vandmiljøet og rekreative interesser. Samtidig skal det påpeges, at Rådet altid tager hensyn til natur og miljø meget seriøst, og ønsker, at der, i det omfang det er muligt, udarbejdes løsninger der tager stort hensyn til både natur, miljø og rekreative interesser. Dette hensyn varetages i lovforslaget via bemærkningen til loven om, at de rekreative interesser kun har forrang, hvis der ikke er andre løsninger.

Med venlig hilsen

Christina Kaaber-Bühler
Politisk konsulent
Friluftsrådet

Holst, Nynne-Maria Viborg

Fra: Britt Rasmussen [bra@danskbyggeri.dk]
Sendt: 10. oktober 2013 10:47
Til: NST - Naturstyrelsens hovedpostkasse
Emne: NST-4200-00024 - Annoncering af offentlig høring af udkast til forslag til lov om ændring i en række love som følge af lov om vandplanlægning
Vedhæftede filer: lovforslag konsekvensændringer.pdf; Høringsbrev konsekvensændringslov.pdf; Høringsliste konsekvensændringslov.pdf

J.nr. NST-4200-00024

Dansk Byggeri takker for høringmuligheden, men har ingen kommentarer til denne høring

Venlig hilsen
Britt Rasmussen
Sekretær
Tlf. direkte: 72 16 02 34 · Fax: 72 16 00 10

Vi samler byggeri, anlæg og industri

Nørre Voldgade 106 · Postboks 2125 · 1358 København K
www.danskbyggeri.dk · [Abonner på nyheder](#)

Fra: Balslev, Ida Agnete [mailto:idaba@nst.dk]
Sendt: 7. oktober 2013 13:32
Til: åå Alle Kommuner; åå Alle Ministerier; åå Alle Regioner; letbyrder@est.dk; åå KL; samfund@advokatsamfundet.dk; info@baeredygtigtlandbrug.dk; Danmarks Fiskeriforening Hovedpostkasse; post@jaegerne.dk; Danmarks Naturfredningsforening; Danmarks Sportsfiskerforbund; Dansk Akvakultur; infoDB; db@byplanlab.dk; hoeringssaher@danskerhverv.dk; Dansk Fritidsfiskerforbund; Landsforeningen Dansk Fåreavl; danskgartneri@danskgartneri.dk; Dansk Industri - organisation for er-hvervslivet; info@christmastree.dk; info@dlbr.dk; Dansk Miljøteknologi; dof@dof.dk; dpf@pattedyrforening.dk; mail@kopenhagenfur.com; info@plantevaern.dk; Dansk Skovforening; mail@danskeadvokater.dk; Simon Stig-Gylling; Danske Svineproducenter; dv@danskevandloeb.dk; ddl@ddl.org; info@ecocouncil.dk; dce@au.dk; db@dyrenesbeskyttelse.dk; post@fabnet.dk; fgc@geo.dk; ENVINA; fri@frinet.dk; Foreningen af Vandværker i Danmark; åå Friluftsrådet; sekretariat.fl@youseppst.dk; GEUS; info@hededanmark.dk; åå Det Danske Hedeselskab; pn@icp.dk; Ingeniørforeningen i Danmark; Kommunalteknisk Chefforening; hoering@if.dk; Landdistrikternes Fællesråd; sejet@landsbyraad.dk; Landsforeningen af danske Mælkepro-ducerer; info@praktiskoeologi.dk; dce@au.dk; sekretariat@parcelhus.dk; info@skovdyrkerne.dk; Skov og Landskab; sbi@sbi.aau.dk; sek@stf.dk; Verdensnaturfonden; vfl@vfl.dk; Økologisk Landsforening; NMKN - Natur- og Miljøklagenævnets hovedpostkasse; hofor@hofor.dk; vfl@vfl.dk; h? ringssager@danskerhverv.dk; letbyrder@erst.dk
Emne: Annoncering af offentlig høring af udkast til forslag til lov om ændring i en række love som følge af lov om vandplanlægning

Kære alle

Se venligst bort fra den vedhæftede fil "Udkast til forslag til lov om vandplanlægning" i den nedenstående mail. Det er det udkast, I fik sendt i høring den 13. september. Jeg genfremsender mailen med de korrekte bilag.

14-10-2013

Dansk Industri

11. oktober 2013

MOLO

Deres sagsnr.: NST-4200-00023

Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

DI's bidrag ved offentlig høring af forslag til lov om vandplanlægning; NST-42000-00023.

DI har modtaget ovennævnte lovforslag i høring og sender her sit bidrag.

DI finder det interessant, at det nu foreslås, at miljøministeren udsteder centralt fastsatte miljømål og indsatsplaner i vandplanlægningen gennem bekendtgørelser. At ministeren arbejder efter en direktivnær model er positivt. DI kan tilslutte sig denne metode, så længe det skaber effektivitet og gennemsigtighed gennem ensartede retningslinier, og der tages behørigt hensyn til eksisterende aktiviteter, herunder vandindvinding og vandudledning, i både offentligt og privat eje, såvel som disses rimelige forventninger om udvidelser af aktiviteten under rimelige vilkår. Disse hensyn skal vises både ved udpegning af mål og indsatsplaner samt ved administration af undtagelser.

DI noterer sig, at det beskrives at ministeren skal udføre økonomiske analyser af virkningerne af foreslåede bekendtgørelser, samt lave miljøkonsekvensanalyse efter reglerne om strategisk miljøvurdering. DI har en forventning om, at de økonomiske analyser vil være mere omfangsrige, end den erhvervsøkonomiske analyse, der er fremlagt som en del af dette lovforslag.

Med den valgte løsning med miljømålsfastsættelse og indsatsplaner gennem bekendtgørelser, vil der ske en meget direkte og nærmest individuel regulering af den enkelte ejendom og virksomheds vilkår på ejendomsniveau. Med denne løsning på regulering af arealanvendelse gennem arealspecifikke bekendtgørelser og ønsket om folkelig inddragelse, bl.a. formuleret som miljøministerens 4.vandvej, vil der påhvile miljøministeren en meget stor forpligtigelse for aktivt at inddrage alle de interessenter, som normalt ved en detaljeret regulering vil være opfattet som en part, idet den fremtidige mulighed for deres ejendom reguleres. Det er meget vigtigt, at der lægges kræfter i fra miljøministerens side at fremme denne proces, og at høringen af forslag til bekendtgørelserne ikke bare sker ved, at de sendes til organisationernes

hovedpostkasser. DI forventer, at alle virksomheder med tilladelser til udledning til recipient eller vandindvindingstilladelser identificeres og inddrages aktivt. Endvidere forventer DI, at miljøministeren identificere virksomheder, som potentielt kan blive reguleret af miljømålene m.v. på andre parametre, så som vilkår om beskyttelse mod jordforurening eller luftemissioner også identificeres og inddrages i høringsprocessen. En aktiv høringsproces vil fremme gennemsigtighed omkring fremtidig rammevilkår og regulering samt indsigt i og mulighed for at påvirke, hvordan rammevilkår for virksomhederne vil forme sig fremover, hvilket DI ser som et vigtigt element.

Vi er i DI i tvivl om, hvorvidt effektiviseringen og vores forventning til en aktiv og åben inddragelsesproces ved forberedelsen af de nye bekendtgørelser vil opveje tabet af klageadgang - en lang tradition i dansk miljøret - for de afgørelser, som efterfølgende tages på baggrund af bekendtgørelserne om miljømål og indsatsplaner.

DI havde gerne set, at de bekendtgørelser, som udmønter de brede hjemler i loven, havde været sendt i høring sammen med lovforslaget, for at høringsparterne ville kunne foretage en sammenhængende analyse af mål og midler i reguleringen.

Overvågning

Lovforslaget indeholder regler om overvågning af vandmiljøets kvalitet, hvor der gives tilladelse til adgang til privat ejendom uden dommerkendelse. DI mener, at det skal skrives ind i lovteksten, at besøg skal ske med et rimeligt varsel, f.eks. to uger. Dette er rimeligt, da der ikke er tale om pludseligt opståede skadesituationer, som i stedet håndteres gennem miljøskadelovgivningens adkomstregler, som hjemler hurtig adgang.

Vandråd

Der foreslås en mulighed for nedsættelse af lokal vandråd. Dette er i princippet kun "en halv løsning" for vandområdet. Med vandplanlægningsloven foretages primært den miljømæssige forvaltning af vandressourcen, men med vandsektorloven med tilknyttede regler foretages langt det meste af den kommercielle udnyttelse af vandressourcen, bl.a. gennem almene forsyninger. Efter det regelsæt kan der også vælges forbrugerrepræsentanter. Miljøministeren bør i forbindelse med dette lovforslag og evalueringen af vandsektorloven foreslå en bedre konstellation af lokale interesser, som samordner disse interesser. Det vil hæve sandsynligheden for lokal deltagelse i en koordineret proces, som aktivt inddrager borgere og virksomheder.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Lovforslaget indeholder en fremlæggelse af de erhvervsøkonomiske konsekvenser af forslaget. Det er en noget snæver betragtning over rækkevidden af lovens hjemmelsvirkning, som forelægges, og som gør den fremlagte analyse relativt rudimentær. Loven vil give hjemmel til de bekendtgørelser, som efterfølgende udmønter reguleringen, som vil have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Der turde være et talmateriale at henvise til for ministeriet for at illustrere tilnærmelsesvis den fulde omkostning ved lovforslaget. Det ville have givet et bedre billede også at fremlægge sådanne tal, når ministeriet på den anden side også nævner at fremlægge oplysninger om den snævre vinkel på lovforslagets rækkevidde. DI skal opfordre miljøministeriet til at opdatere lovforslaget på dette punkt før forelæggelsen for Folketinget.

DI takker for lejligheden til at kommentere dette lovforslag, og stiller sig gerne til rådighed for uddybning af de afgivne kommentarer eller andre emner i sagen.

Med venlig hilsen

Morten Løber
chefkonsulent

nst@nst.dk

j. nr. NST-4200-00023.

Skanderborg, den 10. oktober 2013

Høring af udkast til bekendtgørelse om udpegning og administration mv. af drikkevandsressourcer og udkast til vejledning om indsatsplaner

DANVA takker for modtagelsen af høringsmaterialet og har følgende generelle bemærkninger.

Indledende betragtninger

Forslaget rummer en række vidtgående ændringer i forhold til første planperiode, idet flere elementer i den hidtidige planlægningsproces bortfalder. Således bortfalder idéfasen, den tekniske forhøring og den kommunale vandhandleplan. Ligeledes bliver det heller ikke muligt at klage til Miljø- og Naturklagenævnet over planernes tilvejebringelse, hvilket betyder, at der ikke kan klages over politisk fastsatte mål, indsatser og det faglige grundlag. Fremover bliver vandplanerne ikke bindende, dvs., at de kun skal bruges til at formidle et samlet overblik over regeringens ambitioner på vandområdet. Disse hovedelementer ser efter vores opfattelse ud til at skabe en mere overordnet og gennemskuelig implementering af direktivet, hvilket synes positivt.

DANVAs hovedbudskaber:

1. **Det nye koncept understøtter et overordnet mål om mere helhedsorienteret vandforvaltning hvor myndighedskompetence flyttes til vandoplandsniveau, hvilket er positivt**
2. **Vandselskaberne skal inddrages i udmøntning af indsats**
3. **Vandrammedirektivets krav om beskyttelse af alle grundvandsforekomster er stadig ikke implementeret i DK, dette bør ændres**
4. **Omkostningseffektivitet skal lægge til grund for vandplanlægningen**

Specifikke bemærkninger

Der er dog også visse elementer, der ser ud til at give problemer. Først og fremmest er det **meget utydeligt eller begrænset, hvor forsyningerne bliver inddraget i planlægningsarbejdet** under det nye koncept. Dette skyldes bortfald af idéfase, teknisk forhøring og de kommunale vandhandleplaner, hvor forsyningerne har haft mulighed for at deltage i arbejdet. Det er derfor vanskeligt at se, hvordan viden og vigtige data fra forsyningerne kan blive inddraget i arbejdet.

Det er vores opfattelse, at vand- og spildevandsforsyninger på lokalt og nationalt plan kan bidrage til udvikling af det faglige grundlag for vandområdeplaner herunder bidrage med diverse data. Dette bidrag bør inddrages i planlægningsarbejdet på et så tidligt tidspunkt som muligt – og ikke (generelt) afvente en høringsproces. Et er forsyningernes mulighed for at bidrage med data og viden, men et andet vægtigt argument for tidlig inddragelse er, at virkeliggørelsen af miljømålene i mange situationer fordrer, at forsyningernes kunder finansierer aktiviteter.

Vi har endvidere noteret os, at EU Kommissionen har efterlyst elementer i 1. generationsvandplaner, som DANVA også har efterlyst – og som vi mener, at DANVA/forsyningerne i fremtiden kan sikre synliggøres betids. Eksempelvis er der et dataefterslæb i forhold til grundvand (kvalitative og kvantitative påvirkninger) – ligesom virkemidlernes anvendelse og finansiering bør være synlige i indsatsprogrammerne.

Vandselskaberne skal inddrages i udmøntning af indsats

Oprettelse af vandråd i de 23 hovedvandoplande er et positivt skridt, men udmeldinger fra NST peger på, at vandrådene i førstkommande planperiode udelukkende skal have fokus på vandløbsområdet. Foranstaltninger der retter sig mod grundvand og spildevand synes ikke medtaget og herved udelukkes en mulighed for inddragelse af forsyningerne i udmøntningen af indsatsen.

I forlængelse heraf er det også vores opfattelse at optimering af forsyningernes bidrag til forarbejdet med indsatsprogrammet forudsætter, at kommunalbestyrelserne viderefremidler udkast til regler om miljømål, som kommunerne modtager ifølge § 22, stk. 3.

Vandrammedirektivets krav om beskyttelse af alle grundvandsforekomster stadig ikke implementeret i DK

På grundvandsområdet ser det ud til, at man fortsat ikke implementerer kravene i Vandrammedirektivet. Det foreskriver i artikel 4, at alle grundvandsforekomster skal beskyttes. I den danske implementering af direktivet er udelukkende lagt artikel 7 (drikkevandsforekomster) til grund for indsatsen. Herved tages der ikke hensyn til dels det overfladenære grundvand dels grundvand beliggende uden for OSD. I forhold til drikkevandsindsatsen skal det i øvrigt bemærkes, at der i høringsforslaget til bekendtgørelse om udpegning af drikkevandsforekomster ikke sker udpegning af indvindingsområder uden for OSD, medmindre disse er klassificerede som sårbare indvindingsområder. Dette er også i strid med artikel 7, der foreskriver udpegning af alle forekomster af vand der anvendes til indvinding af drikkevand, og som gennemsnitligt frembringer med end 10 m³ om dagen eller leverer vand til mere end 50 personer.

Omkostningseffektivitet skal lægge til grund for vandplanlægningen

DANVA har noteret sig, at fastlæggelsen af indsatsprogrammerne vil tage udgangspunkt i et skøn over, hvilken kombination af foranstaltninger, der vil være den mest omkostningseffektive, samt at det skal være muligt at fravige indsatsprogrammet, hvis en ny foranstaltning med lige så stor eller større miljøeffekt vurderes som værende mere omkostningseffektiv end den planlagte foranstaltning. Foreningen tilslutter sig, at omkostningseffektivitet på denne måde lægges til grund for vandplanlægningen.

I den forbindelse er det oplagt at inddrage erfaringerne fra første generations vandplaner. Som et konkret eksempel kan nævnes, at flere vandselskaber har tilkendegivet, at de i forbindelse med den igangværende høring af første generations vandplaner vil problematisere retningslinje nr. 8) om spildevand i vandplanernes afsnit "1.4 Retningslinjer". Hvis ikke nr. 8) omformuleres, kan der være risiko for, at vandselskaberne får krav om at etablere bassiner i tilfælde, hvor den miljømæssige gevinst er uforholdsmæssigt lille i forhold til størrelsen på omkostningerne ved etablering af bassinerne, og der således ikke er nogen omkostningseffektivitet men snarere omkostningsineffektivitet. Et sådan tilfælde kunne være, når overfladevandet/regnvandet afledes til havområder.

Med venlig hilsen

Carl-Emil Larsen
DANVA

Claus Vangsgård

NOTAT

Høringssvar til nyt vandplankoncept. Forslag til Lov om vandplanlægning.

I lovforslaget beskrives at formålet er:

”at indføre et nyt koncept for vandplanlægning, der skal sikre en smidigere, enklere og mere effektiv vandplanlægning, hvor der i højere grad tages udgangspunkt i vandrammedirektivets systematik og fremgangsmåde.

Med forslaget får vandplanlægningen en ny form, hvor det tydeliggøres, hvilke elementer, der er juridisk bindende. Miljømål og indsatsprogrammer foreslås således fastlagt i bekendtgørelser udstedt af miljøministeren. Vandområdeplanerne vil fremover have til formål at informere om regeringens ambitioner på vandområdet. Vandområdeplanerne vil ikke i sig selv være bindende.”

Forslaget indebærer også, at kommunerne inden for nærmere fastsatte rammer i anden planperiode skal udarbejde forslag til indsatsprogram for så vidt angår vandløbsindsatsen. Kommunerne og vandråd¹ kan herudover komme med forslag til det statslige indsatsprogram i øvrigt.

KL's sekretariat skal på den baggrund udtale følgende i et teknisk høringssvar, idet der tages forbehold for den politiske behandling af sagen.

Helhedsindtryk

Den danske vandplanproces har haft et langt forløb, som endnu ikke har leveret gyldige vandplaner. I det lys hilser KL forslag til forenklinger velkommen.

¹ KL foreslår navnet Vandplanråd, se høringssvaret side 6

Den 9. oktober 2013

Sags ID: SAG-2013-01379

Dok.ID: 1755626

NPJ@kl.dk

Direkte 3370 3750

Mobil 2327 5931

Weidekampsgade 10

Postboks 3370

2300 København S

www.kl.dk

Side 1/7

KL tilslutter sig, at den danske vandplanlægning i højere grad end hidtil følger vandrammedirektivets systematik og fremgangsmåde og dermed bliver mere enkel og fleksibel.

KL anerkender, at lovforslaget følger op på regeringens aftale med KL "Aftale om kommunernes økonomi 2013". Heraf fremgår, at regeringen og Kommunernes Landsforening (KL) er enige om, at reguleringen af vandindsatsen i den næste planperiode inden for rammerne af vandrammedirektivet skal forenkles og tage afsæt i en mål- og rammestyring af kommunernes indsats.

Da lovforslaget er ganske omfattende, har KL's sekretariat valgt at kommentere forslaget under samme overskrifter, som er brugt i udkast til lovbemærkninger.

Almindelige bemærkninger

til Vandplanlægningsmyndighed og vandområdedistrikter

KL tilslutter sig, at ministeren – som hidtil – er vandplanlægningsmyndighed.

Lovforslaget fastholder den nuværende opdeling i fire vandområdedistrikter og 23 hovedvandoplande. KL noterer sig, at fastholdelsen af de 23 hovedvandoplande er begrundet i et administrativt hensyn i forbindelse med den foreslåede ordning om kommunernes udarbejdelse af forslag til hele eller dele af indsatsprogrammerne.

KL finder ikke, at den nuværende opdeling i hovedoplande understøtter den foreslåede ordning om kommunale forslag til indsatsprogram. KL finder det eksempelvis ikke indlysende, at et indsatsprogram for vandløb skal udarbejdes inden for samme geografiske opland som et indsatsprogram for et havområde.

KL foreslår, at oplandenes antal og opdeling revurderes på grundlag af erfaringerne fra tilvejebringelsen af vandplan 2016-2021. Denne revurdering må afsluttes inden arbejdet med indsatsprogram for tredje planperiode indledes.

til Basisanalysen

KL tilslutter sig, at ministeren – som hidtil – sikrer, at der for hvert vandområdedistrikt foreligger en basisanalyse.

KL noterer sig, at lovbemærkningerne omtaler overvejelser om en revision af den nuværende afgrænsning af overfladevandområder. KL anmoder miljøministeriet om snarest at orientere de berørte vandløbsmyndigheder om disse overvejelser. Nogle kommuner og VOS'er (vandoplandsstyregrupper) er allerede begyndt at overveje hvordan de kan bidrage til indsatsprogram for vandløb i vandplan 2016-2021. KL opfatter det i lovforslagets ånd, at ministeriet inddrager vandløbsmyndigheden i sine overvejelser om ændringer.

til Miljømål

KL tilslutter sig, at ministeren – som hidtil – fastsætter miljømål.

KL noterer sig følgende afsnit på side 22 i lovforslaget: ”Miljøministeren skal i forbindelse med en kommende planperiode dog en vis tid forud for udsendelsen af udkast til regler om konkrete miljømål i offentlig høring fremsende udkast til regler om konkrete miljømål til brug for kommunernes udarbejdelse af forslag til indsatsprogrammets supplerende foranstaltninger ...”

KL er enig i, at kommunerne nødvendigvis må have et sådant udkast. Uden kendskab til miljømål og basisanalyse kan kommunerne jo ikke lave et indsatsprogram, som skal forbedre målopfyldelsen.

Nogle foranstaltninger kan have effekt i flere dele af vandmiljøet. Kommunernes prioritering af indsatser til forbedring af vandløbenes miljøtilstand kan derfor have afledte effekter på søer eller vådområder. Det foreslås senere i lovbemærkningerne, at kommunalbestyrelserne udarbejder bidrag om vandløbsforanstaltninger til den miljørapport, som ministeren skal udarbejde i henhold til reglerne i lov om miljøvurdering af planer og programmer (lovforslagets side 64). Til brug for denne opgave er det væsentligt at kommunerne kender ”udkast til regler om konkrete miljømål” for andre vandforekomster end lige vandløb.

KL foreslår, at udkast til regler om konkrete miljømål offentliggøres for alle vandforekomster som en del af den direktivbundne ”Oversigt over vandforvaltningsmæssige opgaver”.

Det vil understøtte begge lovforslagets formål:

- at forenkle vandplanprocessen og
- at den danske vandplanlægning i højere grad end hidtil følger vandrammedirektivets systematik og fremgangsmåde

Det vil samtidig give kommunerne den nødvendige tid til at forberede og gennemføre arbejdet med indsatsprogram og dialog med eventuelle vandråd¹.

til indsatsprogrammer

KL tilslutter sig, at ministeren – som hidtil – fastsætter indsatsprogram.

Præciseringen af grundlæggende foranstaltninger, supplerende generelle foranstaltninger og supplerende konkrete foranstaltninger klargør foranstaltningernes karakter. Det fremgår på lovforslagets side 27, at der skal præsenteres *”en henvisning til allerede gennemførte grundlæggende og supplerende foranstaltninger samt en nærmere fastlæggelse af fornødne, yderligere grundlæggende og supplerende foranstaltninger med henblik på henholdsvis at gennemføre EU-lovgivning og opfylde fastsatte konkrete miljømål.”*

Foranstaltninger, der skal gennemføres som konsekvens af vandplan 2009-2015, vil fremgå af denne henvisning eller præsentation. Kommunernes arbejde med indsatsprogrammet for vandplan 2016-2021 forudsætter kendskab dertil. KL antager, at kommunerne i deres arbejde med indsatsprogram kan tage udgangspunkt i en fuldt implementeret vandplan 2009-2015. Alternativt kan kommunerne udarbejde et samlet forslag til indsatsprogram for de to første vandplanperioder.

KL noterer sig:

- at indsatsprogrammet vil indeholde regler om myndigheders administration med henblik på opfyldelse af miljømål
- at miljøministerens har til hensigt at udarbejde en vejledning om indsatsprogrammets gennemførelse, herunder vejledende administrative retningslinjer

Det er væsentligt at afklare hvordan kommunernes bidrag til indsatsprogrammet bidrager hertil.

KL er tilfreds med lovbemærkningernes beskrivelse af kommunernes rolle omkring udmøntning af indsatsprogrammernes supplerende foranstaltninger generelt.

KL er ligeledes tilfreds med den større rolle, lovforslaget tillægger kommunerne omkring udarbejdelse af forslag til indsatsprogrammernes supplerende foranstaltninger. I førstkommende planperiode anføres det i lovbemærkningerne, at det gælder vandløbsindsatsen.

I forlængelse af argumentationen under ”miljømål” finder KL det relevant, at kommunerne samtidig varetager dialog om placering af vådområder – mhp. fortsættelse af den igangværende vådområdeindsats .

Disse områder kan både indgå som virkemiddel i forhold til næringsstofbelastning og klimændringer. Vådområder er et virkemiddel i

forhold til reduktion af næringsstofbelastningen i forslag til vandplan for perioden 2009-2015. Vådområder vil fremadrettet også være nyttige til opbevaring af vand i særligt våde perioder, hvor arealer nedstrøms risikerer oversvømmelse. Vådområder vil også være nyttige til at sikre vandføring i særligt tørre perioder, hvor vandløbet nedstrøms risikerer tørlægning.

En fortsættelse af den kommunale vådområdeindsats i kommende igangværende periode er således en forudsætning for, at der lokalt og tværkommunalt kan opnås synergi ml. vandplanerne og de lokale klimatilpasningsplaner.

KL er enig i, at Miljøministeren til brug for kommunernes arbejde skal udmelde en ramme for arbejdet. Det er afgørende for kommunernes mulighed for at løfte opgaven, at disse oplysninger kommer tidligt. KL foreslår, at udkast til regler om konkrete miljømål offentliggøres for alle vandforekomster som en del af den direktivbundne "Oversigt over vandforvaltningsmæssige opgaver".

I rammen for arbejdet indgår en foreløbig vurdering af behovet for anvendelse af undtagelsesbestemmelser. Kommunerne vil under arbejdet med indsatsprogram tage udgangspunkt heri, således at kommunernes leverer forslag til et indsatsprogram, som udfylder det beskrevne indsatsbehov. Indsatsbehovet ligger i vandløb, som hverken er omfattet af undtagelsesbestemmelser eller opfylder målsætningen.

KL konstaterer, at kommunalbestyrelserne samtidig udarbejder bidrag til den miljørapport, som ministeren skal udarbejde i henhold til reglerne i lov om miljøvurdering af planer og programmer.

KL finder det ikke realistisk, at kommunerne samtidig med fastlæggelse af indsatsprogram og udarbejdelse af miljørapport, kan frembringe konkret viden til brug for statens anvendelse af undtagelsesbestemmelser. Kommunerne kan bidrage med egen viden og videreformidle viden fra eventuelle vandråd¹, disse bidrag kan Miljøministeren bruge til endelig fastsættelse af undtagelsesbestemmelser.

Vandløbsindsatser i vandplan 2009-2015 er baseret på ret få virkemidler. KL forudsætter, at der i indsatsprogrammet for vandplan 2016-2021 vil være mulighed for at anvende flere virkemidler. KL forudser, at dialogen i eventuelle vandråd¹ vil fokusere på mangler frem for muligheder, hvis der ikke kommer nye virkemidler til næste vandplans indsatsprogram.

til Vandråd

KL imødeser udformningen af de konkrete bestemmelser for de nye råd med interesse. KL forventer at blive inddraget direkte i udformningen, da kommunerne jo skal varetage sekretariatsopgaven.

KL bemærker, at vandråd allerede er etableret mange steder i landet. De private vandværker organiserer sig i vandråd, som kommunerne generelt har et udmærket samarbejde med. KL foreslår i stedet VANDPLANRÅD. Det er godt nok et længere navn, men det er ikke brugt i forvejen og det signalerer præcist, hvad rådet skal lave: "Rådet skal rådgive om vandplanerne".

Lovforslaget fastsætter, at indsatsprogrammer udarbejdes for hovedvandoplandene. Der oprettes derfor som udgangspunkt ét vand(plan)råd i hvert af de 23 hovedvandoplande. Ministeren kan dog i meget store hovedoplande tillade en opdeling af hovedvandoplandet i 2-3 deloplande. KL foreslår, at ministeren tilsvarende kan tillade opdeling af kystnære hovedvandoplande, således at indsatsprogrammet for vandløb behandles i nabooplandets vand(plan)råd. KL forudsætter, at det alene er kommunerne, som kan ansøge Miljøministeren om tilladelse til at ændre opdelingen af hovedoplande for at lette vand(plan)rådernes arbejde.

til Vandområdeplaner

KL støtter forslaget om, at Miljøministeren midtvejs i planperioden udarbejder en statusrapport for hvert vanddistrikt. KL forudsætter dog, at arbejdsbyrden for kommunalbestyrelserne ved at levere oplysninger hertil indregnes i de midler, som kommunalbestyrelsen vil få til at gennemføre indsatserne.

til Overvågning

KL tilslutter sig, at ministeren – som hidtil – etablerer og driver overvågningsnetværk. Det er dog fortsat kommunernes opfattelse, at overvågningen bør øges, især set i lyset af de seneste års nedskæringer på området.

til Proces og offentlighedens inddragelse

Lovforslagets § 13 og § 20, stk. 5 lægger op til at Miljøministeren kan beslutte

- at de fastsatte miljømål ikke nås,
- at der dispenseres fra indsatsprogrammet, og
- Miljøministeren kan dispensere fra konkrete miljømål for at fremme en konkret aktivitet

KL tilslutter sig det hensigtsmæssige i, at der indføres en mere smidig proces for ændringer af uhensigtsmæssige bestemmelser i planperioden.

Lovforslaget lægger dog op til, at ministeren træffer beslutning uden forudgående høring. KL advarer stærkt imod, at ministeren træffer beslutning uden at høre andre relevante myndigheder. KL foreslår, at der i lovforslaget optages bestemmelser om mindst 4 ugers høring af andre relevante myndigheder inden ministeren træffer afgørelse.

KL foreslår tilsvarende høringskrav knyttet til de regler, som Miljøministeren får bemyndigelse til at udforme efter denne lov. Et sådant forslag indgår i det parallelle forslag om ændring af vandforsyningsloven (§ 11 c).

til De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

KL ønsker at få lovforslaget i økonomisk høring. KL noterer sig, at staten har afsat 11 mio. kr. til kompensation for kommunalt forslag til indsatsprogram m.m. for planperioden 2016-2021.

Udover dette kan lovforslaget, dets konsekvens eller udmøntning fx medføre kommunale udgifter forbundet med:

- Udarbejdelse af forslag til indsatsprogram m.m. i efterfølgende vandplanperioder
- Udgifter ved den konkrete kommunale indsats for spildevand, vandløb etc.
- Udgifter ved evt. manglende synergimuligheder ml. vandløbstiltag, klimatilpasning og nitratreduktion – fx hvis der ikke gives mulighed for vådområdeetablering og lignende.

opssummering af DUT-meldinger ?

Naturstyrelsen
nst@nst.dk

Høringssvar til lovkast til lov om vandplanlægning samt ændring af lov om vandforsyning m.v., jf. NST- 4200-00023

Ændring af vandforsyningsloven

Naturstyrelsen vil med en nyfortolkning af vandforsyningsloven ændre 13 års (amts)kommunal praksis for beskyttelsen af grundvandet, som vil have store konsekvenser på vandforsyningers (og kommuners) mulighed for at beskytte grundvandet. Nyfortolkningen fremgår af § 11b, nr. 4. Det fremgår her, at de udpegede "indsatsområder" (nr.4) er en delmængde af de følsomme indvindingsområder (nr. 3).

Indtil i dag har (amts)kommunerne udarbejdet indsatsplaner til beskyttelse af grundvandet for alle forureningstrusler i de generelle indsatsområder, som blev udmeldt med regionplanerne i 2001 og 2005. Områderne har i vidt omfang har været enslydende med "kortlægningsområderne", som fremgår af § 11.

Konsekvenserne af lovforslaget er, at kommunerne kun har pligt til at udarbejde indsatsplaner i de af staten udpegede indsatsområder med hensyn til nitrat og dertil kan vælge på frivillig basis at udarbejde indsatsplaner for andre områder (ved selvfinansiering). For HOFOR betyder det, at der fremover kun skal udarbejdes indsatsplaner på under 1/10 del af arealet i HOFORs indvindingsoplande.

Det betyder, at der ikke bliver skabt overblik over og taget hånd om det enkelte indvindingsområdes forureningstrusler i en samlet planlægning, da der fremover kun skal planlægges for indsats i mindre delområder med nitratproblemer. Desuden bliver byområder med indvinding fraskåret en indsatsplanlægning, da der ikke er nitratudvaskning under byområder. Den helhedsorienterede indsats som var central ved indførelsen af opgaven i vandforsyningsloven i 1998 går derved tabt.

Dette står i skærende kontrast til de summer HOFOR har betalt for kortlægning og indsatsplanlægning via afgiften på drikkevand. HOFOR har siden 1999 betalt ca. 300 mio. kr. for opgaven. Da indsatsen fastlægges i de kommunale indsatsplaner, som fremover bliver reduceret til under 1/10 del har HOFOR således betalt afgift for en kortlægning, som ikke bliver udmøntet i en grundvandsbeskyttende planlægning og indsats på en stor del af vores indvindingsområder.

HOFOR skal derfor anmode Miljøministeriet om at ændre loven, således at det fremgår tydeligt, at der skal udarbejdes indsatsplaner i de områder, der fremgår af § 11 i lovforslaget.

Vandressourcer	
Telefon	3395 3395
Fax	3395 2020
Mobil	2795 4679
E-mail	sbis@hofor.dk
Dato	11.10.2013
Journal nr.	405-00128

Udkast til lov om vandplanlægning

HOFOR hilser det velkommen, at der fremover sættes fokus på hvilke elementer, der er juridisk bindende i form af bekendtgørelser og hvor vandområdeplanerne i stedet skal fungere som kommunikationsværktøj.

Det nye vandplanskoncept betyder at det er ekstra vigtigt, at både lokale og regionale aktører inddrages i Vandråd og faglige fora m.v. som forberedelse til vandplanerne, da klagemulighederne efterfølgende forringes. Det fremgår imidlertid af bemærkningerne til loven, at enkeltpersoner og virksomheder ikke kan være medlemmer af Vandråd.

I de aktuelt foreliggende "Forslag til vandplaner" er der i indsatsprogrammerne oplyst en række supplerende indsats, hvor omkostningerne implicit forudsættes dækket af forsyningsselskaber, og i forbindelse med VVM for HOFORs regionale vandindvinding (var i offentlig høring primo juli - ultimo sept. 2013), er der eksplicit peget på indsats, som HOFOR skal etablere/finansiere.

HOFOR sidder desuden inde med betydelig viden om bl.a. vandløbsindsatsen, som vil komme planlægningsprocessen til gode i Vandrådene.

På den baggrund bør der ligeledes åbnes op for at forsyningsselskaber, der tiltænkes at deltage i implementering/finansiering af supplerende indsats, kan deltage i Vandrådene på lige fod med andre interessenter.

I forbindelse med at åbnes op for – via bekendtgørelser - at ændre på fastlagte mål og/eller indsats, i de 6 årige planperioder, skal HOFOR spørge hvordan det skal administreres i sammenhæng med at der meddeles 30 årige vandindvindings-tilladelser til vandforsyningen med vilkår om vandløbsforbedringer (f.eks. kompenserende udledning). Vil disse eventuelle ændringer kunne udmøntes i ændrede vilkår i allerede meddelte tilladelser?

Med venlig hilsen

Stine Bisgaard

Sektion for Vandressourcer, HOFOR A/S

Naturstyrelsen

nst@nst.dk

Fuglebjerg 26-9-2013

Svar på høring om udkast til forslag til lov om vandplanlægning

Naturstyrelsen har udsendt ovennævnte dokument i høring den 13. september 2013.

Jeg skal ved nærværende afgive høringssvar i sagen.

Jeg afgiver svaret, fordi en kommende lov om vandplanlægning vil berøre mig og mine forhold.

Klassificeringen af Saltø Å systemet er stadig forkert, kun dele er naturligt, men næsten alt er med i vandplanerne. Mange ekstra efterafgrøder i fremtiden med de nye vandpaner, som vil påvirke mit sædskifte voldsomt, og dermed en stor mindre indtjening på markniveau. Alt sammen uden en dokumenteret miljøeffekt.

Overordnet finder jeg, at den foreslåede regelændring er stærkt problematisk.

Dels fordi ordningen etablerer administrative muligheder for ministeren til at gennemføre bestemmelser, som hidtil har været omfattet af demokratisk, parlamentarisk kontrol, og dels fordi ordningen medfører væsentlige indskrænkninger i min og andre borgeres demokratiske ret til at klage over en myndighedsbeslutning.

Tidligere miljøminister Svend Auken indførte den såkaldte Århus konvention der sikre borger indragelse , den ønsker den nuværende minister at til sidesætte med dette forslag !

På baggrund af bl.a. de ovenfor anførte forhold, skal jeg anbefale, at styrelsen trækker sit udkast tilbage.

Med venlig hilsen

Ålav for Saltø Å system

Gårdejer

Jens Henrik Madsen

Skælskørvej 73

4250 Fuglebjerg

Holst, Nynne-Maria Viborg

Fra: Claus Koskelin [CLK@ap.dk]

Sendt: 1. oktober 2013 17:44

Til: NST - Naturstyrelsens hovedpostkasse

Emne: Høringssvar udkast til lovforslag om vandplanlægning

Som berørt lodsejer til arealer, der i høj grad påvirkes af statens vandplaner, skal jeg hermed afgive høringssvar til udkastet til lovforslag om vandplanlægning.

Man skal være både blind og ubegavet, hvis man ikke kan læse og forstå, at den væsentligste årsag til at fremsætte dette forslag er at afskaffe muligheden for borgerne til at klage over tilvejebringelsen af statens vandplaner. Det er ganske uhørt set i lyset af, at statens vandplaner er smaskfyldt med graverende fejl. Det ved jeg - fordi jeg netop nu skriver på et høringssvar og formentlig senere, da embedsmændene næppe vil indrømme fejl, en kommende klage til de nu udskudte vandplaner.

Det er foruroligende, at vi mere end 250 år efter Montesquieu skal stå med et forslag, der så eksplicit ønsker at samle den lovgivende og udøvende magt samt de facto afskaffe den dømmende magt på dette område. Det anføres i følgenotatet, at der jo altid kan klages til domstolene jf. den grundlovssikrede ret hertil. Men det er jo en helt illusorisk mulighed, da byretterne på sådan en helt normal dag tager sig af sager om byggesjusk og voldssager og derfor notorisk tildeler statens embedsmænd en uhyggelig stor skønsmargin i sin embedsførelse. Det forhold, at forslaget pyntes med borgerinddragelse findes der et ord for: Oplyst enevælde, hvor borgeren godt må brokke sig, men kun på en måde som statsmagten kan acceptere.

Et formål med lovforslaget er at arbejde for mindre bureaukrati jf. forslagens s. 15. Herved forstås det bureaukrati, som borgerne pålægger embedsmændene og politikerne ved at kunne klage. Embedsmændene og politikerne skal altså beskyttes fra overgreb fra borgernes klagemuligheder. Det er ganske enkelt helt uhørt.

Jeg synes i øvrigt, at det er fornuftigt at afskaffe de kommunale vandhandleplaner. Den vandhandleplan, der er udarbejdet for Egedal Kommune (som jo kun foreligger i udkast pga. vandplanernes udskydelse) læner sig alligevel 100% op ad statens vandplaner - uden at bidrage med yderligere. Det anføres direkte i handleplanen, at den blot er pålagt af staten.

Med venlig hilsen
Claus Koskelin
Knardrup Bygade 42
3660 Stenløse

Anne Lis Ladefoged
Hans Alrø Christensen
Ingvorstrup Hovedgaard
Ingvorstrupvej 7
Revn
8500 Grenå

Den 04.10.2013

Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø.

Modtaget i
Naturstyrelsen
07 OKT. 2013

Vedr.: J.nr. NST-4200-00023

Svar på høring om udkast til forslag til lov om vandplanlægning.

Naturstyrelsen har udsendt ovennævnte dokument i høring den 13. september 2013.

Jeg skal ved nærværende afgive høringssvar i sagen.

Jeg afgiver svaret, fordi en kommende lov om vandplanlægning vil berøre mig og mine forhold, idet Amtsvandløb nr. 47 gennemskærer mine marker på en strækning af ca. 2 km. Vedligeholdelsen af vandløbet er nøje beskrevet i regulativ for Amtsvandløb nr. 47. Pumpelaget Kolindsund er ansvarlig for vedligeholdelsen og Norddjurs og Syddjurs kommuner er tilsynsførende. Norddjurs og Syddjurs kommuner samt Pumpelaget Kolindsund har alle en økonomisk fordel af at misligholde vandløbet. For snart 3 år siden blev der klaget til Naturstyrelsen over de kritisable forhold, men der foreligger endnu ikke noget svar.

Myndighedernes administration på området må vi på nuværende tidspunkt anse for at være groft kritisabel.

Overordnet finder vi, at den foreslåede regelændring er særdeles problematisk.

Dels fordi ordningen etablerer administrative muligheder for ministeren til at gennemføre bestemmelser, som hidtil har været omfattet af trods alt demokratisk, parlamentarisk kontrol, dels fordi ordningen medfører væsentlige indskrænkninger i vore og andre borgeres demokratiske ret til at klage over en myndighedsbeslutning.

Det er en særdeles voldsom centralisering af beslutningsprocessen, der er beskrevet. Den centralisering er ganske uacceptabel.

Det vil blive endnu vanskeligere og en meget stor økonomisk byrde at anlægge sag ved domstolene, når man mener, at forvaltningen af den danske vandindsats er ukorrekt i forhold til EU's vandrammedirektiv, og forvaltningen i enkelte kommuner måske ikke er objektive.

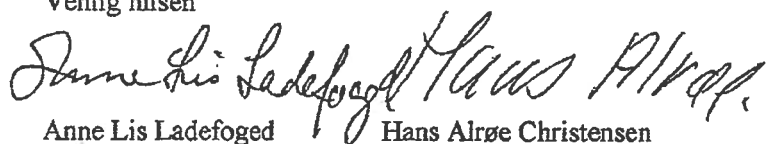
Bekendtgørelser vil blive brugt som værktøj efter "Salami-metoden" stykke efter stykke.

Bekendtgørelserne vil yderlig forplumre overblikket for de implicerede og umuliggøre forståelsen for lægmand.

Magt korrumpere og en yderlig centralisering vil give mere magt til embedsværket og øge politikerleden.

På baggrund af bl.a. de ovenfor anførte forhold, skal vi anbefale, at styrelsen trækker sit udkast tilbage og får orden i eget hus.

Venlig hilsen

Handwritten signatures of Anne Lis Ladefoged and Hans Alrø Christensen. The signatures are written in black ink and are somewhat overlapping.

Anne Lis Ladefoged

Hans Alrø Christensen

Naturstyrelsen

Ærø 9. Oktober

Svar på høring om udkast til forslag til lov om vandplanlægning

Naturstyrelsen har udsendt ovennævnte dokument i høring den 13. september 2013.

Jeg skal ved nærværende afgive høringssvar i sagen.

Jeg afgiver svaret, fordi en kommende lov om vandplanlægning vil berøre mig og mine forhold.

Vandplanerne kan få uoverskuelige konsekvenser for såvel mig som mange andre landmænd, sommerhusområder samt husejere, hvis der bliver ændret på oprensning af grøfter og afvandingskanaler.

Der er jo en grund til, at de i sin tid blev etableret.

Man har allerede set mange eksempler på, at det er gået galt med vådområder, hvor marker og sommerhuse utilsigtet har fået store problemer, fordi myndighederne ikke har lyttet til de lokale.

Overordnet finder jeg, at den foreslåede regelændring er stærkt problematisk.

Dels fordi ordningen etablerer administrative muligheder for ministeren til at gennemføre bestemmelser, som hidtil har været omfattet af demokratisk, parlamentarisk kontrol, og dels fordi ordningen medfører væsentlige indskrænkninger i min og andre borgeres demokratiske ret til at klage over en myndighedsbeslutning.

Det forekommer jo desværre at en minister med utilstrækkelig viden lovgiver om eksempelvis vandplanerne.

Det får katastrofale følger, at de med den lokale viden ikke bliver hørt

På baggrund af bl.a. de ovenfor anførte forhold, skal jeg anbefale, at styrelsen trækker sit udkast tilbage.

Med venlig hilsen

Ralf Vejsnæs Larsen

Møllesøvej 8, 5970 Ærøskøbing

Naturstyrelsen

nst@nst.dk

Kabel 10-10-2013

Svar på høring om udkast til forslag til lov om vandplanlægning

Naturstyrelsen har udsendt ovennævnte dokument i høring den 13. september 2013.

Jeg skal ved nærværende afgive høringssvar i sagen.

Jeg afgiver svaret, fordi en kommende lov om vandplanlægning vil berøre mig og mine forhold, og dermed have stor indvirkning på min fremtidige planteavl.

Overordnet finder jeg, at den foreslåede regelændring er stærkt problematisk.

Dels fordi ordningen etablerer administrative muligheder for ministeren til at gennemføre bestemmelser, som hidtil har været omfattet af demokratisk, parlamentarisk kontrol, og dels fordi ordningen medfører væsentlige indskrænkninger i min og andre borgeres demokratiske ret til at klage over en myndighedsbeslutning

Jeg mener simpelthen ikke, at et sådant lovforslag hører hjemme i et demokratisk styret land.

På baggrund af bl.a. de ovenfor anførte forhold, skal jeg anbefale, at styrelsen trækker sit udkast tilbage.

Med venlig hilsen

Lars Larsen

Abildgårdsvej 3

7620 Lemvig